

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతాభగవతీదేవి శర్మ</p>	<h3>సర్వతోముఖ ప్రగతికి రాజమార్గం</h3>
<p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా సంపాదకులు కంఠర్ష రామచంద్ర రావు</p>	<p>మనిషి ప్రకృతి రహస్యాలను ఎంతో ఏకాగ్రతతో అన్వేషిస్తున్నాడు. ఫలితంగా ఒక్కొక్క రహస్యమూ వెలికివస్తోంది. ఒక్కొక్క శక్తి కేంద్రమూ వెల్లడి అవుతోంది. అనాదికాలంలో మనిషి ఇతర పశువుల వలె తన శరీర చర్యవరకే పరిమితం అయి ఉండేవాడు. ఆతర్వాత- ఏకాగ్రతతో పరిశోధనలు జరిపి అగ్ని, విద్యుచ్ఛక్తి, అణుశక్తివంటి అనేక శక్తులను వశపరచుకున్నాడు. జ్ఞాన విజ్ఞానముల అధునాతన ఫలితాలు మనిషి సంపదనూ, సౌకర్యాలనూ పెంచుతున్నాయి. ఇదంతా ఏకాగ్ర పరిశోధన ఫలితమే. ఇలా పరిశోధన జరపలేనందువల్ల పశువులు అసమర్థంగా, నిస్సహాయంగా ఉండిపోయాయి.</p>
<p>సంపుటి 8 - సంచిక 11 మార్చి 2008 సర్వజిత్ మాఘం-ఫాల్గుణం విడిప్రతి రూ॥ 8.00 సం॥ చందా రూ॥ 90 3 సం॥ చందా రూ॥ 250 10 సం॥ చందా రూ॥ 750 శాశ్వత చందా రూ॥ 1800</p>	<p>బ్రహ్మాండంలో మరింత మహత్తరమూ, రహస్యమయమూ అయిన చేతనా సముద్రం ఉన్నది. అది సూక్ష్మ జగత్తుగా ఈ బ్రహ్మాండం అంతటిలో పొంగిపొరలుతోంది. సముద్రాన్ని రత్నగర్భ అని పిలుస్తారు. అయితే- నిజమైన సంపదలూ, శక్తులూ చేతనా సముద్రంలోనే నిండిఉన్నాయి. ప్రకృతిలో కానవచ్చేవి ఆ సముద్రపు కెరటాలు మాత్రమే. ఆ బ్రహ్మాండ చేతన మనిషిలోని కణ కణంలో నిండి ఉంది. ఆ చేతనయే సంపదలకూ, సిద్ధులకూ పుట్టిల్లు, కారణం, ఆధారం. మనలోపలాబయటా ఉన్నది. మనఊహకు అందనిది. బ్రహ్మాండం యొక్క వైశాల్యాన్ని మనం ఊహించలేము. చేతనలోని ఆంతరిక, బాహ్య స్థాయిల గొప్పతనాన్నీ మనం విలువకట్టలేము. వాస్తవానికి మనం అనంత వైభవపు భండాగారం మధ్య నివసిస్తున్నాము.</p>
<p>Please send drafts in favour of SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST BUSINESS DIVISION, HYDERABAD</p>	<p>దారిద్ర్యాన్నీ, అసంతృప్తినీ నిర్మూలించే వైభవమంతా రెండుపనులలో ఇమిడిఉంది. ఒకటి ఏకాగ్రమైన పరిశోధన. రెండవది వైజ్ఞానికశక్తులయొక్క సాహసయుక్త వినియోగం. ఈ రెండు పనులనూ చేయగలిగినవ్యక్తికి ఐశ్వర్యానికీ, ఆనందానికీ ఎలాంటిలోటూ ఉండదు. ఈ దిశలో పురోగమించడానికి రాజమార్గం జీవన సాధన.</p>
<p>సలహాలు, సూచనలకు : శ్రీ ఆశ్విని సుబ్బారావు 040-23700722</p>	<p>★★★</p>

వికృతులు పైకి కనబడేవి. వాటి వ్రేళ్లు అంతరంగంలోని కుసంస్కారాలు.

విషయ సూచిక

ముఖచిత్రం : శివతత్వం

1. సంపాదకీయం: సర్వతోముఖ ప్రగతికి రాజమార్గం 1
2. విషయ సూచిక 2
3. సద్గురు వచనామృతం : సౌశీల్యం ఒక అమూల్య నిధి 2
4. వేద మంత్రం : సామూహిక భావనమహిమ 5
5. వర్తమాన భారతం : దారితప్పిన స్వరాజ్యరథం 6
6. వర్తమాన భారతం : మనం రామసేతును ఎందుకు కాపాడాలి? 10
7. శివరాత్రి వ్యాసం : 11
8. తెలుగు యోగులు : శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు 13
9. ధారావాహిక : ప్రగతికి ప్రాతిపదిక ఆదర్శకుటుంబం-13 తరాలమధ్య అంతరాలు 17
10. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస జయంతి వ్యాసం : ఆచార్యులకు మహాచార్యులు ఆయన 19
11. తత్వచింతన : ప్రారబ్ధపు ఊబినుండి వెలికివచ్చేదెలా? 20
12. ధారావాహిక : దేవసంస్కృతి సౌరభం-10 ధన సద్వినియోగం 22
13. ఆచరణలో అధ్యాత్మ : ఆనందానికి ఆధారం సత్యంకల్పం 24
14. సాధన విజ్ఞానం : అధ్యాత్మ విజ్ఞానం సాధించే అద్భుతాలు 25
15. ధారావాహిక : భక్తి గాథ-5 మృత్యువును జయిస్తుంది భక్తి 26
16. మహిళా జాగరణ : 28
17. జీవించే కళ : నవ్వడం ఒక దైవీగుణం 29
18. ధారావాహిక : నా స్మృతిపథంలో గురుదేవులు-19 గురుదేవులతో మహాత్మా ఆనందస్వామి 32
19. మనం-మన ఆరోగ్యం : పంచభూతాలతో చికిత్స -2 34
20. ఆచరణలో అధ్యాత్మ : ఆధ్యాత్మిక పంచశీల 37
21. ధారావాహిక : గాయత్రీ మహావిజ్ఞానం-28 ఆత్మానుభూతి యోగం 38
22. ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం-48 సన్మాహాల సంరంభం-1 39
23. నావారితో నామాట : నాలుగేండ్లలో శతజయంతి-11 పారిశ్రామిక జగత్తులో అధ్యాత్మిక విప్లవం 43
24. వార్తలు 45
25. సద్గురులీలామృతం : 47

సద్గురు వచనామృతం

సౌశీల్యం ఒక అమూల్య నిధి

సౌశీల్యం మనిషికి అపురూపమైన ధనం.

మనిషి దీన్ని అన్నివిధాలా కాపాడుకోవాలి. సిరి సంపదలూ, ఆస్తిపాస్తులూ, ఉద్యోగ వ్యాపారాలూ పోతే- శ్రమించి వాటిని తిరిగి సంపాదించవచ్చు. కానీ- పొరపాటువల్ల కాని, అజాగ్రతవల్ల కాని మనిషి శీలాన్ని కోల్పోతే, ఎంతగా ప్రయత్నించినా అది తిరిగిరాదు. ఆతర్వాత అతడు తన పొరపాటును న రిదిద్దకోవచ్చు. తనను తాను సంస్కరించుకోవచ్చు. తనసౌశీల్యానికి లక్ష ఋజువులు చూపవచ్చు. అయినా ఒకసారి అంటిన కళంకాన్ని తన జీవితంపైనుండి కడిగివేసుకోలేడు. అతడు ఎంతగా మారినా, తనను తాను ఎంతగా సంస్కరించుకున్నా క్షాళన చేసుకున్నా- సమాజం అతని పూర్వపు వచనాన్ని మరచిపోజాలదు. కోరుకున్నప్పటికీ, అతడిని అసందిగ్ధంగా విశ్వసించజాలదు. శీలం ఒకసారి భ్రష్టం అయితే, ఆ కళంకం జీవితమంతా మిగిలిపోతుంది.

కనుకనే విద్వాంసులు ఇలా హితవు చెప్పారు- డబ్బుపోతే ఏదీ పోలేదు; ఆరోగ్యం చెడిపోతే కొంత పోయింది; శీలం పోతే అంతా పోయింది. ఈ సామెతకు అర్థం ఇది- సిరి సంపదలనూ, ఆరోగ్యాన్నీ తిరిగి సంపాదించవచ్చు; కానీ, పోయిన శీలాన్ని ఎంతటి మూల్యం చెల్లించినా తిరిగి సంపాదించలేము. కనుక- ప్రపంచంలో మానవత్వంతో జీవించడానికై ఎంతటి మూల్యం చెల్లించి అయినా, ఏవిధంగా అయినా, ఏ సమయంలో అయినా తన శీలాన్ని కాపాడుకోవడంలో మెలకువ వహించడం మనిషికి ప్రముఖ కర్తవ్యం అవుతోంది.

★★★

ఇతరుల కోసం జీవించి, వారికి సేవచేసే వ్యక్తి ఆక్షయమైన కీర్తిని ఆర్జిస్తాడు.

గాయత్రీ పరివార్ రాష్ట్ర సమన్వయ సమితి

రాష్ట్ర సంయోజకులు

1. శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు		6. శ్రీమతి యుగంధర్	9949088256
సభ్యులు		7. శ్రీ సతీష్ ఖండేల్వాల	9441023101
2. ప్రొఫెసర్ ఎమ్.శ్రీరామకృష్ణ		8. శ్రీ వెంకటేశులు	09886258639
3. డాక్టర్ తుమ్మూరి శివరామకృష్ణ		9. శ్రీ వేణుగోపాల్ రెడ్డి	080-41676619
4. శ్రీమతి సౌజన్య	9885874477	10. శ్రీమతి విజయ విశ్వనాథ్	9440597428
5. శ్రీమతి రాజ్యలక్ష్మి	9885166732	11. శ్రీ జి.వెంకటనారాయణ	9949088261
			9849102940

ఇంటింటా 'ప్రజ్ఞాపురాణం'- ప్రతి ఇల్లు ఒక జ్ఞాన మందిరం

మనకు 18 పురాణాలు ఉన్నాయి. నేటి సమాజం అవసరాలకు తగినట్లుగా గురుదేవులు పరమపూజ్య పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గారు నవయుగ నిర్మాణానికి ఆయత్తం చేసేందుకు 19వ పురాణం “ప్రజ్ఞాపురాణాన్ని” రచించారు. హిందీలో 4ఖండములుగా ఉన్నదానిని సోదరి శ్రీమతి నేమాని గారి సావిత్రిగారు ఎంతో హృద్యంగా అనువదించారు. మొదటి ఖండమును 4భాగములుగా చదువరుల సౌకర్యం కోసం ప్రచురించుట జరిగింది. భాగవత సప్తాహముల వలెనే ఉత్తర భారతదేశంలో చాలా ఎక్కువగా ప్రజ్ఞాపురాణ సప్తాహములు నిర్వహించుచున్నారు.

మనరాష్ట్రములో అనేక గృహములలో శ్రద్ధాపూర్వకముగా వ్రాజుమందిరములలో శ్రీ మద్భాగవతము, రామాయణము, భగవద్గీత ఉంచి నిత్యమూ లేక పర్వదినాలలో ప్రత్యేకంగా పారాయణ చేస్తూ ఉన్నారు.

ప్రజ్ఞా పురాణము 4 భాగములు-78రూ. యుగశక్తి గాయత్రీ పాఠకులు, శ్రద్ధాశువులు అందరి ఇళ్ళల్లో దీనిని నవరాత్రుల అనుష్ఠానపూర్ణాహుతి సందర్భంగా శ్రీరామనవమికి స్థాపించాలని, దాని నిత్య పారాయణ ఫలితంగా గృహాలు స్వర్గసీమలుగా మారాలని ఆశిస్తున్నాము.

గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తలు ఎక్కువ సంఖ్యలో తెప్పించి అందరికీ అందించాలని కోరుతున్నాము.
-సంపాదకులు

“యుగశక్తి గాయత్రీ పత్రిక” ద్వారా సర్వధారి ఉగాది శుభాకాంక్షలు తెల్పుండి

ప్రతి ఒక్క పాఠకుడు కనీసం ఐదుగురికి ఏప్రియల్ మాస పత్రికను గ్రీటింగ్ కార్డులాగా యిచ్చి శుభాకాంక్షలు తెలుపవచ్చు. స్వయంగా గురుదేవులను వారింటికి ఆశీర్వదించుటకు పంపినట్లవుతుంది.

ప్రజ్ఞామండలులు, మహిళా మండలులు, పట్టణ జిల్లా సమన్వయ సమితులు జనవరి నెలలో ఏర్పాటు చేయబడ్డాయి. వారు తమ పరిధిలో ఈ విషయాన్ని చెప్పి తమకు ఎన్ని సంచికలు కావాలో ముందుగా తెలియజేస్తూ, సంచిక 8 రూ||ల చొప్పున, కావాల్సిన కాపీలకు డబ్బు సేకరించి పత్రిక కార్యాలయానికి పంపగలరు.

కొంతమంది పెద్దలకు వ్యాపారస్తులకు ఇది తెలియ చేస్తే వారు వంద, రెండు వందల కాపీలు కూడా తమ స్నేహితులు, బంధువులకు తమ కష్టమర్లకు గ్రీటింగ్ కార్డు బదులు యివ్వగలరు.

గాయత్రీ పరివార్లోని ప్రతి కార్యకర్త, బాధ్యులు, అభిమానులు ఈ ప్రకటనను ఎంతమందికి వీలైతే అంతమందికి చూపించాలి. కనీసం 50వేల కాపీలు ఆండ్రప్రదేశ్ అంతటా అందించాలని సంపాదక మండలి సంకల్పించింది.

మార్చి 20వ తేది కల్లా మీ ఆర్డరు, డబ్బు పంపించగలరు. ప.పూ. గురుదేవులు శ్రీ రామశర్మ ఆచార్య శతజయంతి (2011-12) సంవత్సరమునకు సంసిద్ధం కావటంలో ఇది మొదటి అడుగు కాగలదు.

మీ
అశ్వినీ సుబ్బారావు

సమయ నిర్వహణ సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవడం సాఫల్యానికి దారి.

యుగనిర్మాణ సాధకులకు ఆహ్వానం చైత్ర నవరాత్రులలో విశేష సాధనా శిబిరం గాయత్రీ శక్తిపీఠం- నారాకోడూరులో

గాయత్రీ మంత్రములో మూడు పాదాలు ఉన్నాయి. ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనల ద్వారానే వ్యక్తి నిర్మాణం జరుగుతుంది. సాధన పునాదిపైనే యుగనిర్మాణం సాధ్యమని గాయత్రీ పరివార్ విశ్వసిస్తూ ఉన్నది. సం॥లో 2సార్లు నవరాత్రులుగా భావించి లఘు అనుష్ఠానము చేయుట మనం అనుసరిస్తూ వస్తున్నాము. తెలుగువారికి ఉగాది పరివర్తనకు సంకేతం. నవరాత్రులలో 24వేల గాయత్రీ జపము చేయుట, సామూహికముగా చేయుట అవసరము. అందుకు ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని 108మంది సాధకులు, సమయదానం యివ్వగలిగిన వారు, ఇంతకుముందు నుండే గాయత్రీ పరివార్ లో క్రియాశీలంగా ఉన్నవారితో ఏప్రియల్ 6-15వరకు “గుంటూరు సమీపములోని గాయత్రీ శక్తిపీఠం-నారాకోడూరు”లో ఒక సాధనా శిబిరాన్ని “శాంతికుంజ్, హరిద్వార్” ఏర్పాటుచేసింది.

1. ముందుగా అనుమతి పొందినవారే పాల్గొంటారు.
2. వృద్ధులు, పిల్లలు, అనారోగ్యముతో ఉన్నవారు అనుమతికోరవద్దు.
3. ఏప్రియల్ 5సా॥నికే గాయత్రీ శక్తిపీఠం చేరుకోవాలి.
4. 9 రోజులు ఉండగలిగినవారే అనుమతి కోరండి.
5. ఈ శిబిరాన్ని శాంతికుంజ్-హరిద్వార్ స్వయంగా నిర్వహిస్తుంది.
6. తెలుగులోనే నిర్వహించబడుతుంది.

1997లో శ్రీ కె.పి. విఠల్ గారు గాయత్రీ శక్తిపీఠంలో సమయదానం యిచ్చారు. ఆ సమయంలో వారు తమ వ్యక్తిగత సమస్యల గురించి ఆదరణీయ శైలదీడికి వ్రాయగా వారు ఇలా సమాధానం యిచ్చారు. “మీరు ఎక్కడ ఉన్నారో అది రాబోవు రోజుల్లో దక్షిణ భారతదేశంలో ఒక పుణ్యక్షేత్రం అవుతుంది. మీరు మీగురించి చింతించనక్కరలేదు.” అలాగే ఆ తరువాత వారికుటుంబంలో కోరుకున్నదానికి మించి మేలు జరిగింది.

2000 సం॥లో ఆదరణీయ డా॥ ప్రణవ్ పండ్యాగారు గాయత్రీ శక్తిపీఠంలో ఒకరోజు ఉన్నారు. ఆ సందర్భంగా విజిటర్స్ బుక్ లో వారు ఇలా వ్రాశారు- “ఒకసారి ఇక్కడకు వచ్చి 9రోజుల అనుష్ఠానము చేయాలని అన్నిస్తున్నది.”

ఈ శక్తిపీఠంలో 13 సం॥ నుండి ప్రతిరోజు గాయత్రీ యజ్ఞం జరుగుతున్నది. 10 సం॥ల నుండి అఖండదీపం వెలుగుతున్నది. మందిరంలో 3 కోట్ల గాయత్రీ మంత్రలేఖనం స్థాపించబడింది. నవగ్రహవాటిక, గోశాల ఉన్నవి. 2 సార్లు 108 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞము, ఒకసారి 60 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞము జరిగిన ఈ దివ్య క్షేత్రములో మీ సాధన సఫలం కాగలదు.

మంచి పుస్తకం నీడన-మీ మనసెంతో చల్లన.

వేద మంత్రం

సామూహిక భావన మహిమ

ప్ర యద్భవిష్ట ఏషాం ప్రాస్మాకాసశ్వసూరయః ।

అప నః శోశుచదరషుమ్ ॥

(ఋగ్వేదం 1/97/3)

భావార్థం: మనుష్యుడు పరమాత్మను ఉపాసించాలి. సన్మార్గంలో నడవాలి. ఇతరులను కూడా ఈశ్వర ఆరాధనకూ, సన్మార్గంలోనికి ప్రేరేపించినపుడే దీని ఫలితం లభిస్తుంది.

సందేశం: మనుష్యుడు మిగిలిన జీవులకంటే ఉన్నతి పొందుటకు అతని సామాజిక, సామూహిక స్వభావమే కారణం. కలసిమెలసి పనిచేస్తూ ఒకరికొకరు సహాయపడు స్వభావమే చదువు, ఆరోగ్యం, సంస్కృతి, విజ్ఞానం, శిల్పం మొదలైన రంగాలలో పురోగమింపజేసింది. వివాహం, కుటుంబం, జాతి, సంప్రదాయం, దేశం ఈ స్వభావం పైనే ఆధారపడి ఏర్పడ్డాయి. ఒకరికొకరు దూరంగాకాక కలసి మెలసి సహకరించుకుంటూఉంటేనే పురోగమిస్తామని, తమ కష్టాలు, లోటుపాట్లు తొలగించుకోగలమని ప్రజలు తెలుసుకున్నారు.

ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రంలో కూడా ఇది ఆవశ్యకమే. మనం స్వయంగా పరమాత్మను ఉపాసించినా, ధర్మాచరణ చేసినా, సన్మార్గంలో నడిచినా - సమాజంలో నలువైపులా దురాచారాలు, దురాలోచనలు, దుష్ట సంస్కారాల కాలుష్యం వ్యాపిస్తే జీవించటం సంభవమేనా? అటువంటప్పుడు మన ఉపాసన, సాధన సార్థక మవుతాయా?

మనలోపల దైవీ సంపదను పెంచుకోవటంతోపాటు, సదాచారాలను, సత్రప్రవృత్తులను స్వీకరించటంతోపాటు ఆసురీ దుష్ప్రవృత్తుల నిర్మూలన అనే పురుషార్థాన్ని మనమే చేయాలి. ఇందుకోసం త్యాగం, సంయమనం, సేవ, ప్రేమ, ఉపకారం మొదలైన సుగుణాలను అలవరచుకోవాలి.

ఆసురీతత్వాల ప్రాబల్యం, దేవత్వంలో సౌమ్యత కారణంగా తరచు వ్యక్తులలో, సమాజంలో సామూహిక ప్రవృత్తి తగ్గుతుంది, స్వార్థపరత్వం పెరుగుతుంది. ఈ అసంతులనాన్ని తొలగించటమే నిజమైన ఈశ్వరారాధన. దోష దుర్గుణాలు మనుష్యులను ప్రలోభంతో తమ మాయాజాలంలో ఇరికిస్తాయి. దీనితో వారిలో స్వార్థభావం, అహంకారం వృద్ధిఅవుతాయి. పుత్రేషణ, విత్తేషణ, లోకేషణ ప్రవృత్తులు పెరుగుతాయి. వారు కేవలం తమ స్వార్థం చూచుకొని దానిని పూర్తి చేసుకోవటానికి ఇతరులకు హానిచేయటానికి కూడా సంకోచించరు. సజ్జనులు శాంత సౌమ్య స్వభావులై, ఆసురీ తత్వాలతో తగదాపడటానికి ఇష్టపడరు. ఈ ఉపేక్షవల్ల దుష్ప్రవృత్తులు కల వ్యక్తులకు మరింత బలం లభిస్తుంది. సమాజంలో అశాంతి, అరాజకాలను వారు మరింతగా పెంచుతారు. మంచి చెడులమధ్య దూరం ఎక్కువ అవుతుంది. ఈ దూరాన్ని తగ్గించి చెడ్డవారిని సరిచేసి దైవీగుణాలతో నింపటమే అసలైన ఈశ్వరభక్తి.

దీనినే ఆధ్యాత్మికత, ధార్మికత అని అంటాము. సమాజంలోని వ్యక్తులు అందరూ తమ అంతరాత్మలో స్వార్థపరత్వాన్ని తగ్గించుకొని, తమ అల్పత్వాన్ని ఔన్నత్యంగా, తమ ఆత్మను పరమాత్మగా వికసింపజేసుకొనే ఉత్సాహాన్ని మేల్కొల్పే ఉద్దేశ్యంతోనే ఆధ్యాత్మిక విస్తృత స్వరూపం ఏర్పాటు చేయబడింది.

అందరినీ సన్మార్గంలో నడపాలనే సామూహిక భావన వ్యక్తి అంతరాత్మలో ఉన్నప్పుడే అతని వ్యక్తిగత, సామూహిక సుఖ శాంతులు సంభవం.

దీనితోనే జాతి వ్యక్తిత్వం రూపుదిద్దుకొంటుంది.

ఇతరుల పొరపాట్లవల్ల కలిగిన హానిని గుర్తించి తన పొరపాట్లను సరిదిద్దుకోవడం విజ్ఞత.

దారితప్పిన స్వరాజ్య రథం

అరవై సంవత్సరాల అనుభవం

స్వరాజ్యం లభించి అరవై సంవత్సరాలు గడిచాయి. రోజులు ఎంతో వేగంగా సాగుతున్నాయి. మన హిందూస్థాన్ ఎన్నో సంవత్సరాలుగా స్వరాజ్యం కోసం ఎదురుచూస్తూ వచ్చింది. అమరవీరుల బలిదానాలు సార్థకం అవుతాయనీ, గాంధీజీ నాయకత్వంలో పోరాడిన, జైలుకు వెళ్లిన సత్యాగ్రహుల సాహసం ద్వారా ఒక కొత్త హిందూస్థాన్ ఆవిర్భవిస్తుందనీ అనిపించేది. చివరికి స్వరాజ్యం వచ్చింది. ఎన్నో సంవత్సరాలపాటు స్వేచ్ఛా వాయువులను పీల్చుతూవచ్చాం. మనం ఒకప్పుడు తెల్లవారి బానిసత్వంలో మ్రగ్గామనే ఆలోచన ఇప్పుడు రావడమే లేదు. తెల్ల ప్రభుత్వపు సైనికుడు ఒక్కడు గ్రామానికి వచ్చినా- ఆనాడు ప్రజలు భయపడేవారు అతనికి సహాయకుని అవసరమే ఉండేది కాదు. జనసంఖ్యకూడ ఇంత హెచ్చుగా లేదు. జనం శ్రమించేవారు. వ్యవసాయం సజీవంగా ఉండేది. వర్షాలు జోరుగా కురిసేవి. నగరాలనే అడవులు అప్పుడు పెద్దవిగా ఉండేవి కావు. మన ప్రాంతీయ భాషలు సజీవంగా ఉండేవి. నిరంకుశత్వాన్ని భరిస్తూకూడ ప్రజలు రచ్చబండలవద్ద ప్రాంతీయ భాషలలో పాటలు పాడుతూ ఉండేవారు. 1930 సంవత్సరం వచ్చేసరికి, గాంధీగారి ప్రభావం పెరుగుతూ వచ్చింది. పాటలలో భక్తితోపాటు ఒకోచోట తిరుగుబాటు కూడ చోటు చేసుకున్నది. గాంధీగారి సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమం నేడు నందిగ్రామ్ నష్టించినంత కల్లోలాన్ని సృష్టించలేదు. అంతా యధాప్రకారం జరుగుతూ వచ్చింది. క్రమంగా స్వరాజ్యం వచ్చింది.

నేడు మనం స్వతంత్రులము. కానీ, స్వరాజ్యానికి ముందున్న ఉల్లాసం మనలో ఉన్నదా? నేను స్వరాజ్యం తర్వాత (1950 లో) జన్మించాను. అయినా- స్వరాజ్యానికి

రాకముందున్న పరిస్థితులు నేటి పరిస్థితులకన్న మెరుగుగా ఉండేవని పలువురి జ్ఞాపకాలను, స్వయంగా పరమపూజ్య గురుదేవుల జ్ఞాపకాలను విన్నందువల్ల అనిపించింది. 1920, 1930 దశకాలలో జన్మించినవారు ఇలా చెబుతారు- అప్పుడు ధాన్యం చౌకగా ఉండేది. వ్యక్తుల మధ్య ప్రేమానురాగాలు పుష్కలంగా ఉండేవి. కొట్లాటలు ఇంతగా ఉండేవి కావు. అవినీతి అప్పుడూ ఉండేది. కాని నేటివలె సమాజం అవినీతిలో పీకలదాకా కూరుకుపోయి ఉండేది కాదు. పైళ్లు అప్పుడూ నెమ్మదిగానే కదిలేవి. అయినా పనులు జరిగేవి. పండుగలలో పబ్బాలలో, ఒకరిని ఒకరు కలుసుకోవడంలో ఒక వెచ్చదనం ఉండేది. ఒక ఆత్మీయత ఉండేది. అంతా కలసి ఏర్పాట్లు చేసుకోవడంలో సహకారభావం ఉండేది. ఈనాటి ఆడంబరాలు లేకపోవచ్చు. కాని వ్యక్తులమధ్య ఆపేక్ష, ఆప్యాయతా దండిగా ఉండేవి. నేడు మార్కెట్ అన్ని స్థలాలకూ విస్తరించింది. అది కుటుంబాన్ని నాశనం చేసింది. ప్రేమ, స్నేహం, సౌజన్యం ఒకరి కోసం ఒకరు జీవించడం- ఇవన్నీ ఆనాటివి. నేడు ఇవన్నీ లోపించిపోయాయి.

సాంస్కృతిక దురాక్రమణ ఫలితాలు

నగరాలను మినహాయిస్తే- నేడు ఒక విచిత్ర పరిస్థితి కానవస్తోంది. సాంస్కృతిక దురాక్రమణ కానవస్తోంది. మార్కెట్ వాద, వినియోగవాద మనస్తత్వం ప్రతి ఇంటిలో ప్రవేశించింది. ప్రసార సాధనాలవల్ల సామాజిక జీవనం విశృంఖలంగా తయారయింది. ఆంగ్లంలో సంభాషణ పెరిగిపోయింది. వస్త్రాల నిడివి తగ్గుతోంది. శరీరం బట్టబయలు అవుతోంది. ఇలా గత 25 సంవత్సరాలలో చాలా మార్పులు జరిగాయి. మీకు ఇంగ్లీషు రాకపోతే, మీరు ఫ్యాషన్ దుస్తులు ధరించకపోతే, ఆధునిక వేషభాషలతో అలంకరించుకోవడం మీకు చేతకాకపోతే, పార్టీలలో

లక్ష్యలేని వ్యక్తి అందరిలో పేదవాడు. తీరాకల్లో కాపురముంటాయి కోరికలు.

స్వత్యాలూ గానాబజానాలూ చేయకపోతే, మీరు విదేశాలలో పర్యటించకపోతే- మీకు అసలు విలువే ఉండదు; మిమ్మల్ని ఎవ్వరూ పట్టించుకోరు. మీరు ఎందుకు బ్రతుకుతున్నట్లు? ఈ హిందూస్థాన్ లో మీకు చోటు లేదు. మీరు పెప్పీకోలా త్రాగరా? పార్టీలలో విస్కీ త్రాగరా? మీకు ఏమి విలువ ఉంటుంది? మీ అబ్బాయి పెళ్లికి, అమ్మాయి పెళ్లికి బాంక్యెట్ హాల్ (ఖరీదైన హోటల్) బుక్ చేశారా చేయలేదా? సోదరా! అప్పు చెయ్యి. వెంటనే ఆ హోటల్ బుక్ చెయ్యి. ఆశ్రమంలో ఆదర్శ వివాహం జరుపుతున్నావా? ఏమి మనిషివయ్యా నువ్వు? ఏమి భారతీయుడవయ్యా నువ్వు? 21వ శతాబ్దిలోనూ ఇంకా ఈ వెనుకబడిన తనమేనా- ఇలాంటి సలహాలు మీకు వినిపిస్తూ ఉంటాయి.

అప్పుచేసి పప్పుకూడు

నేడు సంస్కృతీ సభ్యతలు మార్కెట్ వాదంలో, వినియోగవాదంలో తలమునకలై ఉన్నాయి. సెన్సెక్స్ 20,000లను తాకుతోంది. మల్టీప్లెక్స్ లలో, మార్లలో వస్తువులు కొనండి. చౌక ధరలవల్ల ప్రయోజనాన్ని పొందండి. ఇంటిని సామానులతో నింపండి- అవసరం లేకపోయినా. -ఇలా వాణిజ్య ప్రకటనలు వచ్చిపడుతున్నాయి. ఆ నినాదాల హోరు అంతటా మారుమ్రోగుతోంది. సగటు పౌరుని కొనుగోలు శక్తి పెరిగిందని చెబుతున్నారు. అతడు ఏది కావలిస్తే అది కొనుక్కోవచ్చు- అరువుగా అయినా. ఉద్యోగాలు బాగా పెరుగుతున్నాయి. అప్పులు తీసుకోండి. మీ పిల్లలను ఖరీదైన పబ్లిక్ స్కూళ్లలో చేర్చండి. ఆ స్కూళ్ల గుర్తింపు విషయం వదిలివేయండి. మీరు లక్షలలో డబ్బు ఇస్తే మీ ముద్దుల కొడుకు అక్కడే చదువుతాడు. ఆ డౌనేషన్ డబ్బుతో గుర్తింపుకూడ వస్తుంది. మీ పిల్లవాడు మేనేజరు అవుతాడు. డాక్టరు అవుతాడు. ఇంజనీరు అవుతాడు. మీ పిల్లవాణ్ణి గురుకులంలో, దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంవంటి సంస్కృతిప్రధాన సంస్థలలో అధ్యాపకుణ్ణి చేయాలని అనుకుంటున్నారా? మీకేమయినా మతిపోయిందా? చదివించండి. ఎగ్జిక్యూటివ్ ను చేయండి. సివిల్ సర్వీసు

పర్యావరణ పరిరక్షణకు వంటింటిలో....

1. ధర్మల్ ఎఫిషియన్సీ ఉన్న గ్రీన్ లేబుల్ ఎల్పిజి స్టా వాడండి.
2. క్రిందవెడల్పుగా ఉన్న గిన్నెలనే ఎల్లప్పుడూ వాడండి.
3. వండేటప్పుడు గిన్నెలపై మూతలు పెట్టండి.
4. వండటానికి ముందు పప్పు, బియ్యం నానపెట్టండి.
5. వీలైనంత వరకు ప్రెషర్ కుక్కర్ నే వాడండి.
ఎల్పిజి బిల్లు తగ్గుతుంది.
గ్లోబల్ వార్మింగ్ తో పోరాడవచ్చు.
వంటగదిలో దీనిని వ్రాసి ఎదురుగా ఉంచుకోండి.
మీ స్నేహితులకు దీని ప్రతి అందచేసి వారిని కూడా ప్రోత్సహించండి.
ఈ ప్రచారం ప్రభుత్వం మాత్రమే చేయాలనుకోవటం పొరపాటు. పౌరులుగా మన బాధ్యతను నిర్వహించడమే ఈ ప్రచారం.

పరీక్షలకు కూర్చోబెట్టండి. బహుళజాతి కంపెనీలు ఎన్నో దేశాల్లోకి వచ్చాయి. వాటిలో ఉద్యోగాలు వస్తాయి. మీ పిల్లవాణ్ణి ఎలాగోలా సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజనీర్ ను చేయండి. ఆ తర్వాత లక్షలు కట్టం పొందండి. అవకాశం దొరికితే విదేశాలకు పంపండి. కొడుకూ, కోడలూ- ఇద్దరూ సంపాదిస్తారు- ఇలాంటి సలహాలు మీకు వచ్చిపడతాయి.

నలువైపులా వాంఛ విలయతాండవం చేస్తోంది. పరిమిత సాధనాలతో జీవించడం వెనుకబడినతనంగా పరిగణించబడుతోంది. అధ్యాపకుడు కావడం వెర్రితనంగా భావించబడుతోంది మరి- భావి భారత నాయకులను ఎవరు నిర్మాణం చేస్తారు? డాక్టర్ రాధాకృష్ణన్ వలె విద్యార్థులను ఎవరు తీర్చిదిద్దుతారు? ఇక తప్పనిసరిఅయి బి.ఇడి చదివినవారు, ఎక్కడో ఇంగ్లీషు నేర్చుకున్నవారు కాన్వెంటులలో చదువు చెప్పతూ ఉంటారు. ఆ కాన్వెంటులు గ్రామ గ్రామాన వెలుస్తున్నాయి. కాన్వెంటులకు పిల్లలను మేకలవలె రిక్షాలలో కుక్కి తీసుకు వెళుతున్నారు. అందరి

చంద్రుని నుండి వ్యక్తమవుతున్నవారు పితృదేవతలు.

నిలిపి ఉంచుకున్నందువల్ల మారుతుందని నేను ఊహించలేదు- అని ఆ ఆత్మ విస్తుపోతుంది. హిందీలో మాట్లాడినందువల్ల, హిందీ పత్రిక కావాలని అడిగినందువల్ల ఈనాడు ఒక విద్యావంతుడు ఆధునిక ఎయిర్లైన్స్ నుండి తొలగించబడుతున్నాడు. అతడు ఎయిర్-హోస్టెస్ తో అసభ్యంగా ప్రవర్తించాడనే సాకు చూపబడుతోంది. మీకు ఇంగ్లీషు రాకపోతే మీరు ఎందుకూ పనికిరానివాళ్లనే భావం ప్రజల నరనరాల్లో జీర్ణించుకుపోయింది. ఫలితంగా మన దేశంలో రెండు హిందూస్థాన్లు ఏర్పడ్డాయి. ఒకటి చదువుకున్న ఇంగ్లీషు మాట్లాడే హిందూస్థాన్. మరొకటి మాతృభాషలో చదివి, ఆత్మనూనతాభావంలో మునిగి చదువును మధ్యలోనే ఆపివేసిన హిందూస్థాన్. ఈ రెండవ హిందూస్థాన్ ఒక శాపంగా పరిగణించబడుతోంది. కనుక దీన్ని ఆంగ్లీకరణ చేయడానికై మన నేతలు, మన విధాన నిర్ణేతలు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఉన్నత విద్యను కూడ సర్వనాశనం చేయడానికి వారు కుట్ర పన్నుతున్నారు. సంస్కృతాన్నీ, సంస్కృతిని ప్రణాళికాబద్ధంగా నెమ్మది నెమ్మదిగా హత్యచేస్తున్నారు. సంస్కృతం వెనుకబడిన భాష అనీ, సంస్కృతి అంటే గానాబజానా అనీ ప్రచారం చేస్తున్నారు. గానాబజానాయే అసలైన సంస్కృతి అని 'సాంస్కృతిక' కార్యక్రమాల ద్వారా ప్రచారం చేస్తున్నారు. హద్దుమీరిన అశ్లీలతయే సంస్కృతిగా చెలామణి అవుతున్న రోజులివి.

చెదిరిన కల

మనం కలలు కన్న భారత్ ఇదేనా? నేడు ప్రపంచం విశ్వ గ్రామం (గ్లోబల్ విలేజ్)గా మారుతోంది. మన దేశీయులు మున్నెన్నడూ ఎరుగనంత వేగంగా ప్రపంచాన్ని చుట్టివస్తున్నారు. ఆయా దేశాల ప్రగతిని గురించి తెలుసుకుని రావడం లేదు. ఎందువల్ల? వారు ఆ దేశాలలో చెత్తను ఎక్కడ పడితే అక్కడ పారవేయరు- జరిమానా విధిస్తారనే భయంతో. భారత్ కు తిరిగివచ్చి ఈ దేశాన్ని మురికికూపంగా మార్చివేస్తున్నారు. ఎందువల్ల? స్వచ్ఛత

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష రాష్ట్రస్థాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవం

2007లో జరిగిన భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్షలో రాష్ట్రస్థాయిలో ఉత్తమ అర్హత సంపాదించిన విద్యార్థిని విద్యార్థులకు హైదరాబాదులో మార్చి 9న ఆదివారం జరిగే ఉత్సవంలో బహుమతులు ప్రదానం చేస్తారు. ఆ రోజు ఉదయం, మధ్యాహ్నం కార్యకర్తల నవ్వేళనం జరుగుతుంది. నవ్వేళనంలో పాల్గొనవలసిందిగా గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులకు, జిల్లా మండల కన్వీనర్లకు, పరీక్షకు సహకరించిన ఉపాధ్యాయులకు, విద్యాలయాల అధికారులకు, ఉపాధ్యాయులకు, పదవీ విరమణ చేసిన ఉపాధ్యాయులకు జ్ఞానపరీక్ష రాష్ట్ర కన్వీనరు శ్రీ బి.హనుమంత రెడ్డి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నారు.

సందేశాన్ని నేర్చుకుని ఎందుకు తిరిగిరావడం లేదు? ఖరీదైన కార్లలో తిరుగుతూఉంటారు. అరటిపండు తొక్కలను, వేరుశనగ తొక్కలను నడివీధులలోకి విసిరివేస్తున్నారు. జీవన శైలిలో ఉద్రిక్తత పెచ్చుపెరిగి, అది వెర్రికోపంగా పరిణమిస్తోంది. విదేశాలకు వెళ్లినప్పుడు అక్కడి ట్రాఫిక్ నియమాలను పాటిస్తారు. స్వదేశానికి తిరిగివచ్చి నియమవిరుద్ధంగా తమ వాహనాలను ఇతర వాహనాలను తప్పించి ముందుకు నడుపుతారు. ఎవరైనా అభ్యంతరం చెపితే కోపతాపాలూ, కొట్లాటలూ.

మతరంగంలోనూ వ్యాపారం

మనది ధార్మికమైన దేశం, మత ప్రధానమైన దేశం. అయితే- మన మతం నల్లమందుగా మారుతున్నదేమో అని అప్పుడప్పుడు అనిపిస్తుంది. పురాణ కాలక్షేపాలు విరివిగా జరుగుతున్నాయి. దీపావళివంటి పండుగలు మార్కెటీకరణకు గురయినాయి. పూజాసామాగ్రుల 'కీట్'లు

కామోత్తరంగా జీవిస్తాన్నప్పుడు బంధం అనుభవానికి వస్తుంది.

లభిస్తున్నాయి. కిరాయికి పురోహితులు లభిస్తున్నారు. మీ జేబునిండా డబ్బు ఉంటే- మీరు ఆధునిక తరహాలో జీవించే కళను నేర్చుకోగలుగుతారు. యోగం (దాని అసలు అర్థం లోపించింది) నేర్చుకోగలుగుతారు. 'ధ్యానం' నేర్చుకోగలుగుతారు. పౌరాణికుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. ఈ పరిణామాలవల్ల దేశానికి ఏమి ప్రయోజనం కలిగింది? మిమ్మల్ని మీరు ఈ ప్రశ్న అడగండి.

విప్లవ మార్గంలో పయనించడమే అధ్యాత్మ. మన ఋషులు భోగాన్ని గురించి ప్రస్తావించారు. అది త్యాగంలో ప్రతిష్ఠించబడాలని బోధించారు. "తేన త్యక్తేన భుంజీథా." భగవద్గీత కర్మ కౌశల్యాన్ని బోధిస్తోంది. ఆసక్తిరహితంగా కర్మ చేయవలసిందని ఉపదేశిస్తోంది. ఆత్మ నిర్మాణం, కుటుంబ నిర్మాణం, సమాజ నిర్మాణం- అనే ప్రక్రియలలో జీవిత సూత్రాలన్నీ ఇమిడి ఉన్నాయి. మనం మన భాషనూ, వేషాన్నీ, ఆహార విహారాలనూ భారతీయం చేస్తే- మన జీవితం మరింత క్రమబద్ధం అవుతుంది, మరింత ఉద్రిక్తతారహితం అవుతుంది, మరింత ప్రశాంతం అవుతుంది. పరిశోధనలు నిరూపించిన సత్యం ఇది.

నాలుగు వీధుల కూడలిలో మనం దారితప్పాము. మనం వెనుదిరిగి సరైన దారిని కనుగొనాలి.

అధ్యాత్మయే శరణ్యం

అధ్యాత్మయే - విజ్ఞానసమృతమైన అధ్యాత్మయే - మనకు సరైన దారి చూపుతుంది. నేడు మనం అనుసరిస్తున్న మార్గం మనకు అశాంతినీ, ఉద్రిక్తతనూ, భావనాశూన్యతనూ, ఒంటరితనాన్నీ మిగుల్చుతోంది. మనం మన జీవనశైలిని తిరిగి ఋషి ప్రధానంగా, వ్యవసాయ ప్రధానంగా, ఆరణ్యక సంస్కృతి ప్రధానంగా మలచుకోవాలి. అందులోనే ఉంది శాంతి. భగవద్గీత ఇలా చెబుతోంది- "అశాంతస్య కుతః సుఖమ్!" అనగా- అశాంతితో ఉన్న వ్యక్తికి సుఖం ఎలా లభిస్తుంది? సుఖం కావాలంటే మనం తిరిగి అధ్యాత్మను శరణుకోవాలి. నేటి ఈ

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

1. పత్రిక విషయంలో సంప్రదించగోరేవారు ఉదయం 10 గంటలనుండి సాయంత్రం 5 గంటల లోపల కార్యాలయానికి ఫోన్ చేయగలరు.

2. పత్రికకు మనియార్డర్లు పంపేవారు కమ్యూనికేషన్ స్లిప్ లో పిన్ కోడ్ నంబరుతో సహా తమ పూర్తి చిరునామా, ఫోన్ నంబరు తప్పక వ్రాయగలరు. చందాను పొడిగించగోరేవారు తమ చందా కోడ్ నంబరును తప్పక వ్రాయగలరు.

3. ఒకవేళ పత్రిక అందకపోతే ఆ నెల 15వ తేదీ తర్వాత తమ చందా కోడ్ నంబరును తెలుపుతూ ఆ విషయం కార్యాలయానికి వ్రాయగలరు. కార్యాలయం ఫోన్ నంబరు 040-23700722.

బాటకపు జీవనశైలిలో అహంకారం, వాసన, తృప్త రాజ్యమేలుతున్నాయి. ఈ మూడూ నరకానికి ద్వారాలని భగవద్గీత బోధిస్తోంది.

నవభారతాన్ని నిర్మిద్దాం

మనం ఈ హిందూస్థాన్ ను కొత్త తరహాలో నిర్మించాలి. 21వ శతాబ్దపు హిందూస్థాన్ సంస్కృతీప్రధానం కావాలి, భారతీయతాప్రధానం కావాలి. తరుణం మించిపోకముందే మనం మన జీవన శైలిని మార్చుకోవాలి. మనం గ్రామాలకు తిరిగివెళ్లాలి. గ్రామాలను పునర్నిర్మాణం చేయాలి. నగరాల స్థూలకాయాలను కుదించాలి. మెకాలే భూతంనుండి విముక్తిపొందాలి. హిందీని జాతీయభాషగా రూపొందించాలి. మనం ఈ పని చేయగలమా?

★★★

పొరపాటును తెలుసుకోవడం, సరిచేయడం - ఇదే ఆత్మోన్నతికి మార్గం.

మనం రామసేతును ఎందుకు కాపాడాలి?

రామసేతు మన సాంస్కృతిక వారసత్వ సంపద. ఇది మనకు ప్రాకృతిక సంరక్షణ ఇస్తున్నది. పర్యావరణాన్ని రక్షిస్తున్నది. శక్తి సమృద్ధులుగా చేస్తున్నది. ఈ క్రింది విషయాలు పరిశీలిద్దాం.

1. నాసా సంస్థ 2002 లో ఉపగ్రహం నుండి రామసేతు ఫోటో తీసి దానిని 17-18 లక్షల సం॥ల పురాతనమైనదిగా చెప్పింది. ఇది వాల్మీకి రామాయణంలో భగవాన్ శ్రీరాముడు దీనిని నిర్మించినట్లు చెప్పిన దానిని బలపరుస్తున్నది.
2. ఇది మానవ నాగరికత, సాంకేతిక పరిజ్ఞానానికి అన్నింటికంటే పురాతనమైన విచిత్ర కట్టడం.
3. ప్రపంచ వారసత్వ కట్టడంగా ప్రకటిస్తే- ఇది ఆధ్యాత్మిక పర్యాటకుల ఆకర్షక కేంద్రమై దేశానికి కోట్ల డాలర్లు ఆదాయం సమకూరుస్తుంది.
4. మదురైకి చెందిన గొప్ప సముద్ర శాస్త్రవేత్త డా॥ఆర్.యస్. మోహన్‌లాల్, అలాగే శ్రీ ఎ.మహాబూబ్ వాచా, ఎల్.లజపతిరాయ్లు “రామసేతును విచ్చిన్నం చేస్తే సముద్ర జల ప్రవాహం తీవ్రమై నీరు వేడెక్కుట వలన శాంత సముద్రంలోని 3600 జీవ జంతువుల ప్రజాతులు నష్టమయ్యే అవకాశం ఉం”దని హెచ్చరించారు. ప్రధాన మంత్రి శ్రీ మన్మోహన్ సింగ్ కూడా చింత వ్యక్తంచేశారు.
5. ప్రొ॥ జి. విస్టర్ రాజు మాణిక్యం, సాగర తీరక్షేత్రాల విశ్లేషణలు టూటికోరన్ పోర్టుట్రస్టు పూర్వ అధ్యక్షులు ప్రొ॥ టాడ్‌యస్ మూర్తి ప్రకారము రామసేతు కారణంగా 2004 లో సునామీ అలల నుండి ఎంతో రక్షణ కలిగింది. లేకపోతే కేరళ, సుదూర కొంకణ క్షేత్రం కూడా సునామీ తీవ్రతకు కొట్టుకుపోయి ఉండేవి.
6. తమిళనాడు మత్స్యకారుల సంఘాధ్యక్షులు శ్రీ కుపురామ్ తదితర విశేషజ్ఞుల అభిప్రాయాన్ననుసరించి సముద్రం మీద ఆధారపడి జీవిస్తున్న 20 లక్షల మంది నిరుద్యోగులవుతారు.
7. రామసేతు కారణంగా ఈ క్షేత్రం మనకు శ్రీలంకకు సరిహద్దు ఏర్పడింది. దీనిని విచ్చిన్నం చేస్తే మన్నార్ ఖాతం స్వతః అంతర్జాతీయ జల సీమ అవుతుంది. విదేశీ సైనిక ఓడలు నిరాటంకంగా రాకపోకలు చేయవచ్చు. రక్షణ దృష్టిలో ఇది మనకు ఎంతో ప్రమాదకారి. అక్కడ సముద్రపు ఒడ్డున నల్లటి ఇనుకలో విశ్వంలోనే పెద్దదైన ధోరియం నిధులున్నాయి. వానితో 1 లక్షా 40 వేల మెగావాట్ల విద్యుత్ తయారు చేయవచ్చు. పూర్వ రాష్ట్రపతి డా॥ కలామ్ దీనిని గుర్తు చేశారు.

దేశభక్తులందరూ ఐక్యంగా మీ వాణిని విన్పించండి

విశ్వాసం వ్యక్తికి శక్తినిస్తుంది. విశ్వాసం చెదిరిపోతే వ్యక్తి నిస్సందేహంగా బలహీనుడవుతాడు. భగవాన్ రాముని ద్వారా నిర్మించబడిన ‘రామసేతు’ కోట్లాదిమంది భారతీయుల విశ్వాసానికి కేంద్రం. దీనికి నష్టం జరిగితే మన సంస్కృతికి, విశ్వాసానికి దెబ్బ తప్పక తగులుతుంది. ప్రస్తుతం కొంతమంది తమ స్వార్థప్రయోజనాలకై అంతర్జాతీయ, జాతీయ స్థాయిలో రామసేతును ధ్వంసం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. దానిని మనం తప్పక రక్షించాలి. ప్రభుత్వం దీనిని పడగొట్టి చిన్న వాణిజ్యనౌకలకు దారి ఏర్పాటు చేయాలనుకుంటున్నది. దీనిని నష్టపరచకుండానే దారి ఏర్పాటుచేసే చొక్కయైన, లాభకరమైన వికల్పమున్నది.

ప్రాచీన కాలం నుండి ఇప్పటివరకు దురాక్రమణ దారులు మన సహనాన్ని అలుసుగా తీసుకొని మన సంస్కృతిని ధ్వంసం చేసేందుకు ప్రయత్నించిన సంగతి సర్వవిదితమే. తథ్యాలను పరిశీలిస్తే రామసేతును పడగొట్టే ప్రయత్నం కూడా అటువంటిదే నని తెలుస్తున్నది. మనం సహనం లేనివారంకాదు కానీ మనం తప్పకుండా సత్యాగ్రహాలం. మనం శాంతి, సత్యాగ్రహాల ద్వారా రామసేతు పట్ల మన విశ్వాసాన్ని తప్పక తెలియచేయాలి.

“అంతర్జాతీయ రామసేతు విశ్వవారసత్వ సంపద అభియాన్ సమితి. “ఇండోర్, అఖిలభారతీయ స్వదేశీ సంఘం రామసేతును యునెస్కో ద్వారా తాజ్ మహల్ వలెనే “విశ్వ వారసత్వ సంపద” గా ప్రకటించి రక్షించేందుకు, యన్.యమ్.యన్ క్యాంపెయిన్ చేపట్టాయి. ఈ యస్.యమ్.యస్లు అక్టోబరు 2 నుండి నిరంతరం పంపించబడుతూనే ఉన్నాయి. దీనిలో మీరుకూడా పంపించవచ్చు.

వికల్పం ఇలా ఉన్నది : పంబన్ నుండి ధనుషోటి, రామేశ్వరం మధ్య మండపం గ్రామం ద్వారా కాలువ రూపంలో మార్గం ఏర్పాటు చేయవచ్చు. ఈ మార్గంలో ఇసుకదిబ్బలు మాత్రమే ఉన్నాయి. వీటిని తేలికగా తొలగించవచ్చు. ప్రస్తుత ప్రతిపాదిత ప్రణాళిక కంటే ఇది 10 కి.మీ చిన్నది, తక్కువ ఖర్చుతో కూడినది.

★★★

ఎక్కువగా తీసుకోబడిన ఆహార భాగమే శివుని శూలం అని రుద్ర నమకం చెప్పతోంది.

పరమశివుని మూడవకన్ను: మేలుకొన్న ఆజ్ఞాచక్రం

శివాలయంలో ఉండే విగ్రహాల, ప్రతీకల వెనుక గల రహస్యాలనూ, సూత్రాలనూ అర్థంచేసుకోగలిగిన శివభక్తులకు మహాశివరాత్రి ఆత్మజాగరణను ప్రసాదిస్తుంది.

నంది శరీరానికి ప్రతీక

శివాలయంలో మొట్టమొదట నంది దర్శనం జరుగుతుంది. నంది శివునికి వాహనం. శరీరం మన ఆత్మకు వాహనం. నంది దృష్టి ఎప్పుడూ శివునివైపే ఉంటుంది. మన శరీరం దృష్టికూడ ఆత్మవైపు ఉండాలి. ఆత్మ శరీరానికి లక్ష్యం కావాలి. అందుకోసం సాధకుడు తపస్సు చేయాలి. బ్రహ్మచర్యాన్ని పాటించాలి. నంది బ్రహ్మచర్యానికి ప్రతీక.

కూర్మం మనసుకు ప్రతీక

శివం అంటే అర్థం- కళ్యాణం, శుభం. కనుక- శివరూపుడు కావాలంటే భక్తుడు అందరి శుభాన్నీ మనసారా కోరాలి. అదే నిజమైన శివపూజ.

శివాలయంలో నంది తర్వాత శివునివైపు పయనించే కూర్మం (తాబేలు) కావస్తుంది. తాబేలు సూక్ష్మ శరీరానికి- అనగా మనస్సుకు- ప్రతీక. మన మనస్సు తాబేలువలె కవచం కలిగి దృఢంగా ఉండాలి. తాబేలువలె మన మనస్సు శివునివైపు పయనించాలి. ఆత్మకళ్యాణంకోసం ప్రయత్నించాలి. మనస్సు సంయమనం కలిగిఉండాలి. స్థితప్రజ్ఞ లక్షణం కలిగిఉండాలి. మనస్సు యొక్క గమనం, ఆలోచనల ప్రవాహం, ఇంద్రియాల కార్యాలు-అన్నీ శివభావంతో నిండి ఆత్మకోసం జరగాలి, ఆధ్యాత్మికం కావాలి.

ద్వారపాలకులు గణపతి, హనుమ

శివాలయానికి ద్వారపాలకులుగా సాధారణంగా వినాయకుడూ, హనుమంతుడూ ఉంటారు. శివుని

కుమారుడుగా వినాయకుడూ, రుద్రావతారంగా హనుమంతుడూ స్థూల రూపంలో లేకపోయినా సూక్ష్మ రూపంలో ఉంటారు.

మన శరీరమూ, మనస్సు ఆత్మవైపు ఎంతవరకు పయనిస్తున్నదీ వినాయకుడూ, హనుమంతుడూ సూచిస్తారు.

వినాయకుడు బుద్ధి-వివేకానికి ప్రతీక. బుద్ధినీ, సమృద్ధినీ సద్వినియోగపరచడం వినాయకుని సిద్ధాంతం. వినాయకుని అంకుశం సంయమనానికి ప్రతీక. కమలం పవిత్రతకు ప్రతీక. పుస్తకం శ్రేష్ఠమూ, ఉదారమూ అయిన ఆలోచనా విధానానికి ప్రతీక. మోదకం (ఉండ్రాయి) మధుర స్వభావానికి ప్రతీక. వినాయకుడు ఎలుకవంటి అల్ప జీవినైతం స్వీకరిస్తాడు, వాహనంగా చేసుకుంటాడు. ఇలాంటి గుణాలను అలవరచుకోవడంవల్లనే ఆత్మ దర్శనానికి, శివ దర్శనానికి పాత్రత లభిస్తుంది.

హనుమంతుని ఆదర్శాలు సంయమనం, లోక కళ్యాణ భావనతో కూడిన సేవ. బ్రహ్మచర్యమయ జీవనమే ఆయన మూల సిద్ధాంతం. కనుకనే ఆయన శ్రీరాముని కార్యాలకు సహకరించాడు. అర్జునుని రథంపై విరాజిల్లాడు. శివభక్తునికి ఈ గుణాలు అవసరం అవుతాయి.

మెడలో కాల-సర్పం

శివాలయంలోని శివలింగమే ఆత్మలింగం, బ్రహ్మలింగం. విశ్వ కళ్యాణంలో నిమగ్నమైన, బ్రహ్మీకారుడయిన, విశ్వాకారుడయిన పరమ ఆత్మయే అక్కడ ఉన్నాడు. హిమాలయమూ, శృశానంవలె నిర్జనమూ, వైరాగ్య జ్ఞాన సంపన్నమూ అయిన, శివరూపమయిన ఆత్మయే ఘోర శత్రువులమధ్య నిర్ద్వంద్వంగా నిర్భయంగా ఉండగలుగుతుంది. అలాంటి ఆత్మ కలిగిన వ్యక్తి కాలమనే సర్పాన్ని మెడలో

సాఫల్యాలు పొందిన వ్యక్తులు తక్కువ కలలు కన్నారు, ఎక్కువ ప్రయత్నం చేశారు.

ధరించగలుగుతాడు. కాలాతీతుడైన మహాకాలుడని పిలువబడగలుగుతాడు. మహాశివుని కపాలం, కమండలం వంటి వస్తువులు సంతృప్తితో, తపస్సుతో, అపరిగ్రహంతో కూడిన సాధనామయ జీవితానికి ప్రతీకలు. చితాభస్మాన్ని ధరించడం జ్ఞాన వైరాగ్యాలనూ, వినాశనశీలమైన విశ్వంలో నాశనరహితమైన దానిని ఎన్నుకోవడాన్నీ సూచిస్తుంది. డమరుక నాదం ఆత్మానంద అనుభూతికి ప్రతీక.

మూడవకన్ను మేలుకొన్న ఆజ్ఞాచక్రం

శివుని త్రిదశ బిల్వపత్రం, త్రినేత్రములు, త్రిపుండ్రములు, త్రిశూలము మున్నగునవి సత్య రజస్ తమో గుణములను సమస్థితిలో ఉంచడానికి సంకేతాలు. త్రికాయాలకూ, త్రిలోకాలకూ, త్రికాలాలకూ అతీతంకావడానికి సూచకాలు. శివుని మూడవ కన్ను జాగృతమైన ఆజ్ఞాచక్రానికి ప్రతీక. ఆజ్ఞాచక్రం వివేక బుద్ధి, భవిష్య దర్శనం, అతీంద్రియ శక్తి, కామ దహనంవంటి సామర్థ్యాలకు క్రేంద్రం. శివునిలోని రుద్రతత్వం లోపలి ఆవేశ ఉద్వేగాలకు ప్రతీక. వాటిని అదుపుచేయడమే శివుని పని.

శివలింగంపై నిరంతరం బొట్టు బొట్టుగా పడే జలధార ఆయన జటాజూటంలో ఉన్న గంగకు ప్రతీక. అది జ్ఞాన గంగ. అది ఋతంభరా ప్రజ్ఞ-దివ్య బుద్ధి, గాయత్రి, త్రికాల సంధ్య. శివాలయంలోని జలధార ఉత్తరానికి ప్రవహిస్తుంది. ఉత్తరాన ఉన్న ధృవ నక్షత్రం ఉన్నతమూ, స్థిరమూ అయిన లక్ష్మ్యానికి ప్రతీక. శివమయమూ, కళ్యాణదాయకమూ అయిన ఆత్మయొక్క జ్ఞాన ప్రవాహం, ఆలోచనా ప్రవాహం సదా ఉన్నతమూ, స్థిరమూ అయిన లక్ష్మ్యంవైపే సాగుతూ ఉంటుంది.

దైవీకృప అనే అమృత ధార

పై ప్రతీకల వెనుక ఉన్న తత్వరహస్యాలను చింతన-మననం చేసి, ఆ భావనలో మునిగినప్పుడే శివ-శక్తుల పూజ, ఆరాధన, దర్శనం సార్థకం అవుతాయి. మహాశివరాత్రి ప్రజ్ఞేశ్వర మహాదేవుని సాధనకూ, సిద్ధికి ఒక దివ్య అవకాశం. శివారాధకుడు ఈ భావనలకు అనుగుణంగా తన వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దుకునే వ్రతాన్ని

ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం

అమృత ఔషధం త్రిఫల

త్రిఫలను సమస్త రోగములను నిర్మూలించే, రోగములను దరికిచేరనివ్వని అమృత తుల్య ఔషధిగా అంగీకరించారు. ఇందుకోసం కరక్కాయ (పీలీ హరడే) చూర్ణం 1భాగం, తానికాయ చూర్ణము 2 భాగములు ఉసిరికాయ చూర్ణం 3 భాగములు అనగా 1:2:3 భాగములుగా కలిపి దీనిని తయారుచేసుకోవాలి. దీని వ్యవధి 4 మాసములు. 4 నెలల తర్వాత తిరిగి తాజాగా తయారు చేసుకోవాలి. 12 సం॥ నిత్య నియమిత రూపంలో తీసుకుంటే కాయకల్పం చేసివేస్తుంది. ఋతువులననుసరించి అనుపానములు మార్చుకుంటే అతి ఉపయోగకరం.

చైత్రవైశాఖములు (ఏప్రిల్, మే) - తేనెతో కలిపి జ్యేష్ఠ ఆషాఢములు (జూన్, జులై) - బెల్లంతో కలిపి శ్రావణ భాద్రపదములు (ఆగస్టు, సెప్టెంబరు) - సైంధవ లవణముతో త్రిఫల 1/2 చెంచా సైంధవ లవణం 1/4 చెంచా కంటే తక్కువగా

ఆశ్వయుజ కార్తీక మాసములు (అక్టోబరు, నవంబరు) - పంచదారతో త్రిఫలలో 1/6వ భాగము పంచదార కలిపి

మార్గశిర, పుష్య మాసములో (డిసెంబరు, జనవరి) - శౌంఠి పొడితో

మాఘ ఫాల్గుణ మాసములు (ఫిబ్రవరి, మార్చి) - పిప్పళ్ళ చూర్ణముతో

ఈ క్రమము తప్పక కొనసాగించాలి. సంశయ నివారణకు దగ్గరలోని ఆయుర్వేద వైద్యుని సంప్రదించవచ్చు. పరామర్శ శాంతికుంజ్ హరిద్వార్ నుండి పొందవచ్చు.

అనుష్ఠిస్తే- శివునిపై నిరంతరం పడే జలధారవలె యుగాధిపతి మహాకాలుని దైవీ కృప అనే అమృత ధార అతడిపై కురుస్తూ ఉంటుంది.

★★★

అంతఃకరణ లోతులలోనికి వెళ్లిన విషయం ఆచరణలో ప్రతిబింబిస్తుంది.

తొమ్మిదివందల దేవాలయాలను నిర్మించిన శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు

“ఈ పల్లెలన్నీ కట్టించింది నేనే. అడవుల్లో తిరుగుతూ ఎక్కడైనా సాగుబడి కనువుగా భూమి కనబడితే- అక్కడ ఊరు ఏర్పరచుకుని స్థిరపడమనే వాణ్ణి. దగ్గర ఉండి ఆ ఊరికి శంకుస్థాపన చేసేవాడిని. అలా మూడువందల గ్రామాలదాక ఏర్పరచాను. ప్రతి గ్రామంలోను రామ కోవెల ఉండవలసిందే. ఒకచోట ఒక మేకు పాతి- అక్కడ దీపం వెలిగించుకుని రోజూ రామ భజన చేసుకోమనీ, కష్టాలు వచ్చినపుడు ఆ దీపంతో చెప్పుకోమనీ చెప్పేవాణ్ణి. వారి హృదయాలంతటి పవిత్రమైనవి కాబోలు- వారికల్లానే కష్టాలు తీరేవి. లేకపోతే నాతో వచ్చి చెప్పుకునేవారు. విభూతి పెడితే ఆ రోగాలు పోయేవి.”

అని శ్రీపాకలపాటి గురువుగారు ఆచార్య ఎక్కిరాల భరద్వాజగారికి తెలిపారు.

“ఇలా మీరెన్ని ఆలయాలు స్థాపించారంతవరకు?”- అనే ప్రశ్నకు

“నువ్వూ తొమ్మిదివందలు పైనుంటాయి బాబు”- అని శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు జవాబిచ్చారు.

ఆ గురువుగారి జీవితంలోని తాను చూచిన ఒక ఘట్టాన్ని భరద్వాజగారు ఇలా వర్ణించారు-

“ఒక పావుగంటలో ఆ ఊరి ఆడవాళ్లు, పిల్లలు, పెద్దవాళ్లు వచ్చి శ్రీ బాబుగారి(గురువుగారి) ఆశ్రమం ముంగిట గుండ్రంగా చేతులు పెనవేసుకొని పాడుతూ గుండ్రంగా తిరుగుతూ ఆట మొదలుపెట్టారు. ఎంతో లయ తాళ బద్ధంగా నృత్యం చేశారు. వాళ్లు పాడిన పాటకు ఇతిహాసం రామాయణ కథ. వారి ముఖాలలో భావం, వాళ్లు గానంచేసే శ్రీరాముడిపట్ల ఎంతో గౌరవం, ఎవరి సన్నిధిలో నృత్యం చేస్తున్నారో ఆ బాబుగారిపట్ల భక్తి ప్రేమలతో నిండి, దైవంముందు భక్తుడి కుండే దైన్యము,

తండ్రిదగ్గర బిడ్డలకుండే వినయం వ్యక్తమవుతున్నాయి. ఆ పాడేవారిలో అందరూ బాబుగారిముందు పసిపిల్లలుగా ఆడుకొని పెరిగినవారేనని అనిపిస్తోంది.

“తదేకంగా ఆ నర్తకుల దృష్టి వారు పాడే ఇతిహాసంమీద లగ్నమై- రామ లక్ష్మణ సీతల అనుభవాలకు వారి హృదయాలలో తత్సంబంధమైన రసాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నారు. లయ తాళాలు వారి ఉచ్చాస నిస్వాసాలతోను, వారి గానం తాళంలోనూ లయమై అప్రయత్నంగా పడుతున్నాయి. ఆ నృత్యాన్ని చూస్తోంటే కొన్ని నిమిషాల్లో నా మనస్సుకూడా ఆ లయ తాళాలలో లయం అవడంతో- నృత్యం చేసేవారి రూపాలమీద నా దృష్టి నిలవక రామాయణ కథలో లీనమైంది. అక్కడనుంచి వారి నృత్యంలో కొత్త భావ గాంభీర్యం సంకేతంగా స్ఫురించింది. శ్రీగురువుగారి దృష్టితో పాటు నా దృష్టి, నృత్యం చేసేవారి దృష్టి, సకల మానసిక, శారీరక కదలికలనూ నిర్వికారంగా, నిర్లిప్తంగా, నిరవధికంగా గమనిస్తూ సాక్షిమాత్రమై ఉన్న, సర్వవ్యాపకమైన ఈశ్వర చైతన్యానికి బాబు సంకేతం; ఆ చైతన్యశక్తిచేత చోదించబడి సృష్టిలో జరిగే శక్తితరంగాల నాట్యం; దానివల్ల ఏర్పడ్డ పరమాణు సముదాయాలైన అంతరిక్షంలోని గ్రహ సక్షత్ర గతులను పోలి ఉన్నారు ఆ నర్తకులు. అనాద్యంతమైన జగల్లీలకు సంకేతమై మనస్సు లయస్థితిని పొందింది. నాట్యం చేసేవాడు ఎంత లీనమైనాడంటే - అవేశం, ఉద్రేకం లేదు; ఒక ప్రశాంతమైన ఆనందాబ్ధిలో వాళ్ల మనస్సులు లయమై, వాళ్ల కదలిక సంగతి, దానివల్ల కలిగే అలుపు, వారికేమీ తెలియడం లేదు. రెండు మూడు గంటలు ఆడి ఉంటారు. నాకు దృఢంగా అనిపించింది- అది ఒక ఆధ్యాత్మికమైన సాధనక్రమమని, వారికి చెప్పకనే బాబు తన యోగబలాన్ని తన దృష్టితో ధారపోస్తూ, నృత్య

స్వాధ్యాయ, సత్సంగాల ద్వారా జరుగుతుంది మానసిక సంస్కరణ.

సంగీతాలలో వాళ్ల అహంకారాలను తాత్కాలికంగా లయం చేయడం ద్వారా తాను చేసే శక్తిపాతానికి ఏ ఆటంకమూ లేకుండా చేస్తున్నారని.

“వాళ్లంతా నృత్యం ఆపి, ఒక్కొక్కరే బాబుగారికి మొక్కుతున్నారు. ‘బాబు! మేము మీ కంటిరెప్పల మధ్య బ్రతుకుతున్నాం. మీరే మాకు తల్లీ, తండ్రి’- అన్నది ఒక ముదుసలి. బాబుగారి కళ్లల్లో తడి మెరిసింది. నా గొంతు రుద్దమైంది.”

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలోని ముండ్లూరులో వేదశాస్త్రవంశీకుల వంశంలో 11-6-1911న శ్రీపాకలపాటి గురువుగారు జన్మించారు. ఆయన అసలు పేరు వెంకట్రామయ్య. దామరాజు గంగరాజు - వెంకమాంబ దంపతుల మూడవ సంతానం ఆయన. ఆయన చిన్నతనంలోనే తల్లి దండ్రులు గతించారు. గారపాటి పుల్లయ్య గారు అతడిని పెంచారు. సుమారు పదహారు సంవత్సరాల వయస్సులో వెంకట్రామయ్య ఒకరోజు రాత్రి ఎవరికీ చెప్పకుండా ఊరు విడిచి వెళ్లిపోయాడు.

పర్యటనలు - పెద్దల సాహచర్యం

దారితెన్నూ లేకుండా బయలుదేరిన వెంకట్రామయ్య కాలినడకన దెందులూరు రైల్వే స్టేషనుకు చేరుకున్నాడు. స్టేషన్లో మెయిలు బండి ఆగి ఈయన కోసమేనా అన్నట్లు ఎదురుచూస్తోంది. సాధారణంగా ఆ బండి ఇక్కడాగదు. గమ్యం తెలియని యువకుడు సూటిగా వెళ్లి రైలెక్కి కూచున్నాడు. నర్సీపట్నం స్టేషన్లో టిక్కెట్టు కలక్టరు వచ్చి టిక్కెట్టు అడిగాడు. లేదని తెలిసి క్రిందకు దింపేశాడు.

వెంకట్రామయ్య ఎక్కడెక్కడో తిరిగి బొబ్బిలి సమీపంలోని “కలువరాయి” అనే పల్లెకు చేరుకున్నాడు. ఆరోజుల్లో కలువరాయి గ్రామంలో పండితుడు, మంత్రవేత్త, తపస్వి అయిన ‘కావ్య కంఠ’ వశిష్ట గణపతి ముని నివసిస్తూ ఉన్నారు. వెంకట్రామయ్య నేరుగా వెళ్లి ఆయన దగ్గర శిష్యునికం చేశాడు. అక్కడే ఎన్నో కళలు, విద్యలు సాధించాడు. తరువాత ఎక్కడెక్కడో పర్యటించాడు. తాను

చేసిన తపస్సు గురించిగాని, సాధించిన విజయాల గురించిగాని ఆయన ఎన్నడూ, ఎవరికీ చెప్పలేదు. కలువరాయిలో ఉండగానే ఈయన ప్రతిభ వెలువడసాగింది.

భక్తులు ఏదైనా గ్రంథాన్ని ఎగుర వేసినా, గిరగిర త్రిప్పినా కళ్లజోడులోని రంగుటద్దాలు మీద పడిన ప్రతి బింబాలను చూచుకుంటూ ఆపుటలలోని అక్షరాలను దూరాన్నుండే అనర్గళంగా చదివేవాడు. అప్పటి నుండి ఆతనిని “విత బాలుడు” అని పిలిచేవారు. ఒక్కసారి చదివినా, ఒక్కసారి విన్నా ఎప్పటికీ మరచిపోయేవాడు కాదు. విశాలమైన ఫాలభాగం, సూదంటు రాయి వంటి కన్నులు ఆయన అసామాన్యమైన ప్రతిభను వెల్లడించేవి. అపరిచితులైనా సరే ఒక్కసారి చూచాడంటే, వారి గుట్టంతా గ్రహించేవాడు. వైద్యంలో సిద్ధహస్తుడని పించుకున్నాడు. ఆయన మంత్రించి ఇచ్చిన విభూతి భక్తుల బాధల నన్నింటిని భస్మం చేసేది.

తరువాత ఆయన కలువరాయి విడచి ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు. ఆ సేతుహిమాచల పర్వతం పర్యటించాడు. దేశంలో పేరుమోసిన ప్రతి పర్వతాన్ని, అరణ్యాన్ని, తీర్థాన్ని చాల దగ్గరగా పరిశీలించాడు. మెల్లమెల్లగా ఆయన పేరు మరుగున పడిపోయింది. ఎందరెందరో పెద్ద పెద్ద జమీందార్లు ఆయనకు భక్తులుగా మారిపోయారు. అందరూ ఎంతో ఆదరణతో “బాబుగారు” అనిపిలిచేవారు. తన ఆశ్రమానికెందరు వచ్చినా అందరికీ షడ్రుచులతో కడుపు నిండా భోజనం పెట్టేవారు. కొన్ని సందర్భాలలో తానే స్వయంగా వండి వడ్డించే వారు. వచ్చిన వారికి నూతన వస్త్రాలు, ధనమూ ఇచ్చిపంపేవారు. కులమత వివక్ష అనేది లేనేలేదు. వీరు కొంతకాలం హిమాలయ పర్వతాలలోను, కొంతకాలం విశాఖ జిల్లాలోని తూర్పు కనుమలలోని భార పర్వతం పైన తపస్సు చేసినట్లు చెబుతారు. ఆయా ప్రదేశాలను బాబుగారు అప్పుడప్పుడు తన మాటల్లో ప్రశంసిస్తూ ఉండేవారు.

బాబుగారు అస్థలిత బ్రహ్మచారులు. నిత్యము ముద్రలతో గాయత్రికి జపము మంత్రానుష్ఠానం చేసేవారు.

ఆలోచన అనే వెలుగు ఆరిపోతే, ఆచారం గ్రుడ్డి దవుతుంది.

లేడి చర్మంపై కూర్చుని జవ-ధ్యానాలు చేస్తుంటే అపరరుద్రునిలా వెలుగులు చిమ్మేవారు. ఆయనకు రామాయణం అభిమాన గ్రంథం. రామపట్టాభిషేక ఉత్సవాలు జరిపించేవారు. అప్పటినుండి ఆయనను కొందరు “రామయోగి” అని పిలిచేవారు 9 సంవత్సరాలదాక మాటలు రాని పిల్లవానికి తేనెతో మంత్రాన్ని వ్రాయించి ఉపదేశం చేసి ఉపనయనం పూర్తి చేశారు.

బాబుగారు పాకాలపాడు రావడం ఒక చిత్రమైన రీతిగా జరిగింది. ఒకసారి అక్కడ భాగవత ప్రవచనం జరుగుతోంది. ఒకానొక పండితుడు ప్రవచిస్తూ ఉన్నాడు. చింకిగుడ్డల సన్యాసి ఒకడు చేతిలో భిక్షా పాత్ర ధరించి వచ్చాడు. ఒకమూలన కూర్చుని శ్రద్ధగా ప్రవచనాన్ని ఆలకిస్తున్నాడు. వక్త ఒక శ్లోకానికి అర్థం వివరిస్తూ ఉంటే, అది సరికాదని తాను వివరించి చెప్పాడు. అంతే. ఊరి వారందరు అతనికి బ్రహ్మరథం పట్టారు. దానితో అతని భిక్షుక వేషం మారిపోయింది. అక్కడే స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకున్నారు. భక్తుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. చుట్టు ప్రక్కల గ్రామాలలో కూడ ఆయన పేరు మ్రోగిపోయింది. వారంతా “పాకలపాటి గురువు గారు” అని అతనిని చెప్పుకోసాగారు. చివరిదాక ఆపేరుతోనే స్థిరపడి పోయారు. గురువుగారు అప్పుడప్పుడు నెలలతరబడి నిరాహారులుగా ఉండి తపస్సు చేసేవారు.

సమస్య పూరణం

ఆనాటి జైపూర్ మహారాజు కవిపండితులను సన్మానిస్తూ ఉండేవారు. ఆయన ఒకసారి విద్వత్కవి సమ్మేళనం ఏర్పాటు చేశారు. తిరుపతి వేంకట కవులూ, కొప్పరపు కవులూ ఆ సభలో పాల్గొన్నారు. అదే సభకు బాబుగారు వెళ్లారు. ఒకమూల చోటు చూచుకుని కూర్చున్నారు. మహారాజు ఒక జటిలమైన సమస్యనిచ్చి పూరించుమన్నాడు. అందరూ నిరుత్తరులై కూర్చుండి పోయారు. తిరుపతి వేంకట కవులు మాత్రం 5 నిమిషాలు

వ్యవధిని కోరారు. వెంటనే బాబుగారు లేచి దానిని నమర్థవంతంగా మారించారు. రాజుగారు ఆనందభరితులయ్యారు. బాబుగారికి మంచి ఇల్లు, మంచి జీవితం ఏర్పాటు చేశారు. ఏనుగు అంబారీపై ఊరేగించారు. ఈ విషయాలన్నీ ఆనాటి “ఆంధ్రపత్రిక” లో ప్రచురితమయ్యాయి.

పండితుల ఆశ్చర్యం

ఈ విషయాలన్నీ ముండుూరు వాసులకు తెలిశాయి. కమ్మవారి ఇంటిలో ఉంటున్నందుకు బాబు గారిపై విధించిన ఆంక్షలను బ్రాహ్మణులు ఎత్తివేశారు. గ్రామానికి రావలసిందిగా అభ్యర్థించారు. యథా ప్రకారం బాబుగారు పుల్లయ్య గారింట్లోనే దిగారు. అయినా ఊరి బ్రాహ్మణులంతా వచ్చి బాబు గారిని భోజనానికి ఆహ్వానించారు. కాని బాబు గారు వెళ్లేదు. పండితులాయనతో గోష్ఠి జరిపారు. చాలా గర్వించారు. ఆశ్చర్య చకితులయ్యారు.

బాబుగారక్కడి నుండి పుల్లయ్యగారిని వెంట పెట్టుకుని ఏలూరుకు ప్రయాణమయ్యారు. ఆకాశమంతా మేఘావృతమై కుంభవృష్టి పడేలా ఉంది. “ఇంతవానలో ఎలా వెళ్లగలం?” అని పుల్లయ్యగారంటే “మీకెందుకు? మీమీద ఒక్క చినుకు కూడ పడకుండా గుర్రపు బండిలో తీసుకువెళతానులే” అన్నారు బాబుగారు. బండి బయలుదేరింది. ఎప్పుడు చూచినా బండికి వెనుక వైపున ఫర్లాంగు దూరంలో కుంభవృష్టి కురుస్తూ కనిపించింది. పుల్లయ్య గారి ఆనందానికి, ఆశ్చర్యానికి అంతలేదు.

తపోధనులైన బాబుగారి మహాత్మ్యాలు మరికొన్ని ఆయన ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ ప్రకృతి సస్య శ్యామలంగా ఉండేది. పరస్పర విరోధులైన వన్యమృగాలు కలసిమెలసి జీవించేవి. ఒకసారి ఆయన కొండమీద తపస్సు చేసికుంటూ ఉంటే రెండు పెద్ద పులులు రెండు వైపులా నిలబడి వారితలపై ఎండ పడకుండా తమ తలలను గొడుగులా పెట్టి నిలబడ్డాయి. ఈ సన్నివేశాన్ని విజయవాడకు చెందిన ఒక భక్తుడు కళ్లారా చూచాడు.

ఆత్మగౌరవంతో జీవించడంలో ఉంది ఆనందం.

అక్షయ పాత్ర

మరొకసారి బాబుగారు 40 రోజులు యజ్ఞం చేశారు. అవి రేషన్ రోజులు. బియ్యం దొరకడం మహాకష్టంగా ఉంది. కాని బాబుగారు రోజు వెయ్యిమందికి పైగా భోజనాలు పెట్టించేవారు. అప్పుడు ఆంగ్లేయుల పాలన. ఆంగ్ల అధికారులకు అనుమానం వచ్చి ఆశ్రమం చుట్టూ నిఘా వేశారు. రెండు మూడురోజులు వేచి చూచినా వారికెలాంటి ఆధారం దొరకలేదు. అప్పుడు ఆశ్రమాన్ని సోదాచేయలన్నారు. బాబు గారు సంతోషంతో అంగీకరించారు. వారు ఆశ్రమమంతా గాలించారు. కాని నాలుగైదు దోసిళ్ల బియ్యం మాత్రమే లభించాయి. బాబుగారి నడిగితే ఇంకెన్నిరోజులైనా వచ్చిన వారిలాగే భోజనాలు చేస్తారని చెప్పారు.

ఆయన హస్తమే ఒక అక్షయపాత్ర. ఇద్దరికి చేసిన వంటకాలను దేవునికి నైవేద్యం పెట్టి, ఏదో ప్రార్థన చేసి వడ్డించమనే వారు. అవే వంటకాలు ఎన్నివందల మందికైనా సరిపోయేవి.

బాబుగారు ఒకేసారి వేర్వేరు ప్రాంతాలలో వేర్వేరు వ్యక్తులకు దర్శనం ఇచ్చిన నిదర్శనాలనేకం ఉన్నాయి. అనేకమంది అనేక విధాలుగా పరీక్షించి చూచుకున్నారు. అది యదార్థమేనని తేలింది. బాబుగారు అక్కడే ఉండి కూడ అనర్హులైన వారికి దర్శనం ఇచ్చేవారు కారు. అందరికీ కనిపించినా వారికి మాత్రం కనిపించేవారుకారు.

బాబుగారు సౌమ్య నామ సంవత్సరం 6-3-1970లో మహా శివరాత్రినాడు సిద్ధి పొందారు. సిద్ధిపొందిన తర్వాత కూడ వారు అనేక సందర్భాలలో అనేక మందికి పునర్దర్శనమిచ్చి ఆదుకున్నట్లుగా అనుభవించినవారే చెప్పారు.

భరద్వాజ గారికి పునర్దర్శనం

పాకలపాటి గురువుగారికి భరద్వాజగారితోనే కాక, ఆయన అన్నగారు కులవతి ఎక్కిరాల కృష్ణమాచార్యులతో, తండ్రిగారు అనంతాచార్యులుగారితో

రోట్టెలలో తేడా

మహాభక్తుడైన గురునానక్దేవుడు తమ పర్యటనలో ఒక గ్రామానికి వచ్చారు. గ్రామంలోకి ప్రవేశించగానే ఆయన దర్శనంకోసం జనులు గుంపులుగా రాసాగారు. భోజన సమయం కాగానే భక్తులు ఆయనకై భోజనం తెచ్చారు. ఒక ధనవంతుడు రకరకాలైన మిఠాయిలతో రుచికరమైన భోజనంతీసుకొని వచ్చాడు. మరొక భక్తుడు బీదరైతు. అతడు ఎండురోట్టెను ప్రేమతో గురూజీ ఎదుట భోజనంగా తెచ్చిపెట్టాడు. గురూజీ ధనవంతుడు తెచ్చిన పదార్థాలను తాకనైనా తాకలేదు. బీద భక్తుడు తెచ్చిన రొట్టెను తినసాగారు. ధనవంతుడికి ఇది చాలా అన్యాయం అనిపించింది. ఇలా చేశారేమిటని గురూజీని ప్రశ్నించాడు. గురునానక్దేవ్ కొంతసేపు మౌనంగా ఊరుకున్నాడు. పిదప ఎడమచేతితో ధనవంతుడి రొట్టెను, కుడిచేతితో బీదవారి రొట్టెను కొద్దిగా వత్తాడు. అప్పుడు ఇలా జరిగినట్లు నానుడి -

ఎడమ చేతిలోని రొట్టె నుండి రక్తం బొట్లు టపటపరాలాయి. కుడిచేతిలోని రొట్టెలో నుండి పాలు ధారగా కారాయి. గురూజీ ఆ ధనవంతుణ్ణి ఇలా అడిగారు - 'నీవే చెప్పు. నేను నీ రొట్టెను ఎలా తినేది? దానిలో ఎందరో బీదల నెత్తురు దాగి ఉంది. పాపం పేదలు తమ రక్తాన్ని చెమటగా మార్చి పనిచేస్తారు. నీవు విశ్రాంతిగా కూర్చుంటావు. ప్రజల రక్తాన్ని పీలుస్తున్నావు. కనుకనే నీవు ధనవంతుడవైనావు. ఈ పేదవాని రొట్టె అతని కష్టాల్లితం. ఈ రొట్టె పాలతో సమానంగా పవిత్రమైనది, మచ్చలేనిది. దీనిని తినటమే నాకు ఇష్టం.'

సన్నిహిత పరిచయం ఉంది. గురువుగారు తాము సిద్ధిపొందిన తర్వాత భరద్వాజగారికి పునర్దర్శనం ఇచ్చి, వివాహం చేసుకోమని ఆయనను ఆదేశించారు. ఆప్రకారం భరద్వాజగారు గృహస్థాశ్రమాన్ని స్వీకరించారు.

(ఆచార్య ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు వ్రాసిన "శ్రీపాకలపాటి గురువుగారు" గ్రంథం ఆధారంగా)

★★★

శీలం అనుమానంలో పడడానికి మించిన ఓటమి లేదు మనిషికి.

తరాలమధ్య అంతరాలు

పాఠశాలల నుండి, కళాశాలల నుండి బయటకువచ్చే చదువుకున్న యువతీ యువకులు, క్రొత్తగా నేర్చుకున్న సభ్యతతో ప్రభావితమైన క్రొత్తతరంవారు, పాత సంప్రదాయాలు, ఆలోచనా విధానాలు, సంస్కారాలతో కలగలసి పోయిన పాతతరంవారు - వీరి మధ్య ఘర్షణలు, తగాదాలు నేడు నడుస్తున్నాయి. ఈ తరాల మధ్య అసంతృప్తి, అసహనం వ్యాపించిఉన్నాయి. పాత సాంప్రదాయాలనే క్రొత్త తరానికి చెందిన యువతీ యువకులు పాటించాలని పాతతరంవారు కోరుతుంటారు. అలా చేయకపోతే వారిని సాధిస్తారు, సతాయిస్తారు. స్వతంత్ర బుద్ధికల నవ యువతీ యువకులకు పెద్దవారు ఈ విధంగా ఆటంకపరచడం నచ్చదు. అందువల్లనే వారు నియమాలను పాటించకుండా, నిర్లక్ష్యంగా, ఉపేక్షతో, నిరాదరణతో వ్యవహరిస్తారు. పాత క్రొత్తల ఈ సంఘర్షణ అన్నిచోట్ల కనిపించేదే. పూర్వకాలంలో పెరిగిన అత్తతన కాలం నాటి మర్యాదలతో, సాంప్రదాయాలతో కోడలిని బిగించాలని చూస్తుంది. మరో వైపు స్వతంత్రతతో, సమాన హక్కులతో ప్రభావితమైన ఆధునిక మహిళ తన జీవితం గురించి కనే కలలు మరో విధంగా ఉంటాయి. ఇరువురి మధ్య ప్రతికూల పరిస్థితి ఉత్పన్న మవుతోంది. దీనితోనే సంఘర్షణ మొదలవుతుంది.

వాస్తవానికి పాతతరానికి క్రొత్తతరానికి మధ్య సంఘర్షణ క్రొత్త పాతల సంఘర్షణయే. ఇది ఎంతో కొంత ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కాని వర్తమాన పరిస్థితుల్లో అకస్మాత్తుగా పెద్ద మార్పు జరగటం వల్ల ఘర్షణ పరిస్థితులు

మరింత స్పష్టమై, మరింతగా ప్రభావాన్ని చూపుతున్నాయి. దీనితో సంఘర్షణ మరింత బలపడుతోంది.

ఇచ్చిపుచ్చుకునే ధోరణి

సంఘర్షణకు సరళమైన పరిష్కారం ఇచ్చిపుచ్చుకునే విధానం. దీనివల్ల క్షేత్ర- కలహముల ముడులు విడిపోతాయి. కొంచెం వెనుకకు తగ్గితే శాంతి పూర్వక పరిస్థితులు వాటంతట అవే ఏర్పడతాయి. క్రొత్త తరం వారు. దుడుకుగా, విచ్చలవిడిగా ఉండకూడదు. భారతీయ సంప్రదాయాలలోని విలువల గొప్పతనాన్ని వారు అర్థంచేసుకోవాలి. వినయ విధేయతలు, సభ్యత, సామాజిక భద్రతల పరిధిలోనే శాంతికి, ప్రగతికి తగు అవకాశం లభిస్తూ ఉంటుంది. దీంతో పాటే- పాతతరంవారు కూడా పిల్లల స్వభావంపైనా, శీలంపైనా దృష్టి పెట్టాలి. కట్టుకొనడంలో, కప్పుకొనడంలో, నవ్వుటంలో, ఆడుకోవడంలో వారు ఆధునిక పద్ధతులను అనుసరించినప్పుడు వారి పై కఠిన నిబంధనలను విధించకూడదు. విధిస్తే వారు విరోధులుగా, విద్రోహులుగా, ఉపద్రవం తెచ్చేవారుగా, మాట విననివారుగా తయారవుతారు. ఈ విషయంలో కొంచెం చూసీ చూడనట్లుగా వదిలివేయడమే మంచిది.

ఈ సంఘర్షణను నివారించటానికి రెండుపక్షాల వారూ వివేకంతో చర్యలు తీసుకోవాలి. తమ సర్వస్వాన్నీ ప్రేమతో త్యాగంచేసి పిల్లల నిర్మాణానికి తోడ్పడిన పెద్దవారిని వారు వృద్ధులైన దశలో దేవతల వలె సేవించి, పూజించి, వారిని సంతుష్టులను చేయడం చిన్నవారి కర్తవ్యం. తాము

మనస్సును గాలికి తిరుగనిస్తే-పతనం, పరాభవం తప్పవు.

ఇబ్బందులు వడినా పెద్దవారి సుఖ సౌకర్యాలను సమకూర్చటానికి వారు ప్రయత్నం చేయాలి. “మాతృ దేవోభవ” “పితృదేవోభవ” “ఆచార్య దేవోభవ”- అనే సందేశాన్ని ఋషులు ఈ అర్థంతోనే ఇచ్చారు. మరో వైపు వృద్ధజనులు క్రొత్త తరం వారికి భారంకాకుండా తిరస్కారానికి గురికానివిధంగా తమ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవాలి. తమ జీవితానుభవంతో, అవసరమైన విద్యతో, యోగ్యతతో క్రొత్తతరంవారి జీవనయాత్రకు సరైన మార్గాన్ని చూపించాలి. వానప్రస్థ, సన్యాస విధి విధానాలు ఇందుకోసమే ఏర్పరచబడ్డాయి. ఇందులో పెద్దవాళ్లు చిన్నవారికి తమ జ్ఞానంద్వారా, అనుభవం ద్వారా సద్జ్ఞానానికి ప్రేరణ నిచ్చి అభ్యున్నతి వైపు, కళ్యాణం వైపునడిపించాలి. ఇంట్లో పడుకుని- పడుకొని మంచం విరగగొట్టటం, కొడుకులను- కోడళ్లను దెప్పిపొడుపులతో వేధించడం వారి స్వతంత్ర జీవితంలో విఘ్నాలు కలిగించడం, మోహగ్రస్తులై పిల్లలతో ముడిపడిఉండటం- ఇదంతా మానవ జీవితానికి ఉత్పృష్టి అయిన వృద్ధాప్య దశను అవమానించడం అవుతుంది. పాతతరంవారు ప్రయోజనకరంగా, గౌరవంగా గొప్పగా జీవించటానికి మన ఋషులు సూచించిన దారే శ్రేష్టమైనది. వారు ఇంటిపై వ్యామోహం, కుటుంబసభ్యుల పట్ల మోహం, ఆసక్తి, వస్తువులపై ఆకర్షణల నుండి విముక్తి పొందాలి. వానప్రస్థ జీవితాన్ని, సన్యాస జీవితాన్ని గడపాలి. తమ అనుభవంతో, జ్ఞానంతో, యోగ్యతతో సమాజానికి సరైన మార్గాన్ని చూపించాలి. దాంతోనే పాతతరంవారి జీవితం సార్థకమవుతుంది.

★★★

ఉత్తరాలలో సౌహార్దం

ఫ్రాన్క్లిన్ డెలానో రూజ్‌వెల్ట్ ఆమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు 32వ రాష్ట్రపతి. రెండవ ప్రపంచ మహాయుద్ధంలో ఆయన తన దేశం కోసం గణనీయమయిన భూమిక నిర్వహించాడు. రూజ్‌వెల్ట్ కు ఒక అలవాటు ఉండేది. ఆయన ఆంతరంగిక కార్యదర్శి ఉత్తరాలు టైపు చేసి ఆయన సంతకం కోసం ఎదుటపెట్టేవాడు. ఆ ఉత్తరాన్ని రూజ్‌వెల్ట్ అక్కడక్కడ సరిదిద్దుతూఉండేవాడు. ఉత్తరం చివరన మళ్ళీ ఏదైనా వ్రాసేవాడు. అప్పుడప్పుడు ఇంకొకటికూడా జరుగుతుండేది. సరిదిద్దిన ఉత్తరం మరల టైపు చెయ్యవలసివచ్చేది. దానిని మరల టైపుచేసి తీసుకునివచ్చి ముందు ఉంచితే, రాష్ట్రపతి దానిపైన కూడా తన చేత్తో ఏదో ఒకటి వ్రాస్తుండేవారు.

ఒకరోజున కార్యదర్శి సాహసించి అడిగేశాడు - 'సర్ ! టైపు చేసిన లేఖపై చేత్తో వ్రాసి దానిని మరల చెడగొడుతున్నారే?' రాష్ట్రపతి తన కార్యదర్శికి స్నేహార్ధ స్వరంతో ఇలా చెప్పాడు - 'చేత్తో వ్రాస్తే దానిలో వ్రాసిన వారి వ్యక్తిత్వం ప్రతిబింబిస్తుంది. ఉత్తరం అందుకున్న వ్యక్తి ఆ లేఖను ఏదో మామూలు ఉత్తరంగా చూడడు. దానిలో అతనికి ఆత్మీయత కనిపిస్తుంది. చేత్తో వ్రాసిన అంశాలపైన అతని దృష్టి పడుతుంది. ఈమాటలు ప్రత్యేకంగా స్నేహంతో తన కోసం వ్రాసినవని అతనికి అనిపిస్తుంది. సౌహార్దంతో కూడిన ఇట్టి ఉత్తరాల వల్ల వ్యక్తుల హృదయాలు కలుస్తాయి. వారి నడుమ సంబంధాలు ఘనిష్టమవుతాయి.' కార్యదర్శి ఇది విని పులకితుడైపోయాడు. అతడు ఒక గొప్ప పాఠాన్ని నేర్చుకున్నాడు.

ఏకత, ఆత్మీయత, సమత, మమతలను సాధించాలంటే భేదాభిప్రాయాలనే అడ్డుగోడలను కూల్చాలి.

ఆచార్యులకు మహాచార్యులు ఆయన

రామకృష్ణ పరమహంస పెద్దన్న రామ్ కుమార్ ఆయనను బడిలో చేర్పించడానికి ఎంతగానో ప్రయత్నించాడు. ఆయన బడిలో చేరని చెప్పారు. అందుకు కారణాన్ని ఆయన ఇలా వివరించారు - 'అన్నయ్యా! నేను అక్షర జ్ఞానాన్ని సంపాదించాను. మంచి సాహిత్యాన్ని చదవగలను. కడుపు నింపుకునే చదువు చదివి జీవితాన్ని నిరర్థకం చేసుకోవడం నాకు ఇష్టం లేదు. నేను మంచి మనిషిగా తయారవుతాను.' ఆ తర్వాత - విద్యను నేర్చుకోవడానికీ, తన వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దుకోవడానికీ ఆయన నమయాన్నంతా వినియోగించారు.

రామకృష్ణ పరమహంస చెప్పిన ఆ మాటను ఆచార్య వినోబా భావే పూర్తిగా సమర్థించారు. పాఠశాలకు వెళ్లకపోవడంవల్ల రామకృష్ణ పరమహంస విద్యావంతుడు అయినాడని ఆయన అన్నారు. విద్యాలయాలలో విద్య లయం అవుతోందని (నశించిపోతోందని) ఆయన వ్యాఖ్యానించారు. ఆయన ఇలా వివరించారు - "రామకృష్ణ పరమహంస చదువు అనే జంజాటంలో పడకుండా విద్యాప్రాప్తి కోసం నడుము బిగించారు. నేను కొంత ఆలస్యంగా కళ్లు తెరిచాను. ఆలస్యంగా చదువు పీడ వదిలించుకున్నాను."

పై విధంగా విద్యలో ప్రావీణ్యం సంపాదించిన తర్వాత రామకృష్ణ పరమహంస కలకత్తాలోని దక్షిణేశ్వర ఆలయాన్ని విద్యావిస్తరణ కేంద్రంగా మలచారు. వ్యక్తిత్వాలకు మెరుగులుదిద్దే పనిని చేపట్టారు. వివేకానంద, అభేదానంద, బ్రహ్మానందల వంటివారిని విశిష్ట వ్యక్తులుగా తీర్చిదిద్దారు. జీవన విద్యను విస్తరించడానికై వారిని సమాజానికి సమర్పించారు. నమూనా ప్రకారం నిర్మాణం జరుగుతుంది, వ్యక్తిత్వం ఎదుగుతుంది - అనే విధానాన్ని ఆయన అమలుపరచారు.

వివేకానంద ఎల్.ఎల్.బి చివరి సంవత్సరం చదువుతున్న సమయంలో రామకృష్ణ పరమహంస ఆయనతో ఇలా అన్నారు - "నరేన్! (వివేకానందుని మొదటి పేరు) నీవిలా ఎన్నాళ్లు తిరుగుతూఉంటావు? న్యాయవాద చదువు పూర్తిచేసి అన్యాయంగా డబ్బు సంపాదించాలని నీవు ప్రయత్నిస్తే - నేను నీ చేతితో ఇచ్చే నీళ్లయినా త్రాగను." వారి మాటలలోని అంతరాధాన్ని గ్రహించిన వివేకానంద మనసు మార్చుకున్నారు. నిజమైన విద్యను ఆర్జించడం ప్రారంభించారు. విద్యలో నిష్ణాతుడై, అద్భుత వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మాణం చేసుకున్నారు.

"వివేకానందునిచేత మీరు ఏ పని చేయిస్తారు?" - అని ఒక వ్యక్తి రామకృష్ణ పరమహంసను అడిగాడు. రామకృష్ణ పరమహంస అప్పుడు గొంతు కేన్నరుతో బాధపడుతున్నారు. ఆయన మాట్లాడలేకపోతున్నారు. బొగ్గుముక్కతో నేలమీద బెంగాలీలో ఇలా అర్థం వచ్చేలా వ్రాశారు - "నరేంద్రుడు విద్యను అందరికీ బోధిస్తాడు."

ఆచార్యులను తీర్చిదిద్దిన ఆ మహానుభావుణ్ణి వివేకానంద "ఆచార్యాణాం మహాచార్య శ్రీ రామకృష్ణాయ తే నమః" - అని కీర్తించారు. అనగా - ఆచార్యులకే మహాచార్యులైన శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసకు నా నమస్సుమాంజలి.

వివేకానంద ఇలా చెప్పేవారు - "గురువుగారు నాకు విద్యను ప్రసాదించారు. దాన్ని గ్రహించడంవల్ల నేను తత్వవేత్తను కాలేదు. సన్యాసిని అయినానని ఘంటాపథంగా చెప్పలేను. కానీ - నేను మనిషిని అయినాను. తోటి మనుషులను ప్రేమించే మనిషిని అయినాను."

★★★

ఈ పత్రికను మీరు చదివిన తర్వాత
ఈ నెలలో అయిదుగురిచేత చదివించండి.

శిష్యుడు అనే భూమి సారవంతం కాకపోతే - గురువు నాటిన విత్తనం, అందించిన నీరు, ఎరువు వ్యర్థ మవుతాయి.

ప్రారబ్ధపు ఊబినుండి వెలికివచ్చేదెలా?

ప్రకృతి విధానాన్ని మార్చడమెలా?

ప్రకృతియొక్క నియమ నిబంధనలు అద్భుతంగా, విలక్షణంగా, తెలియరానివిగా ఉంటాయి. జడత్వం దాని ప్రత్యేకతలలో ఒకటి. అది మారదు; బండరాయిలా గట్టిగా అతుక్కుంటుంది. సమయానికి ముందుగానే దీని పద్ధతిని గుర్తించి, పథకం ప్రకారం పని చేసినప్పుడే దీన్ని మార్చడం సాధ్యపడుతుంది. ప్రకృతియొక్క జడ విధానం ఆకారాన్నీ, రూపాన్నీ ధరించకముందు మాత్రమే దాన్ని ఖండించగలుగుతాము. ప్రారంభ దశలో దీన్ని తారుమారుచేయడం సాధ్య మవుతుంది. అయితే, ఫలిత దశలో దీన్ని ఖండించలేము; దీన్ని అనుభవించడం తప్పనిసరి అవుతుంది. ప్రకృతి యొక్క విధానం ఖండించబడుతుంది, అనుభవించబడుతుంది. సంతకూ, సైతానుకూ ఇది సమానమే.

సరిగా ఇలాగే- ప్రారబ్ధం నుండి బయటపడడానికి అనేక ప్రక్రియలు ఉన్నాయి. వాటిద్వారా ప్రారబ్ధాన్ని తారుమారు చేయవచ్చు. అచంచలమైన ప్రారబ్ధం యొక్క అనుభవ తీవ్రతను తగ్గించవచ్చు.

గత కర్మల ఫలితమే ప్రారబ్ధం

ప్రారబ్ధం అంటే- గత కర్మల ఫలితం, పరిస్థితుల సుడిగుండం. ఇదికూడా జడమైనదే. ఇది చిత్తంలో జన్మ జన్మలుగా పేరుకుపోయిఉంటుంది. చివరికి- మనం చేసిన మంచి, చెడు కర్మలకు అనుగుణంగా ఫలితాన్ని అందిస్తుంది. ప్రారబ్ధం అనే ముతక దుప్పటితో చిత్తం కప్పబడి ఉంటుంది. గత కర్మ సాంద్రంగా ఉన్న ఏ వ్యక్తిలో అయినా ఉండవచ్చు ఈ కప్పు, ఈ ఆచ్ఛాదన, ఈ ఆవరణ. ప్రారబ్ధం అనే ప్రకృతి జడత్వంవల్ల అందరూ ప్రభావితులు అవుతారు. వరదలో ఉన్న నదిలో అందరూ కొట్టుకుపోయే విధంగా. అయినా- విశిష్ట ప్రక్రియల ద్వారా దాన్ని ఖండించగలుగుతాము. లేదా అనివార్యమైన ప్రారబ్ధాన్ని

అనుభవించగలుగుతాము. అయితే విసిగించేవీ, జటిలమూ, సుదీర్ఘమూ అయిన ఈ ప్రక్రియలను అమలుచేయడానికి గొప్ప ధైర్య సాహసాలు అవసరం అవుతాయి. అకస్మాత్తుగా ఏదీ జరగదు. అంతా సమయ బద్ధంగా, దశలవారీగా జరుగుతుంది.

ప్రారబ్ధానికి విరుగుడు తపస్సే

ప్రారబ్ధం యొక్క జడత్వానికి తపస్సు భాష మాత్రమే అర్థమవుతుందని ఈ రంగంలో విశిష్టత గడించిన నిపుణులు చెబుతారు. తపస్సు భగభగ మండే ప్రచండమైన అగ్ని జ్వాల. ఆ జ్వాలలో-చిత్తంలో పేరుకొని ఉన్న జన్మ జన్మాంతరాల దుష్ట సంస్కారాలు దగ్ధం అయిపోతాయి. ఈ తప-అగ్నిలో ప్రారబ్ధ కర్మ కాలి బూడిద అయిపోతుంది. అలా అది కాలి కృశించి నశించిపోవడాన్ని ఎవ్వరూ అపలేరు.

ప్రారబ్ధంలోని జడత్వాన్నీ, జటిలతనూ అనుభవించడం ఖండించడంతప్ప మరో మార్గం లేదు. విశిష్టమైన ప్రక్రియ ద్వారా ఒక వ్యక్తి తన ప్రారబ్ధాన్ని ఖండిస్తే- నీవు ప్రారబ్ధాన్ని ఎందుకు అనుభవించలేదు, అని ప్రకృతి అడగదు. ఒక వ్యక్తి దాన్ని ఖండించలేకపోయినా- ఎందుకు ఖండించలేదనే ప్రశ్న రాదు. ప్రకృతిలోని చలి, వేడిమివలెనే- సరైన పద్ధతిలో దీనినుండి కాపాడుకోవాలి, లేదా దీన్ని అనుభవించడానికి సిద్ధపడాలి. సంస్కారాల సాంద్రతను సమయానికి ముందుగానే పూర్తి సన్నాహాలు చేసి ఆయా ప్రక్రియల ద్వారా ఖండించవచ్చు. మహాపురుషులూ, అవతార పురుషులూ ఆ గత కర్మలను వర్తమాన సమయానికి తీసుకువస్తారు; తపస్సు ద్వారా, విశిష్టమైన సాధనా పద్ధతుల ద్వారా వాటిని భస్మం చేస్తారు.

కర్మక్షయం బహు అరుదు

ఈ దృష్టిలో- కర్మల క్షయం అనగా నశింపు అన్నింటినీ మించిన సంఘటన. భగవత్ కృపవల్ల కాని, గురువు ఆశీస్సువల్ల కాని ఒక వ్యక్తి జీవితంలో ఈ విశిష్ట సంఘటన

నిజాయితీ అనే పటవృక్షం నెమ్మదిగా పెరిగినా, చిరస్థాయిగా ఉంటుంది.

జరిగితే- అతడి వద్దకు దుఃఖాలూ, సుఖాలూ ఎంతో వేగంగా, ఎంతో తీవ్రంగా వస్తూఉంటాయి. గత జన్మలలోని శుభ అశుభ కర్మలన్నింటినూ అతడు పైకి లేవవలసి ఉండడం ఇందుకు కారణం. ఈ భూమిలోని, ఈ సృష్టిలోని బంధనాలూ, సంబంధాలూ అన్నింటినీ త్రెంచివేసి, అతడు వేరే లోకంలోనికి, అపురూపమైన లోకంలోనికి ప్రవేశించవలసి ఉంటుంది. ఆ లోకంలో ప్రవేశానికి మొదటి షరతు, మొదటి పాత్రత సమస్త కర్మల నశింపు. కనుక, ప్రారబ్ధ కర్మలను త్రెంచడం కాని అనుభవించడం కాని అంత సరళమైన, తేలికయిన విషయం కాదు. అత్యంత దుష్కరమైన కార్యం అది. కర్మలను అధిగమించడం, మోక్షం, నిర్వాణం, కైవల్యం- ఇవి లభించడం బహుకొద్దిమందికే సాధ్యపడుతుంది.

ప్రారబ్ధాన్ని నశింపజేస్తుంది గాయత్రీ జపం

ప్రకృతియొక్క నిబంధనావళి ఎంతో జటిలమైనది, ఎంతో జడమైనది. ఏ మాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా- దాన్ని జన్మ జన్మాంతరాల వరకు అనుభవించవలసిరావచ్చు. దీనిలోని ఈ జటిలతవల్లనే, ఈ తమస్సువల్లనే- ఉన్నత లోకాలనుండి ఇక్కడికి దిగిరావడం ఎవ్వరికీ ఇష్టం ఉండదు. కొద్ది క్షణాల కర్మ జీవాత్మను జన్మ జన్మల వరకూ సృష్టి చక్రంలో తప్పకుండా తిరుగుతూ ఉండేటట్లు చేయవచ్చు. కనుక- కర్మ చేసేటప్పుడు మెలకువ వహించడం, జాగ్రత్తగా ఉండడం, సావధానంగా ఉండడం అవసరం. యోగులు పొరపాటున అయినా తప్పు చేయరు. ఎందుకంటే- ఆ పొరపాటువల్ల కలిగే ఫలితాల క్లిష్టతా, తీవ్రతా వారికి తెలిసి ఉంటాయి. మామూలు ప్రజలు తమ ఇచ్చలకూ, కామనలకూ, లాలసలకూ లొంగిపోయి కర్మలన్నింటినీ ఒడలుతెలియని స్థితిలో చేస్తూ ఉంటారు; ఫలితంగా, నిరాటంకమైన సృష్టి చక్రంలో తిరుగాడుతూ ఉంటారు.

ప్రారబ్ధం అనే ఊబినుండి బయటపడడానికి నిష్కామ కర్మ అవసరం. ఎందుకంటే- నిష్కామ కర్మ బంధించదు, విముక్తి చేస్తుంది. గాయత్రీ మంత్ర జపంవల్ల ప్రారబ్ధ కర్మ నశిస్తుంది. మనిషిని పాపతాపాలనుండి విముక్తి చేసి, శ్రేష్ట జీవనంవైపు పురోగమింపజేసే ఇతర ప్రక్రియలు మరి అనేకం ఉన్నాయి. కొన్ని విధానాలు అత్యంత సరళమైనవి,

గురుదక్షిణ

వ్యాసపూజ జరుగుతోంది. శివాజీమహారాజు సమర్థగురు రామదాసు ఆశ్రమానికి వచ్చారు. అక్కడ గురుపూజ కొరకు భక్తులు అనేకులు వచ్చి ఉన్నారు. శివాజీ మహారాజు కూడ నిశ్చలంగా పంక్తిలో కూర్చున్నారు. శిష్యులు ఒక్కొక్కరే గురువైన రామదాసు ఎదుటికి వచ్చిపోతున్నారు. సాష్టాంగప్రణామం ఆచరించి వారి ముందర ఉంచబడిన పళ్ళెంలో తమ కానుకలు సమర్పించి నెలవు తీసుకుంటున్నారు. గురుదేవులు వారిని గుర్తించి శుభాశీస్సులు ప్రసాదిస్తున్నారు. వచ్చిన కానుకలను సమాజసేవా కార్యాలకై వినియోగించేందుకు ఆశ్రమ నిర్వాహకులకు తిరిగిఇస్తున్నారు. 'అరె, శివాజీ మహారాజ్, మీరా?' సాష్టాంగ ప్రణామం చేస్తున్న ఛత్రపతి శివాజీని లేవనెత్తి హృదయానికి హత్తుకుని సమర్థరామదాసు మైమరచిపోయారు. అక్కడ ఉన్న జనులందరూ శిలా విగ్రహాలు అయిపోయారు. శివాజీ ఒక కాగితం ముక్కను పళ్ళెంలో ఉంచాడు. ఆయన నేత్రాలలో సమర్పణ భావం కనిపిస్తోంది. ఆనందాశ్రువులు రాలుతున్నాయి. కాగితం ముక్క తీసుకుని గురుదేవులు చదివారు. 'నా రాజ్యం సర్వస్వం, నా వ్యక్తిగత సంపద యావత్తు తమకు దక్షిణగా సమర్పిస్తున్నాను.'

'హూ, అయితే నీవు ఏంచేస్తావు?' 'సన్యాసం, మీ సేవ.' 'ఇప్పుటిదాకా నీవు చేసినదంతా సేవకాదా?' 'మీరు ఎలా భావించినా సరే. నాకేమి తెలుసు!'

కాగితం ముక్కను తిరిగి ఇస్తూ గురువులు చెప్పారు- 'స్వరాజ్యంలో సురాజ్యాన్ని నిర్మించు. ఈ రాజ్యాన్ని నీవే పాలించు. 'ఈ రాజ్యాన్ని సన్యాసులకు చెందిన రాజ్యంగా భావించి పాలించు. ఇదిగో ఈ భగవాద్భజం తీసుకో. ఈనాటి నుండి దీనిని నీ రాజ్య ధ్వజంగా స్వీకరించు.' అప్పటి నుండి శివాజీ రాజ్యధ్వజం భగవాద్భజం అయింది.

సహజమైనవి. అయితే, వాటి ప్రభావం ఆశ్చర్యజనకమైనది, అద్భుతమైనది. ఈ విషయమై శ్రేష్ఠులైన మార్గదర్శకులను సంప్రదించవలసి ఉంటుంది. నిజానికి ఇది జీవించే ప్రక్రియ. దీన్ని తెలుసుకున్న వ్యక్తులు ప్రయోజనాన్ని పొందుతారు. కనుక- మనం కూడ దీన్ని అన్వేషించాలి, దీనినుండి లాభాన్ని పొందాలి.

★★★

మనిషి దారితప్పిన దేవత; అధ్యాత్మ దారికితెచ్చే ప్రక్రియ.

ధన సద్వినియోగం

భారతీయ సంస్కృతి శ్రమద్వారా సక్రమ పద్ధతిలో ధనార్జన చేయడానికి ప్రాధాన్యాన్ని ఇచ్చింది. మనం సోమరితనం, ఉపేక్షలన్న గుణాల నుంచి దూరంగా ఉండాలి. క్రమశిక్షణను గట్టిగా పాటించాలి. మంచి పద్ధతిలో ధనాన్ని ఆర్జించాలి. సక్రమ మార్గంలో ఖర్చుపెట్టాలి. ఇదే మనకు ఆదర్శం.

“అపమత్య థాస్య యజ్ఞ ధనా హమింద”

-అధర్వవేదం. 6-117-1

“అప్పుచేయడమంటే ఒక విధమైన దొంగతనం. మనం సాత్వికంగా సంపాదించేదానికన్న అధికంగా ఖర్చు చేయరాదు. పాపకార్యాలద్వారా సంపాదించడం జన్మ జన్మాంతరాల వరకు దుఃఖరూప నరకంలో పడి ఉండడానికి తయారుకావడమే.”

“రమతాం పుణ్యా లక్ష్మీర్యాః పాపీతా అపనీశసమ్”

-అధర్వవేదం. 7-115-4

“పుణ్యంగా సంపాదించిన ధనమే సుఖము నిచ్చును. పాపముతో ఆర్జించిన ధనము తనకు నాశనకారి యగును.”

భారతీయ సంస్కృతి స్వచ్ఛందంగా అనుశాసనబద్ధంగా ఉండాలని బోధిస్తుంది. ఆ క్రమశిక్షణ పోలీసులకు సంబంధించినదో, సైనికులకు సంబంధించిన దానివలెనో బయటనుంచి మోపబడినది కాదు; ప్రేమ, త్యాగం, నీతులకు చెందినది. త్యాగం, సత్యం, ప్రేమలు సనాతన లక్షణాలు. వాటి ననుసరించిన మాటగానీ, సూక్తిగానీ, మార్గముగానీ నేడూ సత్యమే, ఎల్లప్పుడూ సత్యమే. పనికిరాని కోరికను, ఇచ్చును, వాసనను తృప్తిను ఎప్పుడూ పెంచకూడదు. వాటివల్ల జీవుడు అత్యధిక బంధనాలలో బంధితుడైపోతాడు. అందుకే ఈ సంస్కృతిలో త్యాగ, పరోపకారాలకు మిక్కిలి

ప్రాధాన్య మీయబడింది. సరియైన కృషి, నిజాయితీలతో సంపాదించినదానితో జీవయాత్ర సాగించాలని పదే పదే నొక్కివక్కాణింపబడింది.

**“సర్వేషామేవ శౌచానామర్థ శౌచం పరం స్మృతమ్
యో యే శుచిర్హి సశు చిర్య ముద్ధారి శుచిః”**

-మను. 5-102

“అన్ని శుద్ధులలోకి ధన శుద్ధి గొప్పదని తెలుపబడింది. కారణమేమంటే- పవిత్ర మార్గంలో సంపాదించినది శుద్ధద్రవ్యమగును; సంపాదించిన వ్యక్తి ధనసంపాదన దృష్ట్యా పరిశుద్ధు డనబడతాడు. మట్టితోను, నీటితోను శుభ్రం చేసినంత మాత్రంతో అది శుద్ధం కాదు. ఇతరుల ధనాన్ని దొంగిలించి సంపాదించిన సొత్తు శుద్ధం కాదు. న్యాయంగా సంపాదించిన ధనం పవిత్రమైనది. అన్యాయంగా ఇతరుల సొత్తు హరించి ఒంటికి మట్టిరాసుకుని స్నానం చేసినా అతడు పవిత్రుడు కాజాలడు.”

అధర్వవేదము 7-115-1లో “ప్రపతేత పాపి లసియ”- అని తెలుపబడింది. అంటే- “పాప పద్ధతిలో సంపాదించటం మాను.” “దేవః వార్య బనతే” - “సద్గుణుని వద్దనే ధనం నిలబడును. దుర్గుణములు కలవానివద్ద ఉన్న అపారధనము స్వల్ప కాలములోనే నష్టమైపోవును.”

“రయిందానాయ చోదయ” -అధర్వ-3/2/5

“దానము చేయుటకే ధనమును సంపాదించుము. ధనము కూడబెట్టడానికి, విలాసములకు కాదు.”

మనము ఏకాకులముకాము. విశ్వమానవ మహాయంత్రంలో మనమొక చిన్న చక్రము వంటివారము. కనుక, మన స్వార్థాన్ని విశ్వస్వార్థం (పరమార్థం)లో మరిచిపోవాలి. విశ్వానికి చెందిన సమష్టి జీవన చరితార్థత

నవ్వుతూ సవాళ్లను ఎదుర్కొనేవారే జీవన స్వార్థాన్ని చవిచూడగలుగుతారు.

ముందు వ్యక్తిగత జీవన చరిత్రార్థతకు విలువలేదన్నది భారతీయ సంస్కృతిలోని విశేషత. సంపూర్ణ విశ్వంలో మనప్రాణం కూడా వ్యాపించి ఉన్నదని మన భావన. అందరిలో ఒకే ఆత్మ సమష్టిగా వ్యాపించి ఉన్నది. అక్కడ అందరూ సమానులే. ఒకే పెద్దయంత్రములోని చిన్న, పెద్ద చక్రాలము మనమందరము. కనుక, అందరం సమానులమేనని భావించాలి. హిందువు తాను శరీరం కాదని, ఆత్మనని తలుస్తాడు. పరమాత్మలో తానొక అంశమని భావిస్తాడు. మనం ఆత్మవాదం మీద ఇంత విశ్వాస ముంచుతాము. కనుక, భౌతిక వాదాన్ని కేవలం అనివార్యమైనంతవరకే నమ్ముతాము.

అన్నింటిలోను, అందరిలోనూ ఒకే ప్రాణం వ్యాపించి ఉన్నది. ఒకే పరమాత్మ సర్వత్రా విరాజమానమై ఉన్నది. ఒకే సూర్యుని ప్రతిబింబం అంతటా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. సమగ్ర సమాజం ఒక గొప్ప శరీరం. మనమంతా ఆ శరీరంలోని వివిధ అవయవాలము. భారతీయ సంస్కృతిలోని 'నర-నారాయణ', 'జనతా-జనార్దన', 'విరాట్ పురుష' వంటి మాటలలో ఇదే భావం నిండి ఉన్నది. మనం ఆత్మీయతను ఆరాధించే వాళ్లము. మనకు గల ఆత్మీయత అన్నగుణం మనస్వార్థాన్ని విశ్వస్వార్థంలో లేక పరమార్థంలో లీనం చేయుమని హెచ్చరిస్తుంది. ప్రేమయొక్క పరిధి చాలా విశాలమైనది. ఇదే భారతీయ సంస్కృతి యొక్క సందేశం.

మానవ జీవనం యొక్క సారం పరోపకారమేనని భారతీయ శాస్త్రాలు ప్రబోధిస్తున్నాయి. మన స్వార్థాన్ని విడనాడి ఎల్లప్పుడూ పరోపకారం చేయాలి. ఇతరులకు ఉపకారంచేసి ఆ విషయాన్ని వెంటనే మరిచిపోవడం మంచిది. "నావలన ఇతరులకు మంచి జరిగింది"దను కోవడం మూర్ఖ లక్షణం. మనం లేనంత మాత్రాన ప్రపంచంలోని ఏపనీ ఆగిపోదు. మనం పుట్టడానికి ముందు కూడా ప్రపంచంలోని ప్రతిపనీ కొనసాగింది, మనం పోయిన తరువాత కూడా కొనసాగుతుంది. మన సహకారం లేకుంటే ఏమీచేయలేని చేతకాని దరిద్రుడు కాడు పరమాత్మ. అందువల్ల ఉపకారం చేసే అవకాశం కలిగినందుకు మనం

ఇంత ధనమెందుకు?

మహామనా మదన మోహన మాలవ్యా గారి తండ్రి అత్యంత సరళ స్వభావుడు, భగవద్భక్తుడు, నిత్య సంతోషుడు, బ్రాహ్మణుడు. సహజంగానే ఇలాంటి కుటుంబంలో సంపద ఉండదు. వారి ఇంట్లో దారిద్ర్య దేవత తాండవిస్తుండేది. చాలా సార్లు కఠినమైన పరిస్థితిని ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేది. ఒక్కొక్కసారి మాలవ్యా తల్లి భర్తతో చెప్పేది - 'ఇంట్లో ఏమీ లేదు. మన ఇరువురం పస్తు పడుకుంటాం. పిల్లల సంగతి ఏమిటి?' పండిట్జీ ఇలా సమాధానం చెప్పేవారు - 'భగవంతుడు విశ్వంభరుడు. ఆయనపై భారం వేయి. ఎక్కడైనా భాగవతం పురాణం చెబుతాను. అప్పుడు ఇంట్లో ఏర్పాటుచేస్తాను' భాగవత పురాణం ఎప్పుడు చెబుతాడో ఎవరికి తెలుసు? తానుగా వెళ్ళి పురాణం చెబుతానని పండిట్జీ ఎవరి దగ్గరికి వెళ్ళేవాడు కాదు. ఎవరైనా గృహస్వామి శ్రద్ధతో పురాణం చెప్పుమని పిలిస్తే వెళ్ళాలని ఆయన ఆలోచన. ఇంట్లో కఠినంగా ఆజ్ఞాపించాడు - 'దానం గ్రహించవద్దు. దానం ఇచ్చిన అన్నం ఎక్కువగా అపవిత్రమైందే ఉంటుంది. జనులు సాధారణంగా ఏదో కోరికతో దానం ఇస్తారు. గ్రహీత ఐన బ్రాహ్మణుని పుణ్యం ఆ దాతకు లభిస్తుంది.' పొరుగున ఉన్న ఒక ఖత్రీ కుటుంబం మాలవ్యా తల్లిని వారి కుటుంబ పరిస్థితిని గురించి అప్పుడప్పుడు విచారిస్తుండేవారు. ఆమె అబద్ధం చెప్పలేకపోయేది. రాత్రిపూట ఇంటికప్పుపై నుండి వారి ఇంట్లోకి పిండి - పప్పు వగైరా పది పదిహేను రోజులకు సరిపడ పంపేవారు. ఆమె ఎంతో సంకోచంతో దానిని స్వీకరిస్తూఉండేది. అప్పటికీ ఆమెకు భయమే. పండిట్జీకి తెలిస్తే కోపగిస్తాడు. పండిట్జీ చాలా అమాయకుడు. నిరంతరం భజన, సంకీర్తనలలో లీనమై ఉండేవాడు. ఆయనకు ఇటూ అటూ దృష్టి మరలించే అవకాశమే ఉండేదికాదు. ఒకసారి రీనా మహారాజు వారిని భాగవత పురాణం చెప్పేందుకు ఆహ్వానించాడు. పురాణ ప్రవచన అనంతరం మహారాజు దక్షిణగా 5000 రూ ఇచ్చాడు. కాని పండిట్జీ ఆ డబ్బు యావత్తు బిచ్చగాండ్రకు పంచివేశాడు. ఎవరో అడిగారు - 'పండిట్జీ! ఏమిటి మీరు చేసిన పని? పిల్లలకోసం కొంచమైనా తీసుకొని వెళ్ళాలి గదా?'

పండిట్జీ చెప్పారు 'పిల్లల మంచి చెడ్డలు ఆ విశ్వంభరుడే చూసుకుంటాడు. బ్రాహ్మణునికి ఇంత ధనం ఎందుకు?'

కృతజ్ఞత చూపాలి. దానివల్ల మనకు మానసిక ఉన్నతి కలుగుతుంది; మన ఆత్మకు శక్తి లభిస్తుంది.

సంపదనూ, విద్యత్తునూ, శరీరబలాన్నీ అదుపుచేస్తే- ఆత్మబలం పెరుగుతుంది.

ఆనందానికి ఆధారం సత్సంకల్పం

మనస్సులోని కోర్కెలు నెరవేరితే తృప్తి కలుగుతుందా? తృప్తిగా ఉంటే కోర్కెలు నెరవేరుతాయా? ఇవి ఆలోచించదగిన ప్రశ్నలు.

మిక్కిలి విలువైన వస్తువులను అమ్మేవారికి లేక తయారుచేసేవారికి తమ తమ వద్ద ఉన్న వస్తువులను ఎన్నిమార్లు చూచుకున్నా, ఎన్నిమార్లు స్పృశించినా తృప్తి కలగదు. బ్యాంకు మేనేజరు దగ్గర లక్షలు, కోట్లు ధనముంటుంది. అతడు అనేకమార్లు ఆనోట్లకట్టలను స్పృశిస్తూ ఉంటాడు. కాని తృప్తి కలుగదు. నగల వ్యాపారి దగ్గర పని చేసే నౌకరు కోట్ల విలువచేసే నగలను స్పృశిస్తూ, సర్దుతూ ఉంటాడు. ఐనా తృప్తి కలుగదు.

పల్లెపడుచులు గవ్వలతో, ముత్యపు చిప్పలతో, పూసలతో రకరకాల నగలను తయారు చేసికొని ధరిస్తారు. వాటిని చూచుకుని ఎంతగానో మురిసిపోతారు. చిన్నపిల్లలు గాలిపటాలు, ఈలలు, గోలీలు మొదలైన తక్కువ విలువగలిగిన వస్తువులను బహుమతులుగా పొంది మిక్కిలి ఆనందిస్తారు. తమ తోటిపిల్లలకు చూపించి తృప్తిపడతారు.

తమ మనస్సు కోరిన దానిని పొందిన తరువాత వ్యక్తులు ఆనందిస్తారు. కాని ఆ ఆనందం ఎంతోకాలం నిలువదు. అతి త్వరలోనే మనస్సు మరోదానిని కోరుకుంటుంది. మెట్రిక్ లో ప్రథముడుగా నెగ్గిన విద్యార్థి డిగ్రీలో కూడ ప్రథముడుగా రావాలని ఆరాటపడతాడు. ఆ ఆరాటంలో మొదటి ఆనందాన్ని కోల్పోతాడు. వ్యాపారంలో కోరిన లాభాలు పొందిన వారు ఆనందిస్తారు. వెంటనే మరల వేయబోయే అడుగునుగురించిన ఆలోచనలో పడిపోతారు. కోరుకున్న ఉన్నత పదవిని పొందిన నాటినుండి

బాధ్యతా నిర్వహణ గురించిన వేదన మొదలవుతుంది. సంతానం కోసం తపించి తపించి సంతానాన్ని పొందుతారు. ఆ సంతానం కలిగిన నాటినుండి వారి భవిష్యత్తును గురించిన చింతనలే ముసురుకుంటూ ఉంటాయి. పైన తెలిపిన వాటన్నింటిలోను దుష్ఫలితాలను పొందవలసివస్తే కలిగే వేదన వర్ణనాతీతం.

శాశ్వతమైన ఆనందాన్ని పొందాలంటే మన గుణాన్ని, కర్మను, సంకల్పాలను ఉన్నత స్థాయిలో నిలుపుకోవాలి. ఉన్నతోన్నతమైన వ్యక్తిత్వాన్ని పెంపొందించుకోవాలి. ఆత్మ గౌరవాన్ని నిలుపుకోగలిగే కార్యక్రమాలను చేపట్టాలి. సంతోషపడవలసింది మనస్సు కాదు - అంతరాత్మ. అప్పుడే జీవితానికి పూర్ణత్వం లభిస్తుంది. మంచి మంచి సంకల్పాల వల్ల కలిగే ఆనందాన్ని ఏ శక్తి తొలగించలేదు.

★★★

పండుగలు

మార్చి 2008

- 1 సమర్థ రామదాసు జయంతి
- 6 మహాశివరాత్రి
- 9 రామకృష్ణ పరమహంస జయంతి
- 22 హోలీ

ఏప్రిల్ 2008

- 6 ఉగాది
- 14 శ్రీరామనవమి
- 18 మహావీర జయంతి
- 20 హనుమజ్జయంతి

సాదాగా జీవిస్తూ, అందరి కోసం జీవిస్తూ, సామూహికంగా ప్రార్థనచేసేవారే సంతోలు.

అధ్యాత్మ విజ్ఞానం సాధించే అద్భుతాలు

మానవ శరీరంలో సృష్టిలోని సూక్ష్మ శక్తులన్నీ నిండి ఉన్నాయి. అయితే అవి నిద్రాణమై ఉన్నాయి. శరీరత్రయం, పంచ కోశాలు, షడ్ చక్రాలు, నాడీ కేంద్రాలు, ఉపత్యకల విజ్ఞానాన్ని తెలుసుకుంటే ఆ శక్తులను మేలుకొలిపి అద్భుతాలను సాధించవచ్చు. భారతీయ యోగులు శ్వాస ప్రక్రియను అదుపుచేయగలుగుతారు. గుండె కొట్టుకోవడాన్ని ఆపగలుగుతారు. గుండె వేగం, శరీరం ఉష్ణోగ్రత, రక్త ప్రసరణ, నాడి వేగం వంటివాటిని తగ్గించగలుగుతారు, పెంచగలుగుతారు.

ప్రఖ్యాత పాశ్చాత్య మనీషి పాల్ బ్రంటన్ ఇలాంటి అధ్యాత్మిక రహస్యాలను తెలుసుకోవడానికై భారత్, ఈజిప్టు దేశాలలో పలుమారులు పర్యటించారు. ఈజిప్టులోని విఖ్యాత ఫకీరు తాహరావే ప్రదర్శించిన అనేక అతీంద్రియ శక్తులను ఆయన వర్ణించారు.

తాహరావే 1897లో ఈజిప్టులోని టాంటా నగర్‌లో జన్మించారు. ఆయన డాక్టరు. గ్రీసు దేశంలో ఆయనకు ఆసుపత్రి ఉంది.

ఆయన శాస్త్రవేత్తల సమక్షంలో తన నాడి స్పందనను నిమిషానికి 140 సార్లకు పెంచారు, మరు క్షణంలో 40 సార్లకు తగ్గించారు. కొద్దిసేపు నాడి స్పందనను నిలిపివేశారు. మరో ప్రదర్శనలో ఆయన 28 రోజులపాటు భూ సమాధిలో ఉన్నారు.

ఆయన సర్వీయా, బల్గేరియా, ఇటలీ దేశాలలో ఇలాంటి పెక్కు ప్రదర్శనలు చేశారు. ఫ్రాన్సులో ఇచ్చిన ప్రదర్శనలో ఆయన 24 గంటలపాటు జల సమాధిలో ఉన్నారు. ఆయనను ఒక శవ పేటికలో ఉంచి, ఆ పేటికను నీళ్లు నిండిన నావలో ఉంచారు. అలా ఆయన 24 గంటలపాటు ఉన్నారు. ఈజిప్టు రాజు ఫా ఉదీ, రొమేనియా రాజు కేశేల్, ఇటలీ రాజు విక్టర్ ఇమాన్యుఅల్‌లు ఆయనను తమ దేశాలకు ఆహ్వానించారు. ముసోలినీ తన మహులులో ఆయనను పలుమారులు సన్మానించారు.

మరో ప్రదర్శన తాహరావే స్వగృహంలో జరిగింది. పాల్ బ్రంటన్ తోపాటు పలువురు అగ్రశ్రేణి శాస్త్రవేత్తలు దానికి హాజరైనారు. తాహరావే ఒక చేతితో తన మెడవెనుక భాగాన్ని, మరో చేతితో చెవిని నొక్కారు. ఒక నిమిషంలో ఆయన

కళ్లు మూతపడ్డాయి. ఆయన గాఢమైన యోగనిద్రలోనికి వెళ్లారు. శరీరం కర్రలా బిగుసుకుపోయింది. దాన్ని లేపి మేజాబల్లమీద రెండు వాడియిన కత్తులపైన ఉంచారు. డాక్టర్లు ఆయన నాడిని పరీక్షించారు. అది నిమిషానికి 130 సార్లు కొట్టుకుంటోంది. ఆ తర్వాత అతడి కడుపుమీద 90 కిలోల బరువు గల గ్రానైట్ రాయిని ఉంచారు. దాన్ని గొడ్డళ్లతో ముక్కలు చేశారు. ఆయన శరీరం ఉక్కులా ఉంది. చెక్కుచెదరలేదు. ఆతర్వాత ఆయనను నిలబెట్టారు. ఆయన స్పృహ కోల్పోయిన స్థితిలో ఉన్నారు. ఆయన శరీరంమీద గాయాలు లేవు. ఆతర్వాత ఆయనను మేకులు దిగగొట్టిన బల్లమీద పడుకోబెట్టారు. ఆయన మీద ఒక స్థూల కాయుణ్ణి నిలబెట్టారు. ఆయనకు గాయాలు కలుగలేదు. అరగంట తర్వాత ఆయన మామూలు స్థితిలోకి వచ్చారు.

అలాగే- శాస్త్రవేత్తలు తన గొంతును చురకత్తితో పొడవదానికి ఆయన అనుమతించారు. కత్తి అంగుళంలోతుకు దిగింది. అయినా, ఒక్క రక్తపు చుక్కయినా వెలికిరాలేదు. ఇచ్చాశక్తి వల్ల గాయం కొద్ది నిమిషాలలో మానిపోయింది.

పాల్ బ్రంటన్ తో జరిగిన సంభాషణలో ఆయన తన ప్రదర్శనల వెనుక రెండు శక్తులు పనిచేశాయని చెప్పారు. మొదటిది శరీరంలోని స్నాయు కేంద్రాలపై ఒత్తిడి. రెండవది మూర్ఛ స్థితిలోనికి వెళ్లే సామర్థ్యం. సుదీర్ఘమైన అభ్యాసం ద్వారా ఈ శక్తులను సంపాదించానని ఆయన చెప్పారు. భారతీయ యోగులు స్వచ్ఛందంగా కష్టాలను సహిస్తారనీ, శరీరానికి రకరకాల కష్టాలు కలిగిస్తారనీ, తాను వారితో పోటీ పడలేననీ, వారిని అనుకరించగలుగుతాననీ ఆయన వివరించారు.

వాస్తవానికి ఇది ఒక విధమైన ఖేచరీ ముద్ర. యోగ విద్యలోని ఒక ప్రముఖ ప్రక్రియ ఇది.

అధ్యాత్మ ఉన్నత స్థాయికి చెందిన విజ్ఞానం. అందులోని కొద్ది భాగాన్ని మాత్రమే మనిషి తెలుసుకోగలిగాడు. జీవన సాధన ద్వారా మనం ఏ కొద్ది సిద్ధి పొందినా- దానివల్ల లోక కళ్యాణం జరుగుతుంది; మనం ప్రాణశక్తి సంపన్నులం కాగలుగుతాము.

★★★

ప్రతి క్షణాన్ని సద్వినియోగపరచడం విజ్ఞతకు శిఖరాగ్రం.

మృత్యువును జయిస్తుంది భక్తి

దేవర్షి భావ సమాధి నుండి మేల్కొనే సరికి వారి కళ్లలో భక్తి భావం, ముఖంలో అరుణిమ, శరీరంలో సాత్విక భావనలూ నిండాయి. వారి భక్తి భావనచే అచ్చట ఉన్న ఋషులూ, దేవతా సముదాయమంతా భక్తిమయమైంది. అదే సమయంలో మహా గాయకుడు గంధర్వరాజు తుంబురుడు తన గాయక మండలితో సహా అచటికి చేరారు. గంధర్వులే కాక పుంజకస్థలీ, సువర్ణ మొదలైన అప్పరసలు కూడ వారితో వచ్చారు. దేవరాజు ఇంద్రుడి సభలో వారికి హిమాలయ పర్వతాల్లో నారద మహర్షి, సప్తఋషులూ భక్తిని గురించి చర్చిస్తున్నారని సూచన ఇవ్వబడింది. భక్తి అనే సూదంటురాయి తుంబురుని ఇక్కడికి ఆకర్షించింది.

ఈ ఆకర్షణకు మరొక కారణం నారద మహర్షి సన్నిధి కావాలనుకోవడం. తుంబురుడు నారద మహర్షి వద్ద సంగీతం నేర్చుకున్నారు. సంగీతం యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం పవిత్రమైన భావనలు కలగడం. భావనలవల్ల, సరైన సాధన వల్ల కళ ప్రకాశిస్తుంది. ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకున్న తుంబురుడు అచ్చటికి వచ్చిన వెంటనే తన సహచరులతో, అప్పరసలతో కూడి ఋషులందరికీ నమస్కారం చేశారు. ఆ పవిత్ర వాతావరణంలో స్పందించి- శివ, శివ, నారాయణ, నారాయణ, జయజననీ మా అని కీర్తనలను ఆలపించారు. ప్రభువు పేరుతో జరిగే నృత్యాలతో అందరి హృదయ కమలాలూ వికసించాయి.

అందరూ భక్తియొక్క క్రొత్త సూత్రం కోసం దేవర్షి వేపు చూశారు. వారి అభ్యర్థనతో దేవర్షి తియ్యటి కంఠంతో తన క్రొత్త భక్తి సూత్రాన్ని ఇలా తెలిపారు- 'యత్ లబ్ధ్యా పుమాన్ సిద్ధో భవతి, అమృతో భవతి, తృప్తో భవతి' (4).

ఈ సూత్రం యొక్క అనుభూతి పొందుతూ వారు మార్కండేయ మహర్షి వేపు దృష్టి సారించారు. మార్కండేయ

మహర్షి పరమ సిద్ధుడు, జరామరణ రహితుడు, అమరుడు, నిత్య తృప్తుడు. మార్కండేయుల వారికి శివ పార్వతుల మీద పరాభక్తి. ఆయనకు వారి నిత్యకృప సహజంగా సిద్ధించింది. ఆయనకు బాలముకుందుని రూపంలో విష్ణువుయొక్క దివ్యసాక్షాత్కారం లభించింది. మార్కండేయ మహర్షిని చూస్తూ దేవర్షి ఇలా చెప్పారు- "భక్తి ఎటువంటి దంటే దానిని పొంది మానవుడు సిద్ధిపొందుతాడు. అమృతమయ్యుడూ, నిత్యతృప్తుడూ అవుతాడు. ఈ సూత్రానికి నిదర్శనము మహర్షి మార్కండేయులవారు. ఆయన జీవితంలోని అనుభవాలే ఈ సూత్రానికి వ్యాఖ్య. ఈ సూత్రాన్ని తెలుసుకోవడానికి మేము మహర్షిని అభ్యర్థిస్తున్నాము- వారి భక్తి జీవితంలోని అమృతమయ అనుభవాలను మనకు వివరించుమని."

పరమభక్తుడైన నారదుని మాటలకు దేవతలూ, ఋషులూ మార్కండేయ మహర్షివైపు తిరిగారు. పులహ మహర్షి మార్కండేయుల వారిని సభామండపంలో ఉచితాసనం మీద ఆసీనులు కావల్సిందిగా అభ్యర్థించారు. కానీ వారు ఎంతో సహజంగా పులహుడు, క్రతు మహర్షుల వద్ద ఆసీనులైనారు. వారి అంతర్ దృష్టి గతాన్ని స్మరించింది. సదాశివుడూ, జగదంబా ఆశీస్సులందిస్తున్నట్లు కనిపించారు. వారి పావన స్మరణతో పులకితుడైన ఋషి ఈ విధంగా చెప్పారు- "మా తల్లి దండ్రులు మృకండ మహర్షి, సుయశలకు శివప్రసాదంగా నేను జన్మించాను. మా తల్లి చిన్నప్పటి నుండి ఈ విధంగా తెలియచేస్తుండేది- 'జీవిత సారం ఉదారత, సహనశీలత, ఇతరుల దుఃఖాలను పోగొట్టడం, నిష్కపటత్వం, నరులలో నారాయణుని దర్శించడము. అటువంటి వాడే నిజమైన భక్తుడు.'

"తల్లి వాత్సల్యం, తండ్రి సంరక్షణల నీడలో భక్తిలోని మూడు చరణాలు ఉపాసనా, సాధనా, ఆరాధనా

అవసరంలేని సంపద కోసం ప్రాకులాడడం అనర్థదాయకం.

లభ్యమయ్యాయి. శివ నామస్మరణ, మహాకాలుని ధ్యానం- అదే నా ఉపాసన. కఠోర వ్రతపాలన, తిత్తిక్షతో నిండిన జీవనం, శరీరం, వాణి, మనస్సుల సంయమనమూ నా సాధన. ప్రాణంతో శివుని అనుభవం, ఆయన సేవలో లీనంకావడం నా ఆరాధన. ఈ విధంగా బాల్యం గడిచింది. కౌమారదశకు వచ్చాను. నేను కౌమార దశలో అడుగు పెట్టినప్పటినుండి నా తల్లిదండ్రులు ఎందుకో చాలా ఉదాసీనంగా ఉంటున్నారు. మా తల్లిగారి కళ్లు బాధతో చెమ్మగిల్లుతుండేవి.

“ఒక రోజు సాయంత్రం సూర్యుడు అస్తమించే సమయం. సూర్యుని అరుణ కాంతితో ఆకాశమంతా ఎర్రగా మారింది. అమ్మను ఆమె ఉదాసీనతకు కారణ మడిగాను. మా తండ్రికూడ అక్కడే ఉన్నారు. నా ప్రశ్నకు వారు రోదిస్తూ ఇలా అన్నారు- ‘నీ సంపూర్ణ ఆయుష్షు పదహారు సంవత్సరాలు మాత్రమే. ఇప్పుడు నీకు పదమూడు సంవత్సరాలు పూర్తి అవుతున్నాయి. ఇంక మూడు సంవత్సరాలు మాత్రమే నీ ఆయుష్షు. అదే మా ఇద్దరి దుఃఖ కారణం.’ వారి మాటలకు నేనిలా సమాధానం చెప్పాను- ‘మీరిద్దరూ చిన్నప్పటి నుండి నాకు భక్తినే నేర్పారు కదా! భక్తి అసంభవాన్ని సంభవంచేస్తుంది. మహాకాలుడు మృత్యువును నశింపచేస్తాడు. అటువంటి భోలే నాథుడున్నప్పుడు మనమెందుకు చింతించాలి. భగవంతుడైన సదాశివుని కృప నాకు కలగాలని ఆశీర్వదించండి. అది చాలు.’

“మా తల్లి దండ్రుల ఆశీర్వాదం తీసుకొని నేను వెంటనే ఇంటినుండి బయలుదేరాను, పుష్పభద్రానదీతీరాన కుటీరం నిర్మించుకొని అక్కడే ఉండి శివభక్తిలో లీనమయ్యాను. నియమ ప్రకారం శివపూజ, యజుర్వేద మంత్రాలతో ఉదయం, సాయంకాలం రుద్రాభిషేకం, రుద్రాష్టాయీపఠనం, సంధ్య, గాయత్రీమంత్రజపం, మహామృత్యుంజయమంత్ర జపం, అహర్నిశలూ భోలే నాథుని స్మరణ- ఇదే నా దిన చర్య అయింది. రానురాను భక్తి వల్ల ఏదైనా సాధ్యమేనన్న దృఢ విశ్వాసం నాలో కలిగింది. రోజులూ, నెలలూ,

సంవత్సరాలూ గడిచాయి. దేన్నిగురించి మా తల్లిదండ్రులు భయపడేవారో ఆ సమయం ఆసన్నమైంది.

“సంధ్యా సమయం. రుద్రాభిషేకం పూర్తిచేసుకొని మృత్యుంజయ స్తోత్రం శివస్తవనం చేస్తున్నాను. అప్పుడు నల్లటి పర్వతం లాంటి భీమ, భయానక ఆకృతితో కాలుడు సమీపించాడు. నేను ఆయన మనస్సు తెలిసికొని, ‘కాసేపు నిలబడు. నేను నా శివ స్తవనం పూర్తి చేయాలి. అప్పుడు నీతో మాట్లాడుతాను’- అన్నాను. కాలదేవునికి అంత సహనమెక్కడిది? ఆయన క్రోధంతో నన్ను పట్టడానికి వచ్చాడు. ఆయన క్రోధపూర్వక హుంకారంతోపాటు భగవంతుడైన మహాకాలుని మహా హుంకారం అక్కడ ప్రతి ధ్వనించింది. భగవంతుని కాలి తాపుతో యమరాజు పీడితుడై దూరంగా పడిపోయాడు. నాకు స్పృహ వచ్చేసరికి సదాశివునితో కూడి మాతా సింహవాహిని అక్కడ ఉంది. ప్రభువూ, జగన్మాతా నాపై ప్రేమను వర్షించారు. జగదంబ నా శిరస్సును తన ఒడిలో ఉంచుకొని ఇలా అన్నది- ‘పుత్రా! భక్తి ప్రభావంచేత నీవు శివతత్వాన్ని తెలుసు కోగలుగుతావు.’

“దయామయి జగదంబ నేను కోరకుండానే నాకు ఇలా వరమొసగింది- ‘నీ దివ్య చరితం శ్రీ దుర్గాసప్తశతి ద్వారా లోకంలో ప్రచారితమౌతుంది.’ భక్త వత్సలుడైన భగవంతుడు కూడ ఏదైన వరం కోరుకొమ్మని నన్ను అడిగారు. నేను ‘దయామయా! మీమీద భక్తి, మీ యందు స్థిరమైన శ్రద్ధ, భగవద్భక్తులయందు ఎల్లప్పుడూ నాకు అనురాగం ఉండేలా ఆశీర్వదించండి’ అని కోరుకున్నాను. జగదీశ్వరుడూ, జగదంబల కృపవల్ల, వారియందలి భక్తి ప్రభావం చేత నాకన్నీ లభ్యమైనాయి.”

మార్కండేయ మహర్షి యొక్క దివ్య అనుభూతిని విన్న మహర్షులకు అపారమైన ఆనందం కలిగింది. వారింకా ఏదైనా వినాలని ఉత్సాహం కనబరచారు. కానీ దేవర్షి భగవన్నామ సంకీర్తనలో లీనమైనారు. దేవర్షి స్వరంతో అందరి స్వరాలూ సమ్మిళితమైనాయి.

★★★

కార్యరూపం ధరించని సదాలోచనలు గాలిమేడలు.

ఇంటింటా వెలగాలి జ్ఞానజ్యోతి

శరీర రక్షణ కోసం ఆహారం ఎంత అవసరమో, మానసిక వికాసం కోసం విద్య అంతే అవసరం. విద్యే లేనట్లైతే మానవుని గుర్తింపు అస్తవ్యస్తమై పోతుంది. విద్య ద్వారానే వస్తుస్థితిని అర్థం చేసికోగలుగుతాము. విద్య ద్వారానే సర్వతోముఖ అభివృద్ధిని సాధించగలుగుతాము.

మనదేశంలో మూడు వంతుల మంది ప్రజలు విద్యావిహీనులే. పురుషులతో పోల్చి చూచినట్లైతే విద్యావిహీనులైన స్త్రీల సంఖ్యయే అధికంగా ఉంది. అందువల్ల స్త్రీల మానసిక వికాసాన్ని పెంచే విధంగా బాలికలకు తప్పనిసరిగా విద్యను బోధించాలి. దానికి తగిన ఏర్పాట్లను చేసి తీరాలి.

కొంతమంది మహిళలకు వయస్సు మీరి ఉండవచ్చు. వారికి చదువుకునే అవకాశం లభించి ఉండకపోవచ్చు. మరికొంత మందికి తగిన ప్రోత్సాహం దొరకకపోవచ్చు. పై కారణాల వల్ల చదువురాని ప్రాధలే అధికంగా కనిపిస్తుంటారు. అట్టివారికి చదువు చెప్పాల్సిన అవసరం మనముండున్నది. కేవలం స్త్రీలేకాక పురుషులు కూడ అనేక మంది వయోవృద్ధులు నిరక్షరాస్యులుగా మనముండున్నారు. వారందరినీ అక్షరాస్యులుగా తీర్చిదిద్దాల్సిన బాధ్యత సమాజం మీద ఉన్నది.

నిరక్షరాస్యులను అక్షరాస్యులుగా చేయాలంటే- వారిని ప్రతిరోజూ రెండు, మూడుగంటలపాటు చదివించగలగాలి. ఆ విధంగా చేస్తూపోతే ఒక సంవత్సర కాలంలో కొంతవరకు సఫలీకృతులమౌతాము. వయోవృద్ధులను చదివించట మనేది ఒక ధర్మ కార్యంగా, ఒక ప్రతంగా, ఒక అనుష్ఠానంగా భావించాలి. ఒక దీక్షగా చేపట్టాలి.

చదువుకున్న ప్రతి వ్యక్తి ఎంతోకొంత విద్యా ఋణాన్ని తీర్చుకోవాలి. అది ఒక తపస్సుగా భావించాలి. చదువుకున్న ప్రతి వ్యక్తి కనీసం ఐదుగురి నన్నా అక్షరాస్యులుగా తీర్చిదిద్దాలి. ఈ పవిత్ర కార్యంలో ఎన్ని అడ్డంకులెదురైనా లెక్కచేయకుండా ముందుకు సాగిపోవాలి.

చదువుకున్న మహిళలు తోటి అశిక్షిత మహిళలను అక్షరాస్యులుగా చేసేనిమిత్తం ముందుకురావాలి. వయోవృద్ధులైన పురుషులు కూడ స్త్రీలను అక్షరాస్యులుగా తీర్చిదిద్దటానికి కంకణధారులు కావాలి. మనస్సు ఉంటే మార్గం దొరకకపోదు. పురుషులతోపాటు స్త్రీలకు కూడ వయోజన విద్య అవసరాన్ని సూరిపోయాలి.

సమాజంలో మహిళల పాత్ర అనేక రంగాలతో ముడిపడి ఉంటుంది. అందువల్ల స్త్రీకి బహుముఖ ప్రజ్ఞ చాల అవసరం. స్త్రీకి తన జీవన పథంలో అడుగుడుగునా, గ్రామగ్రామంలో, వాడ వాడలో జ్ఞాన జ్యోతి యొక్క అవసరం స్పష్టంగా కనిపిస్తూ ఉన్నది. కనుక స్త్రీల కొరకు ప్రత్యేకంగా వయోజన పాఠశాలలు తెరువబడాలి. చదువుకున్న ఏ మహిళా కూడ కనీసం ఐదుగురు మహిళలనన్నా అక్షరాస్యులను చేయకుండా ఉండకూడదు. ఇది ఒక ప్రతిజ్ఞగా తీసికోవాలి.

నిరక్షరాస్యులైన మహిళల్లో నిరాశా నిస్సృహలే ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నాయి. వారి దృష్టిలో చదువంటే కేవలం ఉద్యోగం చేయటానికీ, డబ్బు సంపాదించటానికీ. అంతే కాని చదువు విలువను అర్థం చేసుకునే స్థితిలో వారు లేరు.

“అరవై ఏళ్లాల్ని చదువుకోక నోట మట్టికొట్టుకుంటానా?” అని కొందరు, “నాకు కూటికి లోటా? గుడ్డకు లోటా? నాకెందుకు చదువు?” అని కొందరు, “తగుడునమ్మా అని ఇప్పుడు పలకా బలపం పట్టుకుని బయలుదేరాలా?” అని కొందరు- ఎవరికి తోచిన విధంగా వారు వ్యర్థ ప్రలాపాలు చేస్తూ అసలువిషయాన్ని కనుమరుగు చేస్తున్నారు.

ఇటువంటి భ్రమలను పారద్రోలటానికి గాను చదువు యొక్క విలువల్ని చాటి చెప్పేవారు కావాలి. చదువు రానివారికి కలిగే హానిని విప్పిచెప్పేవారు కావాలి. విద్య యొక్క ఆవశ్యకతపై ప్రచారం జరగాలి. అవసరమైనచోట్ల ఉద్యమాలు నడిపించాలి. ప్రజలలో ముఖ్యంగా స్త్రీలలో జాగృతిని కలిగించాలి. తరువాతనే వయోజన పాఠశాలలు ప్రారంభింపబడాలి.

అక్షరజ్ఞానాన్ని కలిగించటం మొదటి మెట్టుగా భావించాలి. తరువాత జీవితానికి కావలసిన జ్ఞానాన్నందించే గ్రంథాలను చదివించాలి. మనదేశ ఆర్థిక స్థితి ననుసరించి- అందరూ పుస్తకాలు కొని చదువుకునే స్థితిలో లేరు. అటువంటి వారికి తగిన పుస్తకాలనందించే వ్యవస్థనేర్పాటు చేయాలి. ప్రధానంగా మహిళల కొరకు సంచార గ్రంథాలయాల నేర్పాటు చేయాలి. క్రమవద్దతిలో యోగ్యమైన పుస్తకాలను చదివించగలిగితే, స్త్రీ తనను తాను సంస్కరించుకోవటమే కాకుండా, తన సంతానాన్ని, సంతానం ద్వారా సమాజాన్ని కూడ సంస్కరించగలుగుతుంది.

స్త్రీ అభ్యుదయంలోనే సమాజాభ్యుదయం దాగికొని ఉన్నదన్న సత్యాన్ని అందరూ గుర్తించగలిగిననాడే మనం కోరుకున్న విధంగా సమాజాన్ని తీర్చిదిద్దుకోగలము.

సంప్రదాయం గతం ఇచ్చే హారం. పరివర్తన భవిష్యత్తుకు ప్రతీక.

నవ్వడం ఒక దైవీగుణం

ఇతరులకు ఇవ్వటానికి మన వద్ద ధనం- ధాన్యం లేకపోవచ్చు. కానీ ఒక వస్తువును అందరికీ ఎళ్లవేళలా ఇవ్వగలిగే సమర్థులం కావచ్చు. నిరంతర పుణ్య సంతోషాల లాభం పొందుతూ ఉండవచ్చు. ఆ వస్తువు పేరు ప్రసన్నత. స్వభావంలో ప్రసన్నతను పెంచుకొని, నవ్వుతూ శ్రుళ్లుతూ ఉండే అలవాటు చేసుకుంటే, మనం ఉన్న చోట ప్రసన్నతను వెదజల్లుతూ ఉంటే- ఎవరు మన పరిచయం లోనికి వచ్చినా వారిని మన ప్రసన్నత ప్రభావితుల్ని చేస్తుంది. మనలోపల సంతుష్టి కూడా ప్రసన్నత స్థాయి మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఒకసారి ఒక కుర్రవాడు గాంధీజీని కలవటానికి వచ్చాడు. గాంధీజీ నియమపూర్వకంగా ప్రతిరోజు నడకకు వెళ్లేవారు; మాటా మంతికి ఆ కుర్రవాణ్ణి వెంటనే తీసుకువెళ్లారు. ఆయన అడిగారు- నీవు ఎవరు? సమాధానం- 'అగ్రవాలీ! ఆయన నవ్వుతూ అన్నారు- అగ్రవాలీ! నేను ముందు ముందు నడుస్తున్నాను. నీవు వెనుక వెనుక నడుస్తున్నావు. కాబట్టి 'పిఛవాలీ' (పిఛవాలీ అంటే వెనుకబడిన వాడు). ఇది విన్న వెంటనే ఉన్నవారు అందరూ పెద్దగా నవ్వారు.

సాధనసంపన్నులైన వారు ప్రసన్నంగా ఉంటారనే అంచనా సరికాదు. వాస్తవ స్థితి ఇందుకు పూర్తి విరుద్ధం. ఎవరు ప్రసన్నంగా ఉంటారో వారే సుఖంగా ఉంటారు, సాధనసంపన్నులవుతారు. ప్రసన్నత విశుద్ధమైన ఒక మనోదశ. అది పూర్తిగా లోపలి సంస్కారాల మీదనే ఆధారపడిఉంటుంది. పేదరికంలో కూడా చిరునవ్వులు చిందించేవారు, కష్టాలలో కూడా చక్కగా నవ్వుతూ నవ్విస్తూ ఉండేవారు అనేకమంది మనకు కనబడతారు. అలాగే, తమ వద్ద ఎంతో సంపద, ధనం, సాధనాలు ఉన్నప్పటికీ ఒళ్లు-కళ్లు-ముఖం బిగుసుకుపోయినట్లు ఉండేవారు కూడా తగినంతమంది కనపడతారు కోపంతో, చింతలతో, అసంతృప్తితో, ఉద్రేకంతో ఉండటం ఒక మానసిక దుర్బలత ఇది అంతఃకరణలోని దృష్టిలోపం వలననే వ్యక్తులలో

కనపడుతున్నది. పరిస్థితులు కాక- మానసికమైన వెనుక బాటుతనమే ఈ లోటుకు కారణం. ఉన్నతమైన, సమతూకంతో కూడిన దృష్టికోణం కలిగిన వ్యక్తులు అన్ని పరిస్థితులలో నవ్వుతూ నవ్విస్తూ ఉంటారు. మానవ జీవితంలో సౌకర్యాలు- అసౌకర్యాలు, అనుకూలత- ప్రతికూలతలు కలగలసిఉంటాయని వారికి తెలుసు. కేవలం సౌకర్యాలు, అనుకూలతలు మాత్రమే లభించి, కష్టాలు ఎదుర్కోకుండా ఉన్న వ్యక్తి ప్రపంచంలో ఇంతవరకు జన్మించిఉండలేదు.

ప్రతి వ్యక్తి జీవితంలో కొన్ని అనుకూలతలు ఉంటే, కొన్ని ప్రతికూలతలు ఉంటాయి. ఎవరు దేనికి ఎంత ప్రాముఖ్యం ఇస్తున్నారనేదే ప్రశ్న. ఎవడు తన ప్రతికూలతల గురించి విచారిస్తాడో, వాటి గురించే ఆలోచిస్తాడో, వాటికే ప్రాముఖ్యం ఇస్తాడో- అతడికి తాను కష్టాలలో మాత్రమే చిక్కుకున్నానని అనిపిస్తుంది. అందువల్ల అతడు దుఃఖితుడుగా ఉంటాడు. ఈ కష్టాలకు కారణమని వేనిని భావిస్తాడో, వాటిపై అధిక కోపం కలుగుతుంది. అధిక సంపన్నులైన వారితో తనను పోల్చుకొని తన లేమిని తలచుకొని మరింత చిరాకుపడతాడు. ఈ విధంగా తన మనోభూమిని తయారుచేసుకున్నవాడు ఎంతో దిగులుగా కనిపిస్తాడు. అతని స్వభావంలో విసుగు-కోపం తోడై, సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా అతడు తన వ్యధనూ, వ్యతిరేకతనూ వ్యక్తంచేస్తూ తన మానసిక అస్తవ్యస్తతను ప్రకటిస్తూ ఉంటాడు.

సంత్ సోక్రటీస్ భార్య చాలాకర్కశస్వభావురాలు. ఒకరోజున ఆయన వచ్చిన మర్యాదస్తులతో ముఖ్యమైన మంతనాలు చేస్తున్నాడు. అవి ఉబుసుపోక కబుర్లని ఊహించుకొన్న ఆయన భార్యకు ఒళ్లు మండి పోతున్నది. మొదట్లో ఆమె అందరినీ వరుసపెట్టి తిడుతూ ఉన్నది. ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. దానితో కోపోద్రిక్తురాలై ఆమె పాత్రలు కడిగిన మురికినీరు అందరిమీద కుమ్మరించింది. ఇతరులు ఏదైనా అనకముందే సోక్రటీస్ తన భార్యవై చూస్తూ- "సోదరులారా!

సజ్జనుని సంపాదన మేఘంలా తిరిగి దానం చేయడానికే.

గర్జించే మేఘాలు కురవవని విన్నాను. కానీ నేడు మేఘాలు గర్జిస్తున్నాయి, వర్షిస్తున్నాయి” అన్నాడు. ఇది వింటూనే అందరూ విరగబడి నవ్వారు.

ప్రతికూలతలను గురించి కాక, అనుకూలతలను గురించి ఆలోచించటం ఆరంభిస్తే, తనకంటే వెనుకబడిన వారితో పోల్చుకుంటే- కోట్లాది మందికంటే ఎంతో బాగున్నానని, తనవద్ద ఉన్న కొద్దిపాటి దానికోసంకూడా అనేక లక్షల కోట్ల మంది అల్లాడుతున్నారని అతనికి అనిస్తుంది. ఈ వాస్తవాన్ని తెలుసుకున్నవారు తమ అదృష్టాన్ని అంగీకరిస్తారు. సంతోషానికి ఒక పెద్ద ఆధారాన్ని పొందుతారు. అన్ని సౌకర్యాలూ ఎవరికి లభించాయి? ఎవరికైనా అన్ని సౌకర్యాలూ లభిస్తే వారిని దేవత లేదా భగవంతుడనవచ్చు.

ప్రసన్నత అనేది ఈశ్వరుని వరం. మానసికంగా సుసంస్కృతితుడైన ప్రతి వ్యక్తికీ ఇది తగినంత మోతాదులో లభిస్తుంది. ఎవరికైతే శుభమే చూచే అలవాటు ఉన్నదో ఆ ప్రియదర్శనుడు సర్వత్రా ఆనందాన్నీ, మంగళాన్నీ చూస్తాడు. ఈశ్వరుని అనుగ్రహం పట్ల, తాము దు ప్రజల సద్భావన పట్ల విశ్వాసం ఉంచుతాడు. అటువంటి దశలో అతనికి నవ్వుటానికీ, నవ్వింపటానికీ ఎంతో ఉంటుంది. కానీ అశుభ చింతన అలవాటున్న వ్యక్తికి ఇతరుల దోషాలు, దుర్గుణాలూ, లోటుపాట్లు వెతికే అలవాటున్న వ్యక్తికి ప్రతికూలతలు మాత్రమే కనిపిస్తాయి ఉన్నదానికంటే ఎక్కువగా తలపోస్తాడు. అతనికి క్షోభ తప్పదు. అతడు అసమంజసం, భిన్నత, ఉద్విగ్నతల పాలవుతాడు. అతని మాటలలో రోషం, ఆకృతిలో అసంతోషం ఉట్టి పడతాయి. ఇటువంటి వ్యక్తులు తాము దుఃఖితులుగా ఉంటారు; తమ పరిచయంలోనికి వచ్చినవారికి దుఃఖం కలిగిస్తూ ఉంటారు.

కేరళ మాజీ ముఖ్య మంత్రి శ్రీ నంబూద్రిపాద్ ను ఒక విలేఖరి అడిగాడు. “మీరు ఎప్పుడూ.....”. నంబూద్రిపాద్ గారు చెప్పారు- “కాదండీ, కేవలం మాట్లాడేటప్పుడే.....”

కోపంతో, అలకతో, అసంతృప్తితో, క్షోభలతో మనం ఉండకూడదు. దీనితో మస్తిష్కంలో వికృతులు కలుగుతాయి, పెరుగుతూ పోతాయి. అగ్ని ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ దహిస్తుంది. అసంతృప్తి ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ క్షోభ కలిగిస్తుంది. దానితో మనసంతా వికలమైపోతుంది. చిరాకు

పడే మనిషి ఒక విధంగా పిచ్చివాడే. దుఃఖితుడు, నిరాశ పరుడు, చింతితుడు ఉన్నతల పంక్తిలో, మూర్ఖుల పంక్తిలో చేరుతారు. అటువంటి వ్యక్తిని అతని దుర్గుణాలే మండిస్తాయి, నశింపచేస్తాయి. అనేక శారీరిక, మానసిక రోగాలు చుట్టుముట్టి అతడు ఘోర అశాంతితో జీవిస్తుంటాడు.

తుకారామ్ భార్య కర్మశస్యభావురాలు. ఒకరోజున తుకారామ్ మిత్రుడొకడు చెరుకు గడలు ఇచ్చాడు. దారిలో పిల్లలు వెంటబడగా, తుకారామ్ వాటిని పంచిపెడుతూ పెడుతూ- చివరికి ఒక్క చెరుకుగడతో ఇంటికి చేరుకున్నాడు. ఇది తెలుసుకొన్న ఆమె కోపంపట్టలేక ఆ చెరుకుగడతోనే ఆయనను బాదించింది. చెరుకుగడ రెండు ముక్కలైంది. తుకారామ్ నవ్వుతూ ఆ రెండు ముక్కలు తీసుకొని అన్నాడు- ఒకటి నీవు తిను, ఒకటి నేను తింటాను, అని. ఈ అద్భుతమైన సహనానికీ, ప్రేమ భావానికీ ఆయన భార్య నీరుకారిపోయింది. క్రమేపీ తన కటు స్వభావాన్ని మార్చుకున్నది.

నవ్వుటం ఒక దైవీ గుణం. దాని ముందు ధనవంతుల సౌకర్యాలు కూడా బలాదురు. నవ్వు చిత్తాన్ని తేలికగా, శరీరాన్ని రోగరహితంగా దీర్ఘజీవిగా, అందంగా తయారు చేస్తుంది. ప్రసన్నతను, చిరునవ్వులు చిందించటాన్ని తన స్వభావంగా మార్చుకోవటమే మనం మనకిచ్చుకొనే కానుక.

భక్తిని ఆకర్షణీయంగా చేసే అమూల్య గుణం నవ్వుటం. విచ్చిన పుల సమీపంలో తేనెటీగలు మూగుతాయి. అదే విధంగా నవ్వే నవ్వింపే వ్యక్తి సమీపంలోని వారందరినీ సునాయాసంగా ఆకర్షిస్తాడు. ప్రసన్నత అవసరం అందరికీ ఉన్నది. నవ్వు యొక్క ఆనందాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ కోరుకుంటారు. నవ్వుతో పాటు వెదజల్లబడే సౌందర్యం అందరికీ అందాన్నే ఇస్తుంది. ఈ విధమైన ఆకృతి, ప్రకృతి ఎవరిలో కనబడినా, వారివైపు జనులు ఆకర్షింపబడతారు. మిఠాయి కొనదలచుకున్నవారు మిఠాయి దుకాణానికి వస్తారు. సంతోషం, ఉల్లాసాల ప్రసన్నత, నవ్వు యొక్క ఆకలి ప్రతిఒక్కరిని ప్రసన్నచిత్తులైన మనుష్యులవైపు ఆకర్షిస్తాయి. వారికి మిత్రుల, సమర్థకుల, ప్రశంసించేవారల, సహాయపడే వారల కొరత ఉండదు.

ప్రసిద్ధ కవి షాకల్ థానవీ ఒక కవినమ్మేళనంలో పాల్గొంటూ ఉన్నారు. పెద్ద గడ్డపు అన్వార్ శావరీ కవిత

శాంతం గల మనస్సే ఆధ్యాత్మిక దీపానికి అనువైన ప్రమిద.

చదివేటప్పుడు ఫోటోగ్రాఫర్ ఫోటో తీస్తూ ఉండగా- ఆయన గజల్ చదవటం ఆపి, “సోదరా నా ఫోటో తీసి ఏం చేస్తా”వని అడిగాడు. ఫోటో గ్రాఫర్ ఏదో చెప్పబోయే ముందే థానవీ చెప్పాడు- “పిల్లా జెల్లను బెదిరిస్తాడు” అందరూ కిల కిలా నవ్వారు.

మనం నిర్ధనులమైనా అసమర్థులమైనా- ప్రసన్నతను వ్యక్తం చేయటం అనే బహుమూల్యమైన కానుకను అందరికీ ఇవ్వవచ్చు. చందన వృక్షం తన నలువైపులా సుగంధాన్ని వెదజల్లుతుంది. పుష్పాలు తమ చుట్టుప్రక్కల శోభనూ, సౌందర్యాన్ని వెదజల్లుతాయి. నవ్వు ముఖంతో, ప్రసన్న చిత్తంతో కూడిన వ్యక్తి తన చుట్టుప్రక్కలా, కుటుంబంలో, పరిచితులలో సంతోష ఉల్లాసాల తరంగాలను వ్యాపింప చేస్తాడు. ప్రపంచంలో దుఃఖం చాలా ఉన్నది. దుఃఖితులకు కొదువలేదు. ఏడ్చేవారి, ఏడ్చినవారి గుంపు ప్రోగయి ఉన్నది. చిరాకుపడేవారు చిరాకు కలిగించేవారు లెక్క లేనంతమంది. నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ, విభూతులను పంచుతూ, తమలోపలి సామర్థ్యాన్నీ మానసిక ప్రౌఢత్వాన్నీ చూపించగలవారిని వెదకవలసిఉంది. అటువంటి వ్యక్తులే ప్రపంచంలో ఆనందాన్ని అభివృద్ధి చేయగలరు. వారిచ్చే దానం సమీపంలోని వారి హృదయాలనే మొగ్గలను వికసింప చేయగలదు. మన పురుషార్థం ద్వారా కష్టాలు తొలగిపోతాయి. ఉల్లాసాన్నీ ఉత్సాహాన్నీ అందించి, మనం ఎవరి చిత్తమునైనా తేలికపరచవచ్చు; నిరాశా జీవనంలో క్రొత్తగా ఆశాకిరణాలు వెదజల్లవచ్చు.

నవ్వు ఒక దైవీగుణం. నవ్వింపుట ఒక ఉత్కృష్ట స్థాయి ఉపకారం. నవ్వుతూన్న ముఖం నల్లగా కురూపంగా ఉన్నా ఎంతో అందంగా కన్పిస్తుంది. ప్రసన్నత అనే అలవాటును. నిరంతర అభ్యాసం ద్వారా మనలోపల ఉత్పన్నం చేసుకోవచ్చు.

మన సౌకర్యాలను చూచుకొని ప్రసన్నంగా ఉందాం. శుభాన్ని, ప్రియాన్నే దర్శించుదాం. ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కల్పన చేద్దాం. సద్భావన సత్ప్రవృత్తులను చింతనచేద్దాం. మనకు నవ్వుటానికి ప్రసన్నంగా ఉండేందుకు ఎంతో దొరుకుతుంది. నవ్వుతూ నవ్విస్తూ ఉండే జీవితాన్ని గడిపితే ఒక నిజమైన

ఉడుత భక్తి

సేతువు నిర్మాణంలో ఉంది. శ్రీరాముడు అదేపనిగా అటువైపు చూస్తున్నాడు. అది చూచి లక్ష్మణుడు అడిగాడు - ‘అన్నా! నువ్వు చూస్తున్నది దేనిని?’ రాముడు ప్రేలితో చూపిస్తూ అన్నాడు ‘లక్ష్మణా! అక్కడ ఏం జరుగుతున్నదో చూడు!’ లక్ష్మణుడు చూచాడు. ఒక ఉడుత మాటిమాటికి సముద్రంలో మునుగుతూనే లేచి పరిగెత్తి ఇసుకరేణువులలో పొర్లాడుతున్నది. తన ఒంటిమీద అతుక్కున్న ఇసుక కణాలను వంతెన కడుతున్నచోట విదిలించి వస్తున్నది. లక్ష్మణుడు చెప్పాడు - ‘ప్రభూ! ఉడుత సముద్రస్నానం చేస్తోంది. ఇసుకలో ఆడుకుంటోంది. ఆనందంగా అటు ఇటు తిరుగుతున్నది.’

‘లేదు లక్ష్మణా! అది కాదు. దాని అభిప్రాయాన్ని నీవు సరిగా గ్రహించినట్లు లేదు. పద, దగ్గరకు వెళ్ళి అడుగుదాం.’ ఇరువురు దాని వద్దకు వెళ్ళారు. రాముడు అడిగాడు ‘భద్రే! ఏమి చేస్తున్నావు?’ ‘అంతగా ఏమీలేదు ప్రభూ! ఈ పుణ్యకార్యంలో నేను కూడా కొంచెం పాలుపంచుకోవాలి. ఈ ఉద్దేశ్యంతో చేతనైనంత చేస్తున్నాను.’ ఇలా చెప్పి ఉడుత మరల సముద్రం వైపు పోసాగింది. దానిని ఆపి రాముడు అన్నాడు - ‘నీవు రాల్చే 50-100 ఇసుక కణాలతో ఏమౌతుంది?’

‘నిజమే ప్రభూ! సృష్టిలో నేను ఒక అల్పప్రాణిని. దీనుడను, హీనుడను. అందువల్ల ఈ పుణ్యకార్యంలో నేను చేయగలిగినది మాత్రం ఎంత? నేను చేసే పనియొక్క విలువ ఎంత? ఐతే నేను ఏ కోరికతోను చేయటంలేదు. ఇది ఒక జాతీయ కార్యం. యోగ్యత, సామర్థ్యం- వీనినిబట్టి ప్రతిప్రాణి తాను చేయగలిగినంత మేరకు నిస్వార్థ భావనతో పనిచేయాలి. దేవా! నేను ఈ పనిని కేవలం ఆత్మసంతృప్తి కొరకు మాత్రమే చేస్తున్నాను. గొప్ప గొప్ప వారు చేసినంతగా నేను చేయలేక పోతున్నాను. ఇందుకు చింతిస్తున్నాను.’

శ్రీరాముడు పులకించిపోయాడు. ఆ ఉడుతను అరచేతిలోకి తీసుకున్నాడు. అలసిన దాని శరీరము పైన తన చేత్తో నిమిరాడు. ఉడుత జీవితం ధన్యమైంది.

కళాకారునికీవలె మనకు మంగళమయ సఫలతా, ఉల్లాసంతో నిండిన ఫలితాలూ అందుతాయి.

★★★

త్రాసులో ఇరుప్రక్కలా సరిసమంగా తూగేదే మంచి చెలిమి.

గురుదేవులతో మహాత్మా ఆనందస్వామి

ఆర్యనమాజ నాయకులు అయిన మహాత్మా ఆనందస్వామి గాయత్రీమాతకు పరమభక్తులు. వారు గురుదేవులవద్దకు వస్తూఉండేవారు. వయస్సులో వారు గురుదేవులకన్న పెద్దవారు. వారు వచ్చినపుడు, గురూజీ వారి పాదాలను స్పృశించేవారు. వారు గురూజీని కౌగలించుకొని “మీరు గాయత్రీమాతను, యజ్ఞాలను ప్రచారంచేసినవిధంగా, భారతదేశంలోని ఋషీశ్వురులందరూ కలసి గూడా చేయలేరు. మీరు ఇంటింటికీ ప్రచారం చేయగలారు”- అన్నారు. వారు వచ్చినపుడల్లా ఒకపెద్ద పూలదండ తెచ్చి గురూజీ మెడలో వేసేవారు. తర్వాత “శ్రీరామ్! నీవు చేసే పనితో నాకు బాగా సంతృప్తి కల్గింది. నీవు సమాజానికి ఎంతో సేవ చేస్తున్నావు. నీవు ఒక్కడివి చేసే పని, మేమంతా కలిసిగూడా చేయలేము” - అనేవారు కన్నీటితో. గురూజీపై అపారమైన నమ్మకమున్న వ్యక్తి స్వామీజీ. “నేను గాయత్రీ మాత విగ్రహాన్ని పూజిస్తున్నాను. కాని ఈరోజు గాయత్రీమాత స్వామీజీ రూపంలో మన వద్దకు వచ్చింది”- అని స్వామీజీని చూపేవారు. వారు గురూజీని, “నీవు గాయత్రీమాత సేవకులలో అగ్రగణ్యుడివి”- అనేవారు. వారు నన్ను గూడా చాలా గౌరవంగా చూసేవారు. తాను నవ్వుతూ అందరినీ నవ్విస్తుండేవారు స్వామీజీ. ఆయన చాలా సరదా మనిషి కూడ. వారు అనేవారు, “తను నవ్వుతూ ఇతరులను నవ్పించడమే ఆధ్యాత్మికత అంటే”. “ఎప్పుడూ సంతోషంగా, ఆనందంగా, నవ్వుతూ ఉండే వ్యక్తి గాయత్రీమాత భక్తుడు” అనేవారు.

యాచన తగదు

నేను గురూజీతోబాటు వివిధ ప్రదేశాలకు వెళ్లినప్పుడు, నా కళ్లు ఎప్పుడూ గురూజీ పాదాల వద్ద సమర్పించే డబ్బు మీదే ఉండేవి. గురూజీ లేవగానే ఆ డబ్బును ముందుగా

తీసికొనేవాడిని. దీనిని గురుదేవులు గమనిస్తూ ఉండేవారు. గురూజీ కూర్చోగానే వారి ముందు పెద్ద పళ్లెాన్ని పెట్టేవాడిని దక్షిణల కోసం. ఎవరైనా పెద్ద మొత్తం ఇస్తే, వారిని నిజమైన భక్తునిగా పరిగణించేవాడిని. ఎవరైనా భాగ్యవంతుడు అక్కడకు వస్తే ఆయన్ని బాగా గౌరవించేవాడిని. అంతా డబ్బులోనూ, డబ్బు ఇచ్చేవారిలోనూ ఉంటుందని భావించేవాడిని. కార్యకర్తలు వస్తే వారి యెడల నాకు శ్రద్ధ ఉండేది కాదు. ఎవరైనా భాగ్యవంతుడు వస్తే, అతనికోసం మంచి వసతి ఏర్పాట్లు చేసేవాడిని. వారు కూడా నన్ను ఒక సేవకునిలా చూసేవారు. రాత్రింబవళ్లు పనిచేసే కార్యకర్తలను పట్టించుకునేవాడిని కాను. ఎటువంటి కార్యకర్తైనా మామూలు వసతి ఏర్పాట్లు మాత్రమే చేసేవాడిని. ఎవరైనా కార్యకర్త, పిల్లలతో వచ్చాను, ఒక గది ఏర్పాటు చేయాలంటే కసరుకొనేవాడిని. వారి సేవలను గుర్తించేవాడిని కాను. ఇదంతా గమనించి ఒకరోజు గురుదేవులు “డబ్బే ప్రధానం కాదు. భాగ్యవంతులను మాత్రమే గౌరవించడం తప్పు. అందరూ సమానులే. వారిలో నమ్మకం కల్గించాలి. డబ్బు దానంతట అదే వస్తుంది. మన కార్యకర్తలు రోజంతా పనిచేస్తారు. వారే సంస్థకు జీవధారలు. నీవు వారిని గౌరవించడంలేదు. మన కార్యకర్తలే నా భావాల్ని ప్రజలవద్దకు తీసుకొనివెళతారు. వారే నా ఆత్మ, నా గుండె. వారు పనిచేయకపోతే గుండె ఆగినట్లే. గుండె ఆగితే మనిషి మరణించినట్లే. నీవు గుండెను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నావు. కాబట్టి కార్యకర్తలను బాగా గుర్తించు”- అన్నారు.

నా కళ్లు తెరచుకున్నాయి. అప్పటినుండి డబ్బుకోసం ఆరాటం లేదు. ఎవ్వరినీ డబ్బు అడగనూ లేదు. ఎప్పుడైనా కార్యక్రమాలకు డబ్బు కావలసి వస్తే, కార్యకర్తల దగ్గర అప్పుగా తీసికొనేవాడిని. తర్వాత తిరిగి ఇచ్చేవాడిని. గురూజీ ఎప్పుడూ ‘నాకు డబ్బుతో పనిలేదు. నా ఆలోచనలు ప్రజా వాహినికి చేరాలి. డబ్బు మీద చూపు ఉన్నవానికి నా ఆలోచనలు,

వంద కోట్లకు అధిపతి అయినా-మనిషి ఒక నిమిషం అయుష్షు కొనలేడు.

నా ఆదర్శాలు తెలియవు. మన సమాజంలోకి చొరబడిన దుష్టప్రవృత్తులనూ, దుష్ట ఆలోచనలనూ తొలగించడమే నా ధ్యేయం. ప్రజల ఆలోచనలలో మంచి మార్పు తీసుకొని రావడమే నా లక్ష్యం. ఆడంబర జీవితం, ఆడంబర ఖర్చులూ సమాజాన్ని పెడదారి పట్టిస్తాయి. డబ్బులు ఉన్నచోట తగాదాలు వాటంతట అవే వస్తాయి’ - అనేవారు గురూజీ.

అప్పటినుండి గురుదేవులతో శక్తిపీఠాల, ప్రజ్ఞాపీఠాల ప్రారంభోత్సవాలకు వెళ్లినపుడు, గురూజీ పాదాలవద్ద సమర్పించబడిన డబ్బు ఆయా శక్తిపీఠాలకూ, ప్రజ్ఞాపీఠాలకు వాడేవాడిని. గురూజీ నా అజ్ఞానాన్ని తొలగించారు. నాకు తర్వాత డబ్బును గూర్చిన ఆలోచనే ఉండేది కాదు. ఎప్పుడైనా ముద్రణకు డబ్బు కావలసివస్తే బ్యాంకు నుండి అప్పు తీసుకొనేవాడిని. గురూజీ అనేవారు - “డబ్బును యాచించరాదు. నా బిడ్డలు డబ్బుకోసం ఆరాటపడ కూడదు.”

గురూజీ అనుయాయులు ఎవరివద్దా డబ్బు యాచించ కూడదు. యాచన చాలా చెడ్డ సాంప్రదాయం. యాచన చేసే సంస్థలకు సంఘంలో గౌరవం ఉండదు. మనం ఇచ్చే వారుగా ఉండాలి, పుచ్చుకునే వారుగా కాదు. మనం ఇచ్చేది గురుదేవుల ఆలోచనలను. గురుదేవులు విదేశాలకు వెళ్లినపుడు కూడా “ఇక్కడకు నేను ఇవ్వడానికి వచ్చాను, పుచ్చుకోడానికి కాదు” - అని చెప్పేవారు. ప్రజల వద్ద ధనం పెరిగింది; ప్రజలు బాగా విద్యావంతులు అవుతున్నారు; సౌకర్యాలు అభివృద్ధి చెందాయి. ఆహారపు అలవాట్లు బాగా మారాయి; ఏ కొరతా లేదు. కాని, మానవుల ఆలోచనలలో మార్పు రాలేదు. వారికి సంతోషం లేదు. వారి ఆలోచనలలో మార్పు తీసుకొనివస్తే, ఈ సమాజం సంతోషంగా ఉంటుంది.

ఇంత అలంకరణ ఎందుకు?

పాట్నాలో 101 కుండీల యజ్ఞానికి గురూజీతో వెళ్లాను. ఒక నెల క్రితం రామేశ్ చంద్ర శుక్లాను యజ్ఞశాల నిర్మాణానికి పంపారు. గురూజీ యజ్ఞశాలను బాగా

అలంకరించడం చూసి, నిరుత్సాహపడ్డారు. ప్రజల డబ్బు దుర్వినియోగం అయిందని బాధపడ్డారు. ‘ఆలోచనా రాహిత్యంతో ఇలా యజ్ఞశాలకు ఇంత ధనం వృధాచేశారు. యజ్ఞం అనేది ఒక ప్రక్రియ మాత్రమే. దాని ద్వారా నా ఆలోచనలు ప్రజలవద్దకు చేరతాయి. యజ్ఞం మన పురోహితుడు. మనకు మార్గదర్శి. అగ్ని మన దేవత. తనకు అర్పించినవాటిని అగ్ని తాను ఉంచుకొనదు. వాతావరణం లోకి పంపిస్తుంది. నీటిలోనూ, భూమిపైనా, ఆకాశంలోనూ జీవించే జీవరాశులకు తిరిగిఇస్తుంది. ఇతరుల కొరకు జీవించాలని అది సూచిస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి తన ధనాన్నీ, తన శక్తిన్నీ, కాలాన్నీ సమాజం కొరకు ఉపయోగించాలి. మనిషి స్వార్థపరుడుగా మారకూడదు. యజ్ఞం ద్వారా మానవుని స్వార్థాన్ని నిర్మూలించాలి. యజ్ఞమే పరమావధి కాకూడదు. యజ్ఞశాల నిర్మాణానికి ఇంత ఖర్చు చేయాలా’ - అని బాధపడ్డారు గురూజీ.

ఇకముందు యజ్ఞశాలకు కనీస ఖర్చుచేసి, గురూజీ సాహిత్యాన్ని ప్రజలలోకి తీసుకొనివెళ్లాలి. గురూజీ ఆలోచనలను ప్రచారం చేయాలి. ప్రజలనుండి తీసుకొన్న ధనాన్ని ఈవిధంగా తిరిగిఇవ్వాలి. డబ్బు వసూలు చేయడమే ధ్యేయం కాదు. యజ్ఞసమాప్తి తర్వాత మిగిలిన ధనాన్ని తపోభూమికి తీసుకొనిరా నవనరం లేదు. గాయత్రీ సాహిత్యానికి వినియోగించాలి. ప్రజల ఆలోచనా విధానాన్ని మార్చాలి. గురూజీ ఆలోచనలు విప్లవ పూరితంగా ఉంటాయి. వారి ఆలోచనలను ప్రజా బాహుళ్యానికి చేర్చాలి. జ్ఞానరథంలో పుస్తకాలు ఇంటింటికీ చేరాలి. వీలైతే ఒక పుస్తక భండాగారాన్ని తయారుచేయాలి. యజ్ఞంలో మిగిలిన ధనం సద్వినియోగం అవాలి.

★★★

ఈ పత్రికను మీరు చదివిన తర్వాత
ఈ నెలలో అయిదుగురిచేత చదివించండి.

వచ్చేవీ పోయేవీ మూడు - పేదరికం, వ్యాధి, డబ్బు.

పంచ తత్వాలతో చికిత్స-2

మట్టిలో విషాన్ని ఆకర్షించే అద్భుతమైన శక్తి ఉంది. శరీరంలోని ఏదైనా భాగంమీద మట్టితో పట్టి వేస్తే ఆ అంగంనుండి విషం బయటకు వచ్చి మట్టిలో కలిసిపోతుంది. తడిమట్టి విషాన్ని లాక్కుని తనలో కలుపుకుంటుంది. తడిసిన మట్టిని రోగయుక్తమైన అంగంపై పట్టివేసి కొద్ది సమయం తరువాత తీసివేసి ఆ మట్టిని పరిశీలిస్తే- దానిలో విషాలు అధిక పరిమాణంలో కనిపిస్తాయి.

ఇంతేగాక పోషకతత్వాలు ఇచ్చే ఆశ్చర్యజనకమైన పోషక శక్తికూడ పృథ్విలో ఉన్నది. దాదాపు అన్ని పదార్థాల నుండి ఒక రకమైన వాసనతో కూడిన వాయువు వెలువడుతూఉంటుంది. ఫలాలు, పుష్పాల నుండి కార్బన్ మొదలైన వాయువులు బయల్పడుతూ ఉంటాయి. వాటి సువాసన వేరుగా ఉంటుంది. జీవ జంతువుల శరీరాలనుండి కూడ గంధయుక్తమైన వాయువు వెలువడుతూ ఉంటుంది. ఇదేవిధంగా భూమినుండి నిరంతరం ఒక రకమైన వాయువు వెలువడుతూ ఉంటుంది. ఈ వాయువు అద్భుత గుణాలను కలిగిఉంటుంది. భూమిలో అమూల్యమైన రసాయనిక తత్వాలు నిండిఉన్నాయి. వనస్పతలు, ఔషధాలు, ఇతర ఖాద్య పదార్థాలు భూమినుండే లభిస్తాయి. భూమియొక్క రసాయనిక ద్రవ్యమే రూపాంతరం చెంది ఉపయోగకరమైన చెట్లుగా, మొక్కలుగా పెరుగుతుంది. అత్యంత మహిమగల ఈ తత్వం పృథ్వినుండి వెలువడే వాయువుతో బయటకు వస్తుంది. భూమికి దగ్గరగా శరీరాన్ని ఉంచితే ఆ వాయువు శరీరానికి లభిస్తుంది. ఇది ఆరోగ్యం మీద మంచి ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంది.

ప్రాచీనకాలంలో ఋషులు, మునులు భూమిని త్రవ్వి గుహలు తయారుచేసుకొని వాటిలో ఉండేవారు. దీనివలన వారి ఆరోగ్యం మీద గొప్ప ప్రభావం పడేది. మట్టి వారి శరీరంలోని కలుషిత పదార్థాలను లాగివేసేది. అంతేగాక భూమినుండి వెలువడే వాయువుద్వారా దేహపోషణ

లభించేది. సమాధిలో నిరాహారంగా ఉండడం కోసం గుహలే ఉపయోగకరంగా ఉండేవి.

ప్రకృతికి అతి సమీపంగా ఉండే చిన్న పిల్లలకు పృథ్వి గొప్పతనం తెలుసు. వాళ్ళు పరువులు దిళ్ళకన్నా భూమిమీద ఆడడానికి, పడుకోవడానికి ఇష్టపడతారు. పశువులు సైతం తమ అలసట తీర్చుకోవడం కోసం భూమి మీద పడి దొర్లుతూ భూమిలోని పోషక శక్తితో మరల తాజాదనాన్ని పొందుతాయి. తీర్థయాత్రలలో, ధర్మకార్యాలలో చెప్పులు లేకుండా వెళ్లే విధానం ఉన్నది. తపస్సులు భూమి మీదే శయనిస్తారు. ఈ పద్ధతుల ఉద్దేశ్యం ధర్మసాధనల పేరుతో సాధకునికి పృథ్వియొక్క పోషక శక్తితో ప్రయోజనం చేకూర్చడమే.

పక్కాభవనాలలో నివసించేవారి కంటే మట్టితో కట్టిన ఇళ్లలో ఉండేవారు ఎక్కువ ఆరోగ్యంగా ఉంటారు. ధర్మీమాతకు ఎంత సమీపంగా ఉంటామో, ఎంత ఎక్కువగా ఆమె ఒడిలో ఆడుకుంటామో అంత ప్రేమగా ఆమె తన స్తన్య రసాన్ని మనకు త్రాగిస్తుంది. ఆ రసపానం ఇతర అన్ని విధానాలకంటే ఎక్కువ ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తుంది.

మట్టి ఎంత కావాలంటే అంత ఎక్కడ కావాలంటే అక్కడ లభిస్తుంది. అందువలన దానిని, దాని గుణాలను ఎవరూ పట్టించుకోరు. కొంచెం మట్టి తీసుకొని వైజ్ఞానిక ప్రయోగశాలలో పరీక్షించి చూస్తే దానిలో అనేక రకాల క్షారములు, లవణాలు, ధాతువులు, రసాయనాలు, రత్నాలు, రసాలు మొదలైనవి బయల్పడతాయి. ఔషధాలు భూమినుండే వస్తాయి కదా! ఔషధతత్వాల పరమాణువులు ముందే మట్టిలో ఉంటాయి. అవసరాన్నిబట్టి ఏదో ఒక స్థానంలోకి చేరి ప్రస్ఫుటీస్తూ ఉంటాయి. నలుదిక్కులా అధిక పరిమాణంలో కనిపిస్తున్నందువల్లనే మట్టిని నిస్సారమైనదిగాను, వ్యర్థ వస్తువుగాను భావిస్తాము. ఒకదానిని మించి మరొకటి ఉపయోగకరమైన అసంఖ్యాక తత్వాలతో నిండి ఉన్నందున

వచ్చినా వదిలిపోనివి మూడు - కీర్తి, జ్ఞానం, విద్య.

ఒక్కొక్క మట్టిగడ్డ అమూల్యమైన రసాయనిక పదార్థమని ప్రయోగశాలలు చెప్పగలుగుతున్నాయి. మట్టి ఇంత అధికంగా లభించకపోయినట్లయితే దాని గుణాలను పరిశీలించేవారు. రంగు రంగుల సీసాలలో నింపి వేలాది రూపాయలతో వ్యాపారం చేసేవారు. ఇంత అధికంగా లభ్యంకావడం దాని లేదా పుణ్య దౌర్భాగ్యం అని చెప్పాలి. లేదా ఇలాంటి అమూల్యమైన ఔషధాన్ని చౌకగా దొరుకుతున్న కారణంగా వట్టించుకోని మానవుడి దౌర్భాగ్యం అని చెప్పాలి.

మట్టి ఆరోగ్యాన్ని రక్షించుకోవడానికి బాగా సహాయపడుతుంది. దాని ప్రయోజనాలనుండి మనం వంచితలుం కాకూడదు. కాలుష్యంలేని పవిత్ర భూమి మీద చెప్పులు లేకుండా విహరించాలి. పచ్చ పచ్చని గడ్డి మొలిచిన చోట తిరగడం మరింత లాభదాయకం. మెత్తని భూమి మీద పక్కవేసుకొని పడుకోవడం మంచిది. అలా చేయలేకపోతే మంచం భూమికి అతి తక్కువ ఎత్తులో ఉండేట్లు చూచుకోవాలి. దీనివలన భూమినుండి వెలువడే వాయువును శరీరం ఎక్కువగా గ్రహిస్తుంది. పహిల్వాసులు ఎంత ధనవంతులైనా దూదిపింజల్లాంటి మెత్తటి పరుపుల మీద కసరత్తు చేయడానికి బదులు మృదువైన మట్టి ఉండే వ్యాయామశాలలలోనే వ్యాయామం చేస్తారు. దీనివలన మట్టిలో ఉండే అమూల్య గుణాలు వారి శరీరంలోకి చేరుతాయి.

ప్రస్తుతం సబ్బుతో స్నానంచేసే ఫ్యాషన్ ఉన్నది. కాని సబ్బుకు బదులు మట్టిని ఉపయోగించడం వెయ్యిరెట్లు మంచిది. సబ్బులో ఉండే కాస్టిక్ సోడా చర్మంలోని తేమను హరించి ఎండబెడుతుంది. రోమకూపాలను ఆపుతుంది. కాని మట్టి అలా చేయదు. అది మలినాన్ని దూరంచేస్తుంది. రోమకూపాలను స్వచ్ఛంగా ఉంచుతుంది. విషాన్ని హరించివేస్తుంది. చర్మాన్ని తాజాగా, కోమలంగా ఉంచుతుంది. మెరుపునిస్తుంది. వికసింపజేస్తుంది. మట్టిని శరీరానికి పట్టించి స్నానంచేయడం నలుగుపెట్టడంలాంటిదే. వేసవికాలంలో వచ్చే చెమటకాయలు, ప్రణాలు దీనివలన రాకుండా పోతాయి. జుట్టుకు ముల్తానామట్టిని ప్రయోగించే

అలవాటు ఇప్పటికీ ఉంది. దీనివలన మలినం దూరమై జుట్టు నల్లగా - మృదువుగా నిగనిగలాడుతూ ఉంటుంది. మస్తిష్కాన్ని చల్లగా ఉంచుతుంది. చేతి అశుద్ధాన్ని శుభ్రపరుచుకోవడానికి మట్టిని ఉపయోగించాలి. వంటపాత్రలను శుభ్రం చేయడానికి మట్టిని మించిన వస్తువేదీ లేదు.

వ్యాధులకు తడి మట్టి పట్టిని వినియోగించాలి. శుభ్రమైన స్థలంలో చెత్త-చెదారం, కంకర లాంటివి లేని మృదువైన మట్టి చికిత్సలో బాగా ఉపయోగపడుతుంది. ఏ మట్టి మంచిది, ఏ మట్టి మంచిది కాదు అనే విషయంలో అంతగా హైరానా పడవలసిన అవసరం లేదు. మనకు దగ్గరలో ఉన్న ఏదైనా శుద్ధంగా ఉన్న స్థలం నుండి పొడిమట్టిని తీసుకోవాలి. అది ఎంత మెత్తగా ఉంటే అంత మంచిది. ఇసుక, గాలికి చెల్లాచెదురయ్యే మట్టి మంచిదికాదు. పాత్రలను శుభ్రం చేయడానికి మహిళలు వినియోగించే మట్టి చాలా మంచిది. తలకు పట్టించే ముల్తానా మట్టి, చిల్లర వర్తకులు అమ్మే ఎర్రమన్ను, సీమ సున్నం కూడ మంచివే. మట్టిని నూరి సన్నని వస్త్రంలో వస్త్రగాయం పట్టాలి. దీనివలన దానిలో ఉండే చెత్త-చెదారం, కంకరలాంటివి తొలగిపోతాయి. అందులో కుమ్మరి కుండలు చేయడానికి ఏ విధంగా మట్టి కలుపుతాడో ఆ మోతాదులో మరగకాచిన నీళ్ళుపోసి రొట్టె చేయడానికి వీలయిన ఆటాపిండిలాగా కలిపి పెట్టుకోవాలి. అలా కలిపిన మట్టి పూర్తిగా నానేవరకు, వేడి తగ్గేవరకు అలానే ఉంచాలి. ఆ మట్టిలో ఏదైనా రోగకారక క్రిములు ఉంటే వాటిని నాశనం చేయడమే వేడినీటి ఉద్దేశ్యం.

మట్టిని బాగా నలిపి ఒక్కొక్క అంగుళం లావులో రొట్టెలాగా తయారుచేసి బాధిత స్థానంలో పట్టివేయాలి. ఈ పట్టిని శుభ్రమైన, ముతక వస్త్రంతో వేయాలి. బాధకలిగే విధంగా లేదా రక్త ప్రసరణ ఆగిపోయే విధంగా బిగించి కట్టకూడదు. అలాగే మట్టి ఆ అంగం నుండి జారిపోయి ప్రక్కకు జరిగేంత వదులుగాను కట్టకూడదు. ఈ పట్టిని తడి ఆరిపోయేంతవరకు ఉంచాలి. అది ఎండిపోవడం మొదలైన వెంటనే కొత్త పట్టి వేయాలి. తీసివేసిన మట్టిని గొయ్యి తవ్వి అందులో పూడ్చివేయాలి. ఎందుకంటే అందులో విష అంశాలు చాలా ఉంటాయి.

పోతే రానివి మూడు - కాలం, యౌవనం, పరువు.

ఈ మట్టి పట్టి దాదాపు ప్రతి వ్యాధికి ప్రయోజనం చేకూరుస్తుంది. ఈ విషయంలో జలుబు చేస్తుండేమో అన్న భయం అవసరం లేదు. ఆ అభిప్రాయం తప్పని చాలా పరీక్షలలో తేలింది. మందుల ప్రభావం పడని లోతైన వికారాలు కూడా మట్టి చికిత్సతో నయమవుతాయి. మూత్రపిండాలు చెడిపోవడం, మూత్రాశయ రోగాలు, కడుపులో వుండ్లు, గర్భాశయ వికారాలు, గుండెదడ, ఊపిరితిత్తుల క్షయ, కాలేయపు వాపు మొదలైన శరీరంలో బాగా లోపల ఉండే వ్యాధులకు ఉదరం లేదా ఛాతి మీద ఈ పట్టి వేస్తే, అది లోపలి విషాలను నెమ్మది నెమ్మదిగా లాగివేస్తుంది. ప్రాణాంతక రోగాలు నయమవుతాయి. కడుపునొప్పి, మలబద్ధం, ప్రేవులలో మంట, ప్రేవులలో నొప్పి, జలోదరం, పాండురోగం, నీటి బుగ్గలు మొదలైన వాటికి పొట్టమీద పట్టివేయడం గొప్ప ప్రయోజనకారి. అతి మూత్రవ్యాధి, చుక్కలు చుక్కలుగా మూత్ర విసర్జన, మూత్రం పచ్చగా రావడం, తెల్లబంక మరియు స్త్రీల ప్రదర మాసిక ధర్మానికి, గర్భసంబంధమైన వ్యాధులకు పొత్తికడుపు మీద పట్టి వేయాలి. జ్వరం, రక్తస్రావం, ప్లేగు, కలరా, జారుడులాంటి వ్యాధులకు మూలం కడుపులో ఉంటుంది. కాబట్టి పొట్టమీద పట్టివేయాలి.

మొటిమలు, కురుపులు, కణుతులు, బొప్పి, వాపు, దురద, తామర మొదలైనవాటికి ఆయా స్థానాలలో ఈ పట్టి వేయాలి. ఈ వ్యాధులకు ఈ మృత్తికా చికిత్స మంత్రగత్తెలా పనిచేస్తుంది. బాధ వెంటనే తగ్గిపోతుంది. వ్యాధిని తగ్గించడంలో ఎటువంటి ఆలస్యమూ ఉండదు. కళ్లవెంట నీరుకారేటపుడు చిన్న చిన్న కళ్లలాంటి బిళ్ళలుగా చేసి కనురెప్పలపై ఉంచుకోవాలి. దంతాలు, చిగుళ్ల బాధలకు బుగ్గలపై పట్టి వేసుకోవాలి.

విష జంతువులు కరచినపుడు ఆ ప్రాంతంలో మట్టి బిళ్ళల పట్టి వేస్తే వెంటనే ప్రయోజనం చేకూరుతుంది. కందిరీగ, తేలు, తేనెటీగ, కాళ్ళజెర్ర, ఎలుక, కప్ప, బల్లి, పెద్ద సాలీడు, కుక్క, కోతి మొదలైనవి కరచినచోట కూడా మట్టిబిళ్ళల పట్టి వేయాలి. నొప్పి వెంటనే తగ్గిపోతుంది.

విషం ఎక్కడు. పాముకాటు వేసినపుడు ఆ స్థానంలో రక్తాన్ని తీసివేసిన తరువాత మట్టితో కప్పి ఉంచాలి. లేదా గోతిలో పూడ్చి ఉంచాలి. శరీరం అంతా విషం వ్యాపిస్తుంది అనిపించినపుడు గొంతువరకు గోతిలో పూడ్చి ఉంచాలి. మెడ పైభాగం అంతా విషపూరితమయ్యే రోగాలలో ఛాతి వరకు గోతిలో పాతి ఉంచే చికిత్స గొప్ప ప్రయోజనకారి.

పొయ్యిలో కాలిన మట్టితో పళ్ళుతోముకుంటే పళ్ళు స్వచ్ఛంగా ఉంటాయి. వయేరియా అనేది రాదు. మట్టికుప్పలో నీళ్ళు పోసి దానినుండి వచ్చే వాసన పీలిస్తే ముక్కువెంట రక్తంకారుట, జలుబు, పీనస్ మొదలైనవి బాగవుతాయి. వడదెబ్బ తగిలినపుడు పాదాలమీద మన్ను వ్రాయాలి. శిరస్సు మీద మట్టి లేపనం చేస్తే మస్తిష్కం శాంతిస్తుంది. ఒక శేరు నీటిలో ఒక చటాకు మట్టి కలిపి ఆరుగంటలు ఉంచాలి. మట్టి క్రిందికి దిగిన తరువాత నీటి తేటను త్రాగితే జ్వరం, దబ్బిక, వేడి, కాలుట, అనిద్ర, ఉన్మాదంలాంటి వేడితో ఉత్పన్నమయ్యే వ్యాధులు శాంతిస్తాయి.

దెబ్బ తగిలినపుడు మట్టి లేపనం ఫలదాయకం. గాయాలు కూడ త్వరగా తగ్గిపోతాయి. సాధువులు విభూది రాసుకుంటూ ఉంటారు. అదేవిధంగా మృత్తిక లేదా ఇసుకతో శరీరాన్ని బాగా తోపి కడిగితే తామర, గజ్జి, దురద, మొటిమలు, దుర్వాసన మొదలైన వికారాలు పూర్తిగా తగ్గిపోతాయి. చర్మం కోమలంగా, నిర్మలంగా, స్వచ్ఛంగా, కాంతివంతంగా తయారవుతుంది.

లోహంతో చేసిన పాత్రలకంటే మట్టికుండలో భోజనం తయారుచేయడం, మట్టిపొయ్యిలో రొట్టెలు కాల్చడం, మట్టి ముంతలతో నీళ్ళు, పాలు త్రాగడం లాభదాయకం. ఇందువలన ఆహారం రుచి కూడ ఎన్నోరెట్లు పెరుగుతుంది. గిన్నెలో కాచిన పాలకు, మట్టికుండలో కాచిన పాలకు రుచిలో తేడా ఏమిటో ఎవరైనా పరీక్షించి తెలుసుకోవచ్చు. నిజానికి మట్టి గొప్ప ప్రయోజనకరమైన వస్తువు. దానినుండి ప్రయోజనం పొందడానికి నిరంతరం ప్రయత్నం చేస్తూఉండాలి.

★★★

ఈ నెలలో కనీసం ఆయిదుగురు వ్యక్తులను పత్రిక చందాదారులుగా చేర్పించండి.

వెంట వచ్చేవి మూడు - పాపం, పుణ్యం, నీడ.

ఆధ్యాత్మిక పంచశీల

ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క విధమైన దృష్టితో వారి వారి కార్యక్రమాల ననుసరించి రకరకాల పంచశీలలను తయారు చేశారు. అన్ని వర్గాలలోని అన్ని రకాల మనుష్యులకు అన్ని వేకలా ఉపయోగపడేది ఒక్కటి లేదు. ఈనాటి పరిస్థితులకు అనుకూలంగా సర్వులకు ఉపయోగపడే పంచశీల కావాలి.

బుద్ధ భగవానుని పంచశీలను పరికిద్దాం. ఆయన తన అనుచరులను, బౌద్ధ భిక్షువులను లక్ష్యంగా చేసికొని దానిని తయారు చేశారు.

- 1) ఎవరి జీవితాన్నీ నష్టపరచవద్దు. (పూర్తి అహింసను పాటించు)
- 2) దొంగతనము ద్వారా, మోసంతో ఆర్జించవద్దు.
- 3) ఇంద్రియ నిగ్రహంతో బ్రహ్మచర్యాన్ని పాటించు.
- 4) ధర్మాన్ని దృష్టియందుంచుకొని సత్యమైన దానినే తక్కువగా మాట్లాడు.
- 5) మత్తు పదార్థములను త్రాగుట, తినుట చేయవద్దు.

శ్రద్ధగా పరిశీలించినట్లైతే ఇవి ధర్మోపదేశకులు తీసికొనవలసిన జాగ్రత్తలుగా స్ఫురిస్తాయి. ఉపదేశకునకు, సామాన్యునకు భేదముండాలి కదా!

పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, చైనా అధ్యక్షుడు కలసి రాజనీతికి సంబంధించిన పంచశీలను రచించారు.

- 1) ఒక దేశము మరి యొక దేశాన్నత్యమును గౌరవించాలి. దాని సార్వభౌమత్వమునకు హాని కలిగించరాదు.
- 2) వివాదాస్పదమైన సందర్భాలలో ఆక్రమణకు దిగకుండా పరస్పర చర్చల ద్వారా సమన్వయాన్ని సాధించాలి.
- 3) ఒక దేశము మరి యొక దేశపు ఆంతరంగిక విషయాలలో జోక్యము చేసికొనరాదు.
- 4) సమతౌల్యమును కలిగియున్న సద్భావములను స్వీకరించాలి.
- 5) శాంతి పూర్వక విధానాన్ని అమలు చెయ్యాలి.

వీటిని పరిశీలించి చూచినట్లైతే ఇవి కేవలం దేశాధినేతలకు సంబంధించినవిగా స్పష్టమవుతుంది.

సత్యాగ్రహోద్యమ సమయంలో మహాత్మా గాంధీ రచించిన పంచశీలను చూద్దాం.

- 1) భయమును వదలివేయండి.
- 2) శారీరికశ్రమచేయడానికి ముందుకురండి.
- 3) రుచులకు ప్రాధాన్యాన్ని ఈయవద్దు.
- 4) మత భేదమును విడిచి పెట్టండి.
- 5) అంటరాని తనము అనేది లేనేలేదు.

వీటిని పరిశీలించి చూచినట్లైతే ఆనాటి సామాజిక స్థితిగతులను దృష్టియందిడికొని, అప్పటికి కావలసిన సూత్రాలు చెప్పటం జరిగిందని వేరే చెప్పవలసిన పనిలేదు.

మహర్షి పతంజలి యోగ శాస్త్రంలో 5 కర్తవ్యాలను 5 యజ్ఞాలుగా మలచి చెప్పారు.

- 1) అహింస 2) సత్యము 3) అస్తేయము (దొంగతనము చేయరాదు) 4) బ్రహ్మచర్యము (ఇంద్రియ నిగ్రహము) 5) అపరిగ్రహము (దానము స్వీకరింపరాదు)

ఈ ఐదు కూడ యోగం ద్వారా ఆత్మ ప్రగతిని సాధింపగోరే వారికి మాత్రమే ఉపయోగపడతాయి.

నేటి పరిస్థితులను దృష్టియందుంచుకుని యుగ ధర్మమునకు తగిన విధముగా సేవ చేయాలనుకున్న వారి కోసం ఈ ఆధ్యాత్మిక పంచశీలను తయారు చేయడం జరిగింది.

- 1) సత్యదృష్టిపైన శ్రద్ధ.
- 2) సత్యంగముపైన శ్రద్ధ.
- 3) సదాశయాలపై సహయోగముపై శ్రద్ధ.
- 4) సామాజిక న్యాయంపై శ్రద్ధ.
- 5) సత్యస్వరూపుడైన పరమాత్మపై శ్రద్ధ.

పై పంచశీలవలె కాక ఈ పంచశీల ప్రతి సామాన్య మానవుని ఉజ్వల భవిష్యత్తును దృష్టియందిదు కొని తయారు చేయడం జరిగింది. ఇది సర్వసాధారణ మానవులనుండి సర్వోన్నతుల దాక ఉపకరించే పంచశీల. ఇదే ఆధ్యాత్మిక పంచశీల.

★★★

దానానికీ, యజ్ఞానికీ ప్రేరణ ఇచ్చేది స్వాధ్యాయం.

ఆత్మానుభూతి యోగం

(1) ఒక ప్రశాంతమైన ఏకాంత స్థలానికి పోవాలి. నిర్జనంగా, కోలాహలం లేని స్థానాన్ని ఈ సాధనకు ఎన్నుకోవాలి. ఈ విధమైన ఒక స్వచ్ఛమైన గాలి వచ్చే గదిని ఇంటిలోనైనాగానీ, నదీ తటమున గానీ, ఉపవనంలోగానీ ఎన్నుకోవచ్చు. చేతులు, ముఖం కడుక్కుని కూర్చోవాలి. పడక కుర్చీలోగానీ లేక గోడకో వృక్షానికో ఆనుకుని కూర్చుంటే ఈ సాధన చక్కగా జరుగుతుంది.

చక్కగా కూర్చొని మూడుసార్లు సుదీర్ఘంగా శ్వాసపీల్చాలి. లోపల ఉన్న గాలిని పూర్తిగా బయటికి వదలి శ్వాసకోశాన్ని పూర్తిగా గాలితో నింపడం దీర్ఘశ్వాస అవుతుంది. మూడుసార్లు ఈ విధంగా గాలి పీల్చడం వదలడంవల్ల హృదయమునకు, ఊపిరితిత్తులకు చక్కని ధార్మిక శుద్ధి జరుగుతుంది. (స్నానం వల్ల శరీరానికి జరిగినట్లు).

మూడుసార్లు శ్వాస పీల్చి వదిలిన తరువాత శరీరాన్ని శిథిలం కానీయాలి. శరీరంలోని అన్ని అంగములలోను నిండియున్న ప్రాణశక్తి అంతా హృదయంలో ఏకత్రితమై చేతులు కాళ్ళు మొదలైన అంగ ప్రత్యంగములు శిథిలంగా, నిర్జీవంగా డీలాపడి, నిష్క్రియంగా ఉన్నట్లు భావించాలి. మెదడులోని అన్ని ఆలోచనలు, కల్పనలు శాంతిపొందినట్లు, శరీరమంతటా వినీలాకాశం వ్యాప్తిచెందినట్లు భావించాలి. ఈ విధమైన స్థితి లభించడానికి కొన్ని రోజులు ప్రయత్నం చేయాలి. అభ్యాసంవల్ల కైధిల్యము, శాంతి అనుభవంలోనికి వస్తాయి.

శరీరం చక్కగా శిథిలమైన తర్వాత, హృదయంలో అంగుష్ఠ (బొటన వ్రేలు) మాత్రం ప్రమాణంలో శుభ్ర, శ్వేత, జ్యోతి స్వరూప ప్రాణశక్తిని ధ్యానించాలి. “అజరామర, శుద్ధ, బుద్ధ, చేతన, పవిత్ర, ఈశ్వరీయ అంశయగు ఆత్మను నేను,” “నా వాస్తవిక స్వరూపమిది”, నేను సచ్చిదానంద స్వరూపుడనగు ఆత్మను” అని భావించాలి.

(2) ముందు చెప్పిన శిథిలాసనంతోపాటు, ఆత్మదర్శనం పొందేటందుకు చేసే సాధన ఈ యోగమందలి ప్రముఖ సాధన.

ఈ సాధన అభ్యాసంతో చక్కగా ఫలించిన తర్వాత మాత్రమే తరువాతి మెట్టుపై అడుగుపెట్టాలి. రెండవ భూమిక యందలి సాధనాభ్యాసము ఈ క్రింద ఇవ్వబడింది.

(3) పైన చెప్పిన శిథిలావస్థయందు, అంతటా నీలివర్ణ ఆకాశాన్ని ధ్యానించాలి. ఆ ఆకాశంలో బాగాపైన సూర్యసమజ్యోతి స్వరూప ఆత్మ అవస్థితమైనట్లు చూడాలి. “నేనే ప్రశాశించు ఆత్మను”- ఈ నిశ్చయమైన సంకల్పము చేయాలి. నా శరీరము భూమిపై బడి అచేతనావస్థలో ఉన్నది. దానిని నేను చూస్తున్నాను. అందలి అంగ, ప్రత్యంగములన్నింటిని ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా చూస్తున్నాను. అందలి ప్రతి భాగము నా పనిముట్టు, నా వస్త్రము, ఈ యంత్రము నా ఇచ్ఛానుసారము పని చేయటానికి దొరికినవని తృప్తిగా భావించాలి. నేను వానిని నిజమైన ఆత్మస్వార్థమునకే వినియోగిస్తానని పదే పదే ధ్యానావస్థ యందు మనసులో ప్రతిధ్వనింపజేయాలి.

(4) రెండవ భూమికలో ధ్యానము చక్కగా కుదురుగా నిలచిన తర్వాత మూడవ భూమికలో అడుగుపెట్టాలి.

తన్ను తాను సూర్యుని స్థితిలో ఆకాశమందు నిలచియున్నట్లు “నేను సమస్త భూమండలముపై నాప్రకాశ కిరణాలను వెదజల్లుతున్నాను. విశ్వము నా కర్మక్షేత్రము, నా లీలాభూమి. భూతలంలోని అన్ని వస్తువులను, శక్తులను నే కోరిన ప్రయోజనము నెరవేరుటకు వినియోగిస్తాను. వాటి ప్రభావము నామీద పనిచేయదు. ప్రపంచమందు పంచభూతముల గతి విధులన్నియు నాకొక వినోదము, ఒక మనోరంజక దృశ్యము మాత్రమే. నేను ప్రాపంచిక హాని లాభములచేత ప్రభావితుడనుగాను. నేను శుద్ధ చైతన్య, సత్య స్వరూప, పవిత్ర, నిర్దేప, అవినాశి ఆత్మను. నేను ఆత్మను, నేను మహాత్మను. నేను మహా పరమాత్మ యొక్క విశుద్ధ స్ఫులింగమును”. ఈ మంత్రమును మనసున పదే పదే జపించాలి.

తృతీయ భూమిక యందు ధ్యానము నిరంతరము ఆభాసము చేత భాసితమైన ఈ సాధన యొక్క సిద్ధావస్థ ప్రాప్తించినట్లుగా భావించవచ్చు. దీనినే జాగృత సమాధి యని, జీవన్ముక్తావస్థయని పిలుస్తారు.

నవ్వింపడం భోగం.

పండితుల మండిపాటు

భాగవత ప్రవచనం ద్వారా వచ్చిన దక్షిణను హరిజన ఫండ్ కు ఇవ్వడంపట్ల బ్రాహ్మణులు తీవ్ర వ్యతిరేకతను ప్రకటించారు. ఆలయాలలో, ప్రవచనాలలో వచ్చిన దాన దక్షిణను బ్రహ్మ భోజనానికే వినియోగించాలని పండిత దేవీచంద్ శాస్త్రి పేర్కొన్నారు. ఆయన నాయకత్వంలో ఇతర బ్రాహ్మణులు కూడ అలాంటి చర్య మతాన్ని అపమానించడమే అని వాదించారు. ఈ అభిప్రాయాలను వ్యక్తంచేసే ఉత్తరాలు 'సైనిక్' పత్రిక కార్యాలయానికి రాసాగాయి. పాలీవాల్ జీ ఆ ఉత్తరాలను శ్రీరామ్ కు ఇచ్చి నవ్వసాగారు. శ్రీరామ్ ఆ ఉత్తరాలకు జవాబులు వ్రాస్తూ వచ్చారు. అయినా వ్యతిరేకత తగ్గలేదు. ఆ వాదాన్నే వేర్వేరు విధాలుగా చేస్తూవచ్చారు వ్యతిరేకులు.

వ్యక్తిగతంగా జవాబులు ఇచ్చినా వ్యతిరేకత తగ్గకపోవడంతో- శ్రీరామ్ 'సైనిక్' పత్రికలో ఒక చిన్న వ్యాసం వ్రాశారు. ఆ వ్యాసం మొదట్లో అభ్యంతరాలు తెలుపుతూ వచ్చిన ఎనిమిది ఉత్తరాలు ఇవ్వబడ్డాయి. కులం, వంశం, శరీరం, ఆరోగ్యం, విద్య వంటి వాటిపల్ల భగవంతుణ్ణి చేరడానికి అనర్హత కలుగదని ఆ వ్యాసంలో శాస్త్ర ప్రమాణాలు, సంతోల జీవితాలు ఆధారంగా నిరూపించబడింది. 'పరమేశ్వరుని అనుగ్రహం అందరికీ నిరాటంకంగా అందుతూన్నప్పుడు- ఆయన పేరిట వచ్చిన చిన్నా పెద్దా మొత్తాలు దళిత ప్రజలకోసం వినియోగించవచ్చు. ఇందులో దోషం లేదు. అలా వినియోగించడం గర్వించదగిన, సంతోషించదగిన విషయం'- అని ఆ వ్యాసంలో ఆయన వివరించారు.

శాస్త్ర ప్రమాణాలు ఆధారంగా వ్రాయబడిన ఈ వ్యాసం పండిత దులీచంద్, గౌరాంగ శర్మ, నివినీ గౌడ్లకు మరింతగా కోప కారణం అయింది. ఆ ముగ్గురూ 'సైనిక్' కార్యాలయానికి వచ్చారు. "శాస్త్రాలను అధ్యయనం చేశావా, చదివావా?"- అని యువకుడైన పండిత శ్రీరామ్ శర్మను అడిగారు.

శ్రీరామ్ ఇలా జవాబిచ్చారు- "మహాశయులారా! నా బుద్ధికి, అవగాహనకూ అందినంతవరకు అధ్యయనం చేశాను. నా పొరపాటు ఏదయినా ఉంటే తెలుపండి."

ఈ మాటలు చెప్పతూ ఆయన వినమ్రంగా చేతులు జోడించారు. ఆయన తమను అపహాస్యం చేస్తున్నారని ఆ పండితులు అనుకున్నారు. వారు మరింతగా మండిపడి ఇలా అన్నారు- "యువ పండితుడా! నీ విద్వత్తుపై ఇంత గర్వం ఉండడం నీకు తగదు. గర్వం ఉంటే మాతో శాస్త్రార్థం చెయ్యి. నీ ప్రతిపాదన శాస్త్ర సమ్మతమని నిరూపించు."

ఈ మాటలు విని శ్రీరామ్ లేచి నిలబడి ఇలా అన్నారు- "మీ పాండిత్యానికీ, శ్రద్ధా విశ్వాసాలకూ నేను ప్రణామం చేస్తున్నాను. శాస్త్రార్థం చేయడంలో నాకు ఆసక్తి లేదు. నా వివేకానికి సముచితమని తోచిన దానిని వ్రాశాను. దాన్ని తప్పుగా భావించేవారిని నేను క్షమించుమని అడుగుతాను. నేను వ్రాసిందే సరైనదనే మొండిపట్టు నాకు లేదు."

శ్రీరామ్ శాస్త్రార్థానికి భయపడుతున్నారని ఆ పండితులు భావించారు. ఆయన అధ్యయనం సగం సగమేననీ, ఓడిపోతాననే భయంతో తమ సవాలును స్వీకరించడంలేదనీ వారు అనుకున్నారు. ఈ స్థితిని తమ గెలుపుగా భావించి

నవ్వడం యోగం.

వారు పొంగిపోయారు. వారు మరింత గర్వంగా తిరిగివెళ్లారు. పాలీవార్లజీకి ఈ సంఘటన గురించి తెలిసింది. ఆయన శ్రీరామ్ తో ఇలా అన్నారు- “శ్రీరామ్! నీవు ఆ పండితులకు భయపడ్డావా? నీవు వ్రాసినదానికి నీవద్ద తగినన్ని ప్రమాణాలు లేవా?”

శ్రీరామ్ ఇలా జవాబిచ్చారు- “నాకు సంకోచమూ లేదు, ప్రమాణాల కొరతా లేదు. కానీ, ఆ పండితులు మొండివాళ్లలా కనబడ్డారు. వారితో వివాదం పెట్టుకోవడం అనవసరంగా ఉద్రిక్తతను సృష్టించడం అవుతుంది. వాళ్లు తగదా పెట్టుకోవడానికి మాత్రమే వచ్చారని నాకు అనిపించింది. కలహాన్ని తప్పించడానికే నేను వినమ్రంగా క్షమించుమని అడిగాను.”

గాంధీజీ ఉదాహరణ

ఈ వివేకాన్ని గుర్తించి, పాలీవార్లజీ విస్తుపోయారు. ఆయన మహాత్మా గాంధీ జీవితంలోని ఒక సంఘటనను వినిపించారు.

అలహాబాద్ లో ఒక శాస్త్రీజీ ఆయనతో తలపడ్డారు. మీరు నిమ్మ కులాల ప్రజలకు యజ్ఞోపవీతం ఇస్తారా? వారికి సంధ్యావందనం, గాయత్రీ జపం నేర్పుతారా? - అని ఆయన గాంధీజీని ప్రశ్నించారు. గాంధీజీ ఇలా జవాబిచ్చారు- వేద శాస్త్రాలలో విశ్వాసం ఉన్న ప్రతి వ్యక్తికీ యజ్ఞోపవీతాన్ని ధరించడానికీ, సంధ్యావందనం చేయడానికీ, గాయత్రిని జపించడానికీ హక్కు ఉంది; ఈ హక్కు హరిజనులకు లేకపోతే, ఇతర కులాలవారికీ ఇది అవసరం లేదు. ఈ సమాధానం విన్న శాస్త్రీజీ ఆ విషయమై శాస్త్రార్థం చేయవలసిందని గాంధీజీని సవాలుచేశారు. గాంధీజీ ఇలా విచిత్రమైన రీతిలో జవాబిచ్చారు- శాస్త్రార్థం జరపవలసిన అవసరమే లేదు; నేను మీ ఎదుట ఓటమిని అంగీకరిస్తున్నాను.

ఈ సంఘటనను వినిపించిన తర్వాత పాలీవార్లజీ ఇలా అన్నారు- “శ్రీరామ్! బాపూజీవలె నీవుకూడ వివేకాన్ని చూపావు.”

ఆ 1940వ దశకంలో శాస్త్రార్థాలు జోరుగా సాగేవి. సనాతన వాదులకూ, ఆర్యసమాజ్ వారికీ మధ్య శాస్త్రార్థాలు అనేకం జరిగేవి. స్వామి దయానంద వేదాలను ప్రమాణంగా స్వీకరించి, మత సంప్రదాయాలపై ప్రగతిశీలమైన వ్యాఖ్యలు చేశారు. ఛాందసవాదులు అందుకు కోపగించుకున్నారు. వీరు సనాతన ధర్మానికి సంకుచితమైన వ్యాఖ్యలు చేశారు. పురాణాలలో, సంప్రదాయాలలో, మూఢ విశ్వాసాలలో దాన్ని మూసి ఉంచారు. సనాతన ధర్మం మౌలికంగా ఎంతో విస్తృతమైనది, ఉదారమైనది, అన్నింటినీ తనలో ఇముడుచుకునేది. వేద శాస్త్రాలలోని సత్యాలే, మహాపురుషులలో, విద్వాంసులలో, సాధకుల నిర్మల బుద్ధిలో స్ఫురించే వేద శాస్త్రాల సత్యాలే సనాతన ధర్మానికి వ్యాఖ్యలుగా గుర్తింపు పొందాయి.

ఆర్యసమాజం తెచ్చిన ధార్మిక విప్లవం కొందరి స్వార్థ ప్రయోజనాలను దెబ్బతీసింది. వారు ఆ విప్లవాన్ని వ్యతిరేకించడానికై సనాతన ధర్మానికి సంకుచితమైన వ్యాఖ్య చేశారు. దానినే పట్టుకుని కూర్చున్నారు. వీరికీ, ఆర్య సమాజ కార్యకర్తలు-విద్వాంసులకూ మధ్య తర్క వితర్కాలూ, వివాదాలూ, ఘర్షణలూ తీవ్ర స్థాయిలో జరుగుతూఉండేవి. వాటిలో నిర్ణయమేదీ తేలేది కాదు. పైగా- కలహం, ద్వంద్వం మరింతగా పెచ్చుపెరిగాయి.

మూర్ఖత్వంతో కూడిన షరతులు

ఆ శాస్త్రార్థాలలో జయ పరాజయాల తర్వాతి షరతులు మూర్ఖత్వంతో నిండి ఉండేవి. ఒక ఉదాహరణ. బనారస్ లో ఒకసారి మహాత్మా వేదబిక్షు పండిత జగన్నాథ్ తో శాస్త్రార్థం జరిపారు. శాస్త్రార్థంలో ఓడిన వ్యక్తి తల గొరిగించుకుని, ప్రమాణ గ్రంథాలను తలపై పెట్టుకుని పాద రక్షలు లేకుండా గంగానది వరకు నడచివెళ్లాలని నిర్ణయం అయింది. అంతవరకు బాగానే ఉంది.

అలహాబాదులో మరో శాస్త్రార్థం జరిగింది. ఓడిపోయిన విద్వాంసుడు తన కుమార్తెను గెలిచిన విద్వాంసునికి ఇచ్చి పెళ్లి చేయాలని షరతు విధించబడింది. విద్వాంసులిద్దరూ

నవ్వకపోవడం రోగం.

వివాహితులే. ఇద్దరూ సమవయస్కులే. గెలిచిన వ్యక్తి ప్రత్యర్థి కూతురును పెళ్లి చేసుకోవడం తన కూతురును పెళ్లి చేసుకోవడం వంటిదే అవుతుంది. ఈ షరతు గురించి తెలుసుకున్న కొందరు ధార్మిక నాయకులు జోక్యం కలిగించుకున్నారు. ఆ కార్యక్రమాన్ని నిలుపుదల చేయించారు.

అవంతికలో జరిగిన ఒక శాస్త్రార్థంలో ఓడిన విద్వాంసుడు తన ప్రమాణ గ్రంథంపై చెప్పులు కురిపించాలనే షరతు విధించబడింది. విగ్రహారాధనపై జరిగింది ఆ శాస్త్రార్థం. సనాతనవాద విద్వాంసుడు శివభక్తుడు. ఓడిపోతే, ఆయన ఆలయంలోకి వెళ్లి తన ఓటమిని ప్రకటించాలి. ఆర్యసమాజ విద్వాంసుడు ఓడిపోతే, ఆయన వేదాలపట్ల అలాగే వ్యవహరించాలి. అదీ షరతు.

ఒకనాడు శాస్త్రార్థం వెనుక గల ఉద్దేశ్యం మంచిదే అయిఉండవచ్చు. శాస్త్రం యొక్క అర్థాన్ని అవగాహన చేసుకోవడానికై ఇద్దరు విద్వాంసులు కాని, విద్వాంసుల బృందాలు కాని వేదికమీదకు వచ్చేవారు. బౌద్ధిక చర్చ జరిగేది. ఫలితంగా ప్రజల మనస్సులూ, మెదడులూ తెరుచుకునేవి. స్వామి దయానంద ఉదయించడంతో ఈ ప్రక్రియ తీవ్రతరం అయింది. అయితే- కొద్ది దశకాలపాటు మాత్రమే అది సక్రమంగా జరిగింది. ఆతర్వాత అది డోలాయమానం అయింది. విజ్ఞులు దానిని పరిహరించేవారు.

హరిజనోద్ధరణపై వ్రాయబడిన వ్యాసంపై వచ్చిన అభ్యంతరాలకు సమాధానాలు ఇవ్వడం అన్నది ఉత్తమ విమర్శకు చక్కని పద్ధతి. పండితులు చేసిన సవాలు శాస్త్రార్థపు వికృత రూపానికి ఆహ్వానం. తన పరాజయాన్ని పత్రికలో ప్రకటించవలసిందిగా ఆ పండితులు శ్రీరామ్ కు కబురు పంపారు. శ్రీరామ్ అందుకు సమ్మతించలేదు. సవాలును స్వీకరించనప్పుడు గెలుపోటములు ఎలా సాధ్యపడతాయి- అని ఆయన సమాధానం పంపించారు.

ఆ పండితులు మూడు నాలుగు ఉత్తరాలు వ్రాశారు. శ్రీరామ్ ప్రతిసారీ అదే సమాధానం పంపుతూ వచ్చారు. చివరికి వారు తమ పక్షాన ఒక కరపత్రాన్ని ప్రచురించి పంచారు. శ్రీరామ్ దానికి జవాబు ఇవ్వలేదు. పత్రికలో కాని, విడిగా కరపత్రం అచ్చువేయించికాని దానికి ప్రతిక్రియను వ్యక్తపరచలేదు.

ధియోసఫికల్ సొసైటీలో చీలిక

ఎనీ బీసెంట్ మరణించి సంవత్సరమే అయింది. ఆమె సంస్థ ధియోసఫికల్ సొసైటీ (దివ్యజ్ఞాన సమాజం) చీలిపో సాగింది. భారతీయ ధర్మాన్ని, సనాతన ధర్మాన్ని ఆమె జీర్ణించుకున్నంతగా సమాజం జీర్ణించుకోలేకపోయింది. ఆనాటి బలీయమైన ధార్మిక ఉద్యమాలు రెండు- బ్రహ్మ సమాజం, ఆర్య సమాజం. అయితే, అవి ప్రచారం చేస్తూన్న ధర్మ-సంస్కృతులలో సమగ్ర భారతీయత నినదించడం లేదు. ఉద్యమాలు రెండూ వేద వేదాంగాలను భారతీయ ధర్మానికి కేంద్ర బిందువులుగా పరిగణించాయి. అయితే- అవతారాలు, విగ్రహారాధన, భక్తి, బహుదేవవాదం, సాకార ఉపాసన, వ్రతాలు ఉపవాసాల వంటి సాధనాలకు ఆ ఉద్యమాలు గుర్తింపు ఇవ్వలేదు, ఉద్యమాలు రెండూ కుల తత్వం, ఉచ్చనీచాలు, గ్రుడ్డి నమ్మకాలు, మూఢాచారాల వంటివాటిని వ్యతిరేకించాయి. స్త్రీ విద్యను సమర్థించాయి. బాల్య వివాహాలు ధర్మ విరుద్ధములని ప్రకటించాయి. ఈ సంస్కరణలతోపాటు అవి ఒక విషయంలో అతిగా వ్యవహరించాయి. సనాతన ధర్మమనే ఆకాశాన్ని సరిహద్దులలో బంధించాయి. బ్రహ్మ సమాజం కేవలం విద్వాంసుల సముదాయమే. సామాన్య ప్రజలపై వారికి పట్టు లేదు. అయితే ఆర్య సమాజం విస్తృత సమాజాన్ని తాకింది. దాని ప్రభావం కానవస్తోంది.

ఆర్యసమాజం, బ్రహ్మసమాజముల సిద్ధాంతాలపై వ్యాఖ్యానిస్తూ పండిత శ్రీపాద జోషీ ఇలా వ్రాశారు-

మతం మానవ నిర్మితం. ధర్మం దైవదత్తం.

బ్రహ్మసమాజం సనాతన ధర్మం అనే భ్రమను కల్పిస్తుంది. క్రైస్తవానికి భారతీయ రూపంగా కనిపిస్తుంది అది. అలాగే, ఆర్యసమాజంకూడ వర్తమాన హిందూత్వానికి విభిన్నంగా కనిపిస్తుంది. అది భారతీయ ధర్మానికి వీర బాహువు, తేజోవంతమైన రూపం. అయినా, అది సమగ్రం కాదు.

మరో ప్రక్క ఎనీ బీసెంట్ వ్యాఖ్యానించిన హిందూత్వం స్థూలంగా సమగ్ర హిందూత్వాన్ని ప్రతిపాదించింది. ఒక ఆంగ్లేయ మహిళ యోగం, భక్తి, అనుష్ఠానం, అవతారాలు, పూజ, పునర్జన్మవంటివాటిని గురించి ఉపన్యసించడం భారతీయులనే కాక, పాశ్చాత్య విద్వాంసులను కూడ ఆశ్చర్యంలో ముంచెత్తింది. కొందరు భారతీయులలో డోలాయమానంగా ఉన్న ధార్మిక విశ్వాసాన్ని ఆ చర్య దృఢపరచింది.

ఎనీ బీసెంట్ ఆనాటి ప్రఖ్యాత విదుషీమణి. ఆమె ప్రభావశాలి అయిన వక్త. ఆమె సంప్రదాయబద్ధమైన కుటుంబానికి చెందిన మహిళ. ఇంగ్లాండులో ఆమె ఫేబియన్ సొసైటీ అనే సంస్థలో పనిచేశారు. జార్జ్ బెర్నార్డ్ షా వంటి రచయితలు ఆమె సహచరులు. ఆమెకు ఆంగ్ల భాషపై అద్భుతమైన పట్టు ఉంది. ఆమెవలె ఉపన్యాసం ఇవ్వగలిగిన వారు ఇంగ్లాండులో లేరని బెర్నార్డ్ షా వ్రాశారు. ఇంగ్లాండులోనే కాక - మొత్తం యూరపులో కూడ ఆమెతో సమానమైన వక్త బహుశా ఉండరు. ప్రపంచానికి ఇవ్వదగినది భారత్ వద్ద అపారంగా ఉన్నదని ఆమె విశ్వసించారు. భారత్ ఇవ్వగలిగేది సనాతన ధర్మంనుండి మాత్రమే ఉద్భవిస్తుంది; సనాతన ధర్మంపై ఆపదల మబ్బులు క్రమ్ముకున్నాయి; వాటిని తొలగించే అనుష్ఠానాన్ని భారతీయులు మాత్రమే నిర్వహించగలుగుతారు - ఇదీ ఆమె నమ్మకం.

ఆమె తమ స్థాయిలో ఒక ప్రయోగం చేశారు. అది పూర్తిగా విఫలమయింది. ఆ వైఫల్యం ధార్మిక రంగంలో కాలుష్యాన్ని సృష్టించింది. ఫలితంగా - ధియోసఫికల్ సొసైటీ

త్యాగానికి ప్రతిరూపం

అసంఖ్యాకులైన అజ్ఞాత స్వామి భక్తులు, దేశభక్తులు, వీరులు తమ రక్త తర్పణంతో భారతదేశ గౌరవాన్ని ఇనుమడింపచేశారు. వారిలో సర్దార్ ఝాలా మానా ఒకడు. జగత్ప్రసిద్ధమైన హల్దీఘాట్ రంగంలో రాణాప్రతాప్ మానసింగును చంపేందుకు ముందుకు దూకినప్పుడు అదృష్టవశాత్తు మానసింగు ఏనుగు పారిపోయింది. మానసింగ్ బ్రతికిపోయాడు. కాని రాణా శత్రుసైన్యం మధ్య ఇరుక్కొని పోయాడు. ఆయన బాగా అలసి ఉన్నాడు. ఆయన ప్రాణాలు ప్రమాదంలో పడ్డాయి. ఆ సంకట స్థితిని గమనించి ఝాలామానా శత్రువులను సంహరిస్తూ అక్కడికి చేరాడు. రాణాప్రతాప్ వద్ద ఉన్న రాజచిహ్నాన్ని తన శిరస్సుపై ధరించాడు.

ఝాలామానాను శత్రువులు రాణాప్రతాప్ గా భావించి అతనితో యుద్ధం చేయసాగారు. ఝాలామానా అద్భుతమైన వీరుడు. అతడు మొగలులను చీల్చి చెండాడాడు. చివరకు యుద్ధం చేస్తూ అతడు వీరస్వర్గాన్ని అలంకరించాడు.

ఝాలా త్యాగ పరాక్రమాల వల్ల రాణా ప్రతాప్ ప్రాణాలు రక్షింపబడ్డాయి. ఇలాంటి వీరుల పరంపర మనదేశంలో ఉన్నంతవరకు మనదేశం అమరంగా వెలుగుతుంది. రాజులు, నాయకులు ఇటువంటి వ్యక్తులను - ఒకరు, ఇద్దరిని కాదు - లక్షల సంఖ్యలో నిర్మించాలి. ఆ వక్తులు నాయకుల స్థానాన్ని భర్తీ చేసే యోగ్యత కలిగినవారై ఉండాలి. నాయకుల పట్ల త్యాగ భావనతో, భక్తితో క్రమశిక్షణతో వ్యవహరించేవారుగా ఉండాలి. రాణాప్రతాప్, శివాజీలలో ఇటువంటి గుణాన్ని విశేషంగా చూస్తాము.

చిందరవందర కాసాగింది. ఆ విచ్ఛిన్నత కారణంగా, దానినుండి ఏర్పడిన కొన్ని పరిణామాలు కారణంగా - ఎనీ బీసెంట్ 1933లో తనువు చాలించారు.

★★★

ధర్మం సనాతనం, నిత్య నూతనం.

పారిశ్రామిక జగత్తులో ఆధ్యాత్మిక విప్లవం

ధనిక వర్గపు తీరు మారాలి

పరమ పూజ్య గురుదేవులు ఆధ్యాత్మిక సామ్యవాదాన్ని ప్రతిపాదించారు. వారొక విలక్షణ ప్రయోగం జరిపారు. మన సంస్థ నిర్మాణంలో ప్రజల భాగస్వామ్యాన్ని సమీకరించారు. రోజుకు పది పైసలతో ప్రారంభించి రోజుకు ఒక రూపాయి లేక ఒక రోజు ఆదాయాన్ని ఇవ్వడం అనే అంశదానం - జ్ఞానఘటం ఆధారంగా ఇంతటి విరాట్ సంస్థను నిర్వహించడం ఒక అవతార చేతనకే సాధ్యమయే పని. పూజ్యవరులు ఇలా వ్రాశారు-

“సమాజాన్ని పణంగా పెట్టి సంపాదించిన సొమ్ములో, బుద్ధి కుశలత ఆధారంగా కూడబెట్టిన సొమ్ములో ఒక ఇబ్బంది ఉంది. విలాసాలకూ, అహంకార ప్రకటనకూ, కూడబెట్టడానికీ, కొడుకులకూ, మనుమలకూ మాత్రమే ఖర్చుచేయబడితే ఆ సొమ్ము నిందనీయం అవుతుంది. ధనాన్ని ఖర్చుచేయడంలో స్వచ్ఛతను పాటించాలి. ఆర్థిక సమానత్వపు యుగం వస్తోంది. అంతకుముందే మన ధనిక వర్గం తీరు మారడం మంచిది.”

కాలం మారుతోంది. సామాజిక నిబద్ధత లోపిస్తే మన మనుగడ మిగులదని అందరూ గుర్తిస్తున్నారు. పెక్కు పారిశ్రామిక సంస్థలు సమాజ సేవా పథకాలకు విరాళాలు ఇస్తున్నాయి. అయితే ఇవన్నీ పై మెరుగులుగా జరిగినప్పుడు, తాము పేదల ప్రవక్తలమని చాటుకోవడానికి జరిగినప్పుడు - నిజం దాచినా దాగదు. భారీ పరిశ్రమల రంగం నేడొక తీవ్ర సమస్యను ఎదుర్కొంటోంది. ఆ రంగంలో ఒత్తిళ్లూ, కుటుంబాలలో చీలికలూ, ఆత్మహత్యలూ, జీవనశైలివల్ల వచ్చే రోగాలూ, సామర్థ్య లోపమూ పెరుగుతున్నాయి. ఏదో విధంగా డబ్బు సంపాదించాలనే లక్ష్యంతో గడిపే నీరస జీవితం ఇందుకు కారణం. సరైన జీవన దృక్పథం లోపించడం ఇందుకు కారణం.

గత ముప్పై సంవత్సరాలలో ఐ.టి రంగం బాగా విస్తరించింది. మన దేశంలోనే ప్రపంచ స్థాయి సౌకర్యాలూ, ఉన్నత వేతనాలూ, మధ్య మధ్య విదేశ పర్యటనలూ - వీటితో మన మేధావి వర్గం వారు తలమునకలై ఉన్నారు. మాల్లూ, మట్టిపెక్సీలూ, ప్లాజాలూ, రిటైల్ స్టోర్లూ పెరుగుతున్నాయి. ఇళ్లలో రకరకాల సాధనాలు అమర్చుతున్నారు. అయితే ఇందుకు ఎంతటి మూల్యాన్ని చెల్లించవలసివస్తోందో జనం ఆలోచించడంలేదు.

మేనేజర్లకు కార్యశాలలు

ఈ నేపథ్యంలో గాయత్రీ పరివార్ యువ విభాగం ఇటీవల ముంబై, బరోదరా, బెంగుళూరులలో కార్యశాలలను నిర్వహించింది. ఈ కార్యశాలలలో వేయి మందికిపైగా మేనేజర్ స్థాయి మేధావులు పాల్గొన్నారు. జీవించే కళ, యోగ-ధ్యానాలు, సమాజ సేవ, సమయ దానం - అంశ దానం మున్నగు విషయాలలో శిక్షణ ఇవ్వబడింది. ఈ కార్యశాలలనుండి అనేక కార్యక్రమాలు ఉద్భవించాయి. ఆధ్యాత్మిక మంత్ర చికిత్స, రేకీ, యోగ చికిత్స, మూలికా వైద్యం, స్ట్రెస్ మేనేజ్మెంట్, గ్రూప్ కౌన్సిలింగ్ మున్నగు అంశాలపై కార్యశాలలను నిర్వహించవలసిందిగా పెక్కు సంస్థలు మన మిషన్‌ను అభ్యర్థించాయి.

14 నగరాలలో యువ విభాగాలు

గాయత్రీ పరివార్ యూత్ గ్రూప్ యువ టెక్నీషియన్లు - మేనేజర్ వర్గ కార్యకర్తల విభాగం. ప్రస్తుతం బొంబాయి, బరోదరా, సూరత్, బెంగుళూరు, పుణె, ఢిల్లీలలో ఈ విభాగం పనిచేస్తోంది. చెన్నై, హైదరాబాద్, కోల్కతా, లక్నో, లూధియానా, జయపూర్, అహ్మదాబాద్, నాగపూర్లలో ఈ విభాగం శాఖలు త్వరలో నిర్మాణం అవుతాయి. ఈ 14 శాఖలద్వారా దేశమంతటిలో ఒక విప్లవాత్మక ఉద్యమాన్ని నిర్వహించడానికి పథకం

శరీరం ఆత్మకు వాహనం, ఆవరణం, ఉపకరణం.

రూపొందుతోంది. యువ రిసోర్స్ పర్సన్స్ కు శిక్షణ ఇవ్వడం కోసమై దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయంలో ఒక ఫేకల్టీ (విభాగం) స్థాపించబడుతోంది. ఈ నగరాలలో జరిగిన అభివృద్ధిని గ్రామాలకు ఎలా అందించాలి? పారిశ్రామిక సంస్థలలోని ఉద్యోగులలో నిర్మాణాత్మక దృక్పథాన్ని ఎలా పెంచాలి? వారిలో ఆధ్యాత్మికతను ఎలా పెంపొందించాలి- అనే విషయాలపై ఆ విభాగంలో శిక్షణ ఇస్తారు. సంపన్న వర్గం, వైజ్ఞానిక- మేనేజర్ వర్గం యుగనిర్మాణ యోజన యొక్క శతసూత్ర కార్యక్రమ నిర్వహణలో భాగస్వాములు కావడానికి ఈ ఉద్యమం ఉపకరిస్తుంది. ఈ ఉద్యమం ద్వారా ఈ వర్గాలకు చెందిన వ్యక్తులు ఆధ్యాత్మికంగా వికాసంపొంది సమాజ పరమేశ్వరుణ్ణి ఆరాధించ గలుగుతారు. ఆ వ్యక్తులు ఆయురారోగ్యాలతో జీవిస్తారు. వారి కుటుంబాలకు సంస్కారాలు అందుతాయి. అభివృద్ధి, సమృద్ధి సక్రమంగా వినియోగం అవుతాయి. సమత సాకారం అవుతుంది.

పంచ సూత్ర కార్యపద్ధతి

వ్యాపారిక కార్య కుశలతకు ప్రారంభం స్వగృహం నుండి జరుగుతుంది. ప్రతి వ్యక్తి తన కుటుంబానికి ఒక బడ్జెట్ తయారుచేస్తాడు. ఇంటి పనులకు భార్యపై ఆధారపడతాడు. పిల్లల బాగోగులను కూడ ఆమె చూచుకుంటుంది. తాను బయటి పనులలో రాత్రింబవళ్లు నిమగ్నం అవుతాడు. సంపాదిస్తాడు. ఈ పని అంతా నైపుణ్యంతో జరగాలి. భగవద్గీతలోని కర్మయోగాన్ని జీవితంలో అమలు జరపాలి. అప్పుడే ఆఫీసులో, కుటుంబంలో సామరస్యం నిలచి ఉంటుంది. వ్యక్తి జీవితంలో సాఫల్యాన్ని సాధిస్తాడు. నేడీ పని జరగడంలేదు. మనం మన కుటుంబం నుండి ఈ పనిని ప్రారంభించాలి. ఆతర్వాత దీనిని ఆఫీసుకూ, పరిశ్రమకు విస్తరింపజేయాలి. ఒత్తిడి లేకుండా జీవించే కళలో నిష్ణాతుడైన కార్యదక్షుడు దేశానికి వెన్నెముక అవుతాడు. ఆత్మనిర్మాణం నుండి కుటుంబ నిర్మాణం, పారిశ్రామిక కుటుంబ నవ నిర్మాణం, సమాజ నిర్మాణం,

యుగ నిర్మాణం- అనే అయిదు సూత్రాల కార్యపద్ధతిని దేశమంతటికీ విస్తరించడానికి వచ్చే మూడు సంవత్సరాలలో మనం కృషి చేయాలి. తద్వారా మన దేశం ప్రపంచంలో అగ్రరాజ్యం అవుతుంది. అందుకు నందేహం రవంతయినా లేదు.

సమాజ సేవలో ధనశక్తి

సంపన్నులనుండి, పారిశ్రామికవేత్తలనుండి మాకు దానం అక్కరలేదని పరమపూజ్య గురుదేవులు వ్రాసి ఉన్నారు. అయినా- యుగ పరివర్తనకు దోహదపడే ప్రచారాత్మక, నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాలలో వారి పెట్టుబడి ఉపయోగపడాలి. సాహిత్య ప్రచురణ, మీడియా పునరుద్ధరణ, సత్కాలక్షేపం కోసమై చలనచిత్రాల, నటీనట బృందాల నిర్మాణం, చిత్ర ప్రదర్శనములు, పుస్తక మేళాలు, మురికివాడలను దత్తత తీసుకోవడం, మొక్కలు నాటడం- పర్యావరణ పరిరక్షణ ఉద్యమం, మహిళల స్వావలంబనకై చిన్న పరిశ్రమల స్థాపన, యువ శక్తి నిర్మాణం మున్నగు పనులకు ధన శక్తి అవసరం అవుతుంది. ప్రత్యామ్నాయ విద్యా వ్యవస్థకూ, ఆరోగ్య అభివృద్ధి వ్యవస్థకూ కూడ ధనం కావలసిఉంటుంది.

సమగ్ర వికాసానికి సోపానం ఇది

నాయకులు జాతిని చిన్నాభిన్నం చేశారు. కొత్త జమీందారులను వారు సృష్టిస్తున్నారు. కనుక- ప్రభుత్వేతర స్థాయిలో జరిగే కృషిపై నవనిర్మాణం ఆధారపడవలసి ఉంటుంది. ఇందుకై పెట్టుబడిని సమీకరించే పనిని పారిశ్రామిక రంగం చేపట్టగలుగుతుంది. ఈ రంగాన్ని ఆధ్యాత్మికతతో నింపే ప్రయత్నం జరగాలి. ఈ పనిని చేపట్టడంవల్ల పారిశ్రామికవేత్తల సంపద తగ్గకపోగా- పెరుగుతుంది. కార్య దక్షత ఎలాగూ పెరుగుతుంది. ఆర్థికంగా వెనుకబడిన రంగంలో పని ప్రారంభ మవుతుంది. తద్వారా సమగ్ర అభివృద్ధి సాధ్యపడుతుంది.

రండి. ఈ మహాయజ్ఞంలో పాల్గొనండి. ఈ యజ్ఞానికి హోతలు మీరందరూ.

★★★

దైవీ సంపదలకు శిఖరాగ్రం - సేవ.

హైదరాబాదు భరత్ నగర్ లో 24 కుండముల గాయత్రీయజ్ఞం

హైదరాబాదులోని గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర వార్షికోత్సవం సందర్భంగా భరత్ నగర్ లోని పోచమ్మగుడి సమీపంలో ఫిబ్రవరి 10న 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం, దీప యజ్ఞం జరిగాయి. ఫిబ్రవరి 2 నుండి 9 వరకు అఖండ జపం జరిగింది. ఫిబ్రవరి 11న పంచకుండీయ యజ్ఞం, సంస్కారాలు జరిగాయి. శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు, శ్రీమతి విజయ విశ్వనాథ్, శ్రీ హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్, శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం ఆ కార్యక్రమాలకు రూపకల్పన చేశారు.

ఫిబ్రవరి 9న భరత్ నగర్ లోని పోచమ్మగుడి నుండి బయలుదేరిన భవ్య కలశయాత్ర భరత్ నగర్ కాలనీ, మూసాపేటలమీదుగా తిరిగి పోచమ్మగుడికి చేరింది.

ఫిబ్రవరి 10న ఉదయం భరత్ నగర్ పోచమ్మగుడి దగ్గర కమిటీహాల్ గ్రౌండ్ లో 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం వైభవంగా జరిగింది. శ్రీయుతులు అశ్వినీ సుబ్బారావు, హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్, శ్రీమతి అనసూయమ్మ, శ్రీయుతులు శ్యామ్, ప్యారేలాల్ యజ్ఞ సంచాలన చేశారు.

శ్రీ టి.యు. భాస్కర రావు దంపతులు దీప ప్రజ్వలన చేసి యజ్ఞాన్ని ప్రారంభించారు. యోగాచార్య శ్రీ ఎమ్.ఎల్.రాజన్ దంపతులు కలశపూజ చేశారు. శ్రీ కె.వెంకటేశ్వరరావు దంపతులు దీపపూజ జరిపారు. శ్రీ పి. నాగిరెడ్డి దంపతులు, శ్రీయుతులు రామకృష్ణ రెడ్డి, కె.శివనారాయణ, కన్నయ్య గురుపూజ చేశారు. శ్రీయుతులు జ్ఞానేశ్వర్, జి. భిక్షుతి గౌడ్, కె.వి.రమణమూర్తి, కె.నారాయణ రెడ్డి, బి.ప్రకాశ రెడ్డి గాయత్రీ పూజ జరిపారు. శ్రీయుతులు వెంకటసత్యనారాయణ, కోటేశ్వరరావు గణేశ పూజ చేశారు.

శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు తమ ప్రవచనంలో పరమపూజ్య గురుదేవుల వ్యక్తిత్వం, గాయత్రీ మంత్రం, సంస్కారాలు, స్వాధ్యాయ సత్సంగాలు మున్నగు అంశాలను సరళంగా, హృదయానికి హత్తుకునే విధంగా వివరించారు.

నాటి సాయంత్రం జరిగిన విరాట్ దీప మహాయజ్ఞంలో శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు చెప్పిన ప్రజ్ఞాపురాణం కథలు శ్రోతలను విశేషంగా ఆకట్టుకున్నాయి. శ్రీ ఎమ్.ఎల్. రాజన్ తమ ప్రసంగంలో మహత్తరమైన యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని భరత్ నగర్ లో నిర్వహించినందుకు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుకు హార్దిక కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

వసంతపంచమి ఉత్సవం

11 ఉదయం గాయత్రీ చేతనా కేంద్రంలో పంచకుండీ యజ్ఞం జరిగింది. శ్రీయుతులు హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్, ప్యారేలాల్, శ్రీమతి అనసూయమ్మ యజ్ఞ సంచాలన చేశారు. శ్రీయుతులు సుబ్రహ్మణ్యం, పొన్నూరు సుబ్బారాయ శాస్త్రి, శ్రీమతి పొన్నూరు హైమవతి వసంతపర్వ పూజ చేశారు. యజ్ఞ సందర్భంగా యజ్ఞోపవీత, విద్యారంభ సంస్కారాలు జరిగాయి. శ్రీయుతులు రాకేశ్ రావు, శ్యామ్ ఒక వివాహ సంస్కారం జరిపారు.

అయిదు సెక్టర్ లో పంచకుండీయ యజ్ఞాలు

హైదరాబాదులోని అయిదు సెక్టర్ లోనూ వసంతపంచమి సందర్భంగా పంచకుండీయ యజ్ఞాలు, దీప యజ్ఞాలు జరిగాయి.

పశ్చిమ సెక్టర్ (కూకట్ పల్లి)లో జరిగిన కార్యక్రమాలకు శ్రీ జగత్ దాస్ ఆధ్వర్యం వహించారు. తూర్పు సెక్టర్ (దిల్ సుఖ్ నగర్) కార్యక్రమాలకు శ్రీమతి విజయ విశ్వనాథ్, శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం ఆధ్వర్యం వహించారు. దక్షిణ సెక్టర్ (బేగం బజార్) కార్యక్రమాలకు శ్రీయుతులు గోకుల్ చంద్ ఉపాధ్యాయ, రతన్ లాల్ ఓర్కూ ఆధ్వర్యం వహించారు. కేంద్ర సెక్టర్ (ఎస్.ఆర్.నగర్) కార్యక్రమాలకు శ్రీయుతులు హరికృష్ణ లక్ష్మణరావు ఆధ్వర్యం వహించారు. ఉత్తర సెక్టర్ (మల్కాజ్ గిరి) కార్యక్రమాలకు శ్రీ సురేశ్ ఆధ్వర్యం వహించారు.

ఉన్నదాన్ని వదులుకోవడం దానం.

కోయంబత్తూరులో జ్ఞానపరీక్ష బహుమతి ప్రదానోత్సవం

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష రాష్ట్రస్థాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవం కోయంబత్తూరులో జనవరి 13న జరిగింది. 2007 నవంబరు 23న జరిగిన పరీక్షలో కోయంబత్తూరు జనపదంలోని 8 పాఠశాలలనుండి 811 మంది పిల్లలు పాల్గొన్నారు. ఆ పరీక్షలో ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ శ్రేణులను సంపాదించిన వారికి ఆ ఉత్సవంలో బహుమతుల ప్రదానం జరిగింది.

ఆర్షవిద్యాగురుకులం ప్రముఖులు స్వామి దయానంద సరస్వతి బహుమతులను ప్రదానంచేశారు. తొలుత డాక్టర్ బ్రిజ్మోహన్ గౌడ్జీ, దక్షిణ భారత్ సంయోజకులు శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు, శ్రీయుతులు శ్రీ గోపాల్ మహేశ్వరి, రమన్లాల దేబే, కైలాస్ అగ్రవాల, దీప ప్రజ్వలన చేశారు. శ్రీ ఏ.ఎస్.మూర్తి సభా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

స్వామి దయానంద సరస్వతి తమ ప్రసంగంలో గాయత్రీ మహిమను వర్ణించారు. గాయత్రీ పరివార్ కార్యకలాపాలను వివరించారు. డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యాజీ యొక్క త్యాగమయ వ్యక్తిత్వాన్ని కొనియాడారు. డాక్టర్ బ్రిజ్మోహన్ గౌడ్జీ తమ ప్రసంగంలో ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతాల వ్యావహారిక స్వరూపాన్ని వివరించారు. శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు తమ ప్రసంగంలో యుగ సాహిత్యం యొక్క విశిష్టతను వర్ణించారు. కోయంబత్తూరులో నిర్మించే గాయత్రీ చేతనా కేంద్రానికి ఆయన రెండు లక్షల రూపాయలు ఇస్తామని ప్రకటించారు. విరాళాలు ఇస్తున్న ఇతర ప్రముఖుల పేర్లు ఆ సందర్భంగా ప్రకటించబడ్డాయి. ఉత్సవం తర్వాత భోజన ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

హైదరాబాదు వైదేహినగర్లో వైద్య శిబిరం

హైదరాబాదు వైదేహినగర్లోని గాయత్రీ ప్రజ్ఞామండలి స్పెక్ట్రమ్ డయాగ్నోస్టిక్ వారి సౌజన్యంతో జనవరి 26, 27 తేదీలలో ఉచిత వైద్యశిబిరాన్ని నిర్వహించింది. శిబిరంలో 60 మందికి రక్తపరీక్షలు జరిపి, రెండు రోజులలో రిపోర్టులు అందజేశారు.

రోగులకు గాయత్రీ దేవస్థావన ఫోటోలను బహూకరించారు. ఆ సందర్భంగా యుగ సాహిత్యం 480 పుస్తకాలు విక్రయించబడ్డాయి.

అభినందనీయం

నెల్లూరు జిల్లా కాకివాయిలోని శ్రీ హంసరామ ఆశ్రమానికి చెందిన శ్రీ ఎమ్. వెంకటేశ్వర్లు 2007 డిసెంబరు నెలలో యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు 108 మంది చందాదారులను చేర్పించారు. 10,000 రూ॥ల యుగసాహిత్యాన్ని కొనుగోలుచేసి విక్రయిస్తున్నారు. ఆయన కృషి అభినందనీయం, అనుకరణీయం.

డాక్టర్ బేబీ ఆకుల, శ్రీ కృష్ణమూర్తి శిబిర నిర్వహణలో ప్రముఖ పాత్ర వహించారు. శ్రీమతి విజయ విశ్వనాథ్ శిబిరాన్ని దర్శించారు. శ్రీ సుబ్బరాజు, శ్రీమతులు విజయలక్ష్మి, అనురాధ సహకారాన్ని అందించారు.

బాలపెల్లిలో 12కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం

కరీంనగర్ జిల్లా జగిత్యాల మండలంలోని బాలపెల్లిలో జనవరి 6న 12కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. యజ్ఞం సందర్భంగా 23మంది మద్య మాంసాలు ముట్టుకోమనీ, గాయత్రీ జపం చేస్తామనీ, వారానికి ఒక గంట సమయాదానం ఇస్తామనీ ప్రతిజ్ఞ చేశారు. 150మంది విద్యార్థులు సేవ చేస్తామనీ, తల్లి దండ్రులకు పాద నమస్కారం చేస్తామనీ ప్రతిజ్ఞ చేశారు. విద్యార్థులంతా సామూహికంగా గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష తీసుకున్నారు.

శ్రీమతి అనసూయమ్మ, శ్రీ శ్యాం యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. శ్రీ వేముల రాంరెడ్డి ఆధ్వర్యం వహించారు. కరీంనగర్ జిల్లా గ్రంథాలయ సంస్థ అధ్యక్షులు శ్రీ కొండ్ర మల్లారెడ్డి, జడ్.పి.టి.సి శ్రీ ఎల్లారెడ్డి, ఎమ్.పి.పి. శ్రీధర రమేష్ బాబు, సర్పంచ్ ఉ ఎమ్. నర్సయ్య యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు.

★★★

కర్తవ్యపాలన యజ్ఞం.

'గురుదేవులకే అంకితం నా జీవితం'

నాకు ఏమయిందో మరి. వీడ్కోలు సమయంలోని గురుదేవుల భావభరిత చిత్రం నా కళ్ల ముందునుంచి తొలగడం లేదు. ఆ ఉత్సవంలో పాల్గొన్నాను. పూర్తిగా మారిపోయాను. నా పాత వ్యక్తిత్వం ఆయనతోపాటు వెళ్లిపోయింది. ఆయన వ్యక్తిత్వం నాతోపాటు వచ్చింది. పూర్వం మిత్రులయే ప్రక్రియ తలపాగాలు మార్చుకోవడంతో పూర్తయేది. నేను నా అంతఃకరణను గురుదేవులకు అప్పగించాను. అపారమైన వారి స్నేహాన్ని సంపాదించాను.

ఇంటికి తిరిగివచ్చిన తర్వాత నా వరిస్థితిని సమీక్షించుకున్నాను. నలుగురు సభ్యులు కలిగిన చిన్న కుటుంబం హాయిగా జీవించడానికి చాలినంత పొలం ఉంది. పెద్దకొడుకు ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తున్నాడు. అతడికి కుటుంబ బాధ్యతలను అప్పగించాను. అతడు నిజాయితీగా, మెలకువతో ఆ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్నాడు.

నేను గురుదేవుల పని మాత్రమే చేస్తున్నాను. నిద్రలో, మెలకువలో- నవ నిర్మాణ ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్లాలనే తపన రగులుతూ ఉన్నది. భోజనాదులకూ, నిద్ర పోవడానికీ ఇంటికి వస్తున్నాను. మిగతా సమయమంతటినీ జన సంపర్కం కోసం వినియోగిస్తున్నాను. అవహేళనలనూ, ఆదరణలనూ పట్టించుకోకుండా నా ప్రతంలో మునిగి ఉంటున్నాను. గురుదేవులు ఈ శరీరానికే కాక మనస్సుకు కూడ అధిపతి అయినారనీ, తన పనిని నాచేత చేయించుకుంటున్నారనీ నాకు అనిపిస్తోంది.

-చింతామణి శర్మ, రామ్పూర్

గురుదేవులను దత్తత తీసుకున్నా

గత సంవత్సరం ఆశ్వయుజ శిబిరం కోసం మధుర వెళ్లాను. మధ్య వయస్సు దాటినా- సంతాన వాంఛ చావలేదు. ప్రవచనం వినడం ఒక సాకు మాత్రమే. నా దృష్టి అంతా సంతానంమీదే ఉంది. ఆ సంగతి ఒక రోజున గురుదేవులకు చెప్పాను.

మమ్మల్ని దత్తత తీసుకో- అని గురుదేవులు నవ్వుతూ అన్నారు. ఆ మాటకు ఇతరులు కూడా నవ్వారు.

ఇంటికి వెళ్లిన తర్వాత ఒక రోజున నాకు ఇలా కల వచ్చింది. నాకు కొడుకు పుట్టాడు. నేను వాడిని నా భార్య వద్దనుండి తీసుకువచ్చాను. అందరినీ ఇలా అడుగుతున్నాను- పిల్లలు పుట్టగానే ఏడుస్తారు. వీడు ఎందుకు నవ్వుతున్నాడు?

ఈలోగా వాడు పెద్దవాడు అయ్యాడు. అతడు అన్నాడు- నీవు నన్ను దత్తత తీసుకున్నావు కదా. నేను గురుదేవుడను.

కల చెదిరింది. కళ్లు తెరుచుకున్నాయి. గురుదేవులు స్వయంగా దత్తత వచ్చినప్పుడు, ఇక సంతానం అవసరం లేదు- అని నిర్ణయించుకున్నాను.

నాకున్న ఆస్తితో పరివార్ శాఖకు భవనం నిర్మాణం అవుతుంది. మిగతాది శాఖకు చెందుతుంది. ఇల్లు, పొలమూ అంతా వారసత్వంగా శాఖకే చెందాలని వ్రాస్తున్నాను.

అడిగినప్పుడు గురుదేవులు ఈ సలహాయే ఇచ్చారు. నా సమయాన్నీ, నా మనస్సునూ ఇప్పుడు ఈ కొత్త కుమారుని కోసం, మిషన్ కోసం అంకితం చేస్తున్నాను.

-రాధేశ్యామ్ రాఠౌర్, శంకర్ గఢ్

వసంత పంచమి గుర్తుకురాలేదా?

జనవరి 5న జరిగిన సంఘటన. తెల్లవారుజామున నాలుగు గంటలు అయిఉంటుంది. కునికిపాట్లు పడుతున్నాను. కళ్లు మూసుకునే ఉన్నాయి. ఎవరో నా చేయి పుచ్చుకుని గుమ్మం బయటవరకు లాగుతూన్నట్లు అనిపించింది. మొదట నా తండ్రి అనుకున్నాను. ఏదో పని కోసం నన్ను నిద్ర లేపుతున్నారని అనుకున్నాను. కానీ, గుమ్మం దాటి వచ్చేసరికి అనుమానం వచ్చింది. భయపడ్డాను.

నా చేతిని విడిపించుకోవాలనీ, లాగికొనివెళ్లేవారిని చూడాలనీ ప్రయత్నించాను. ఎదురుగా గురుదేవులు కనిపించారు. ఆయన ఇలా అన్నారు- నిద్రపోతూనే జీవితాన్ని గడిపేస్తావా? వసంత పంచమి సైతం గుర్తుకు రాలేదా? లక్ష్మ్యాన్ని మరచిపోయావా?

ఆ తర్వాత ఆ సూక్ష్మ శరీరం అదృశ్యం అయింది.

మరునాడు 15 రోజులు శెలవుపెట్టాను. సమయం మొత్తాన్ని వసంత పంచమి ఉత్సవ సన్నాహాలలో గడిపాను. అందరూ పూర్తి ఉత్సాహంతో సహకరించారు. ఉత్సవం దిగ్విజయంగా జరిగింది. వచ్చే సంవత్సరం కోసం కార్యాచరణ ప్రణాళికను రూపొందించాము. ఉత్సవంలోని ప్రతి పనిలో గురుదేవులు పూర్తి సహాయం అందిస్తూన్నట్లు అనిపించింది.

జీవితమంతా రోజుకు నాలుగు గంటలపాటు యుగ నిర్మాణ మిషన్ కోసం పని చేయాలని నేను నిర్ణయించుకున్నాను. గురుదేవులు నా చేయి పుచ్చుకుని నన్ను లేవదీశారు. ఇప్పుడు నా చేతిని ఆయన చేతికే పూర్తిగా అప్పగించాను.

-కిశోరీలాల్ బుందేల్, సికందర్ పూర్

★★★

జ్ఞాన సముపార్జన సక్రమంగా లేకపోతే - విద్యత్తుతోపాటు భ్రమలు పెరుగుతాయి.

నేత్ర రక్షణకు చాక్షుషీ విద్యా ప్రయోగం

ఉపనిషత్తులు చాక్షుషీ విద్యకు మహత్తరమైన స్థానం ఇచ్చాయి. ఈ మంత్ర పఠనం ద్వారా అనేక దేశాలలో ప్రజలు కంటి జబ్బుల నుండి విముక్తి పొందారు. మన రాష్ట్రంలో హైదరాబాదు గాయత్రీ చేతనా కేంద్రంలోని శ్రీమతి బి.అనసూయమ్మ ఈ మంత్రం ద్వారా కంటి ఆరోగ్యాన్ని పూర్తిగా పొందారు.

సూర్యోదయం నుండి ఒక గంటకాలం ఈ సాధన చేయవచ్చు. తూర్పువైపు సూర్యునికెదురుగా కూర్చొని- పవిత్రీకరణం, ఆచమనం, శిఖావందనం, ప్రాణాయామం, న్యాసం, చందన ధారణం చేసి, గాయత్రీ మహామంత్రం 24 సార్లు జపించిన తర్వాత ఈ క్రింది మంత్రంతో ఒక చెంచా నీరు భూమి మీద సమర్పించాలి.

త స్యా చ్చాక్షుషీ విద్యాయా అహిర్బుద్య ఋషి గాయత్రీ

ఛందః సూర్యోదేవతా చక్షూరోగ నివృత్తయే జపే వినియోగః

తర్వాత ఈ క్రింది మంత్రాన్ని 12 సార్లు జపించాలి.

ఓం చక్షుః చక్షుః తేజః స్థిరోభవ । మాం పాహి పాహి ।

త్వరితం చక్షూరోగాన్ శమయ శమయ । మమ జాతరూపం తేజో

దర్శయ దర్శయ । యథాహం అంధోన స్యాం తథాకల్పయ కల్పయ

కళ్యాణం కురు కురు । యాని మమ పూర్వజన్మోపార్జితాని చక్షుః

ప్రతిరోధకదుష్పుతాని సర్వాణి నిర్మూలయ నిర్మూలయ । ఓం నమః చక్షుస్తేజో

దాత్రే దివ్యాయ భాస్కరాయ । ఓం కరుణాకరాయామృతాయ ।

ఓం నమః సూర్యాయ । ఓం నమో భగవతే సూర్యయాక్షితేజసే నమః ।

భేచరాయ నమః । మహతే నమః । రజసే నమః । తమసే నమః ।

అసతోమా సద్గమయ । తమసోమా జ్యోతిర్గమయ । మృత్యోర్మా అమృతం గమయ ॥

ఇలా పఠించిన తర్వాత పంచపాత్రలోని జలాన్ని సూర్యభగవానునకు అర్ఘ్యరూపంలో సమర్పించి మిగిలిన రెండు చుక్కల జలాన్ని రెండు చేతివ్రేళ్ళకు రాసుకొని కళ్ళు తుడుచుకోవాలి.

ఇలా నెలరోజులు చేసిన తర్వాత కళ్ళు పరీక్ష చేయించుకొని, 3 నెలలదాకా వరుసగా చేయండి. మీ అనుభవాలను యుగశక్తి గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం, హైదరాబాదుకు తెలియజేయండి.

కాని చోట మానం పాటించగలగడం, కావలసిన చోట పూసుకుని పనిచేయగలగడం - రెండూ మనకు చేతకావాలి.